

HALKIN KURTULUŞU

31 Ocak 1977
250 Kuruş

42

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Emekçiler! Faşist zulme ve cinayetlere karşı koyalım!

HALKIN EVLATLARI ÖLMEZ!

Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs'ın Rum ve Türk halkı tayin etmelidir

Son günlerde Kıbrıs sorununun iki nokta üzerinde yeniden alevlendiği görülüyor. Bunlardan birincisi, bir süredir gizli yürütülen, Rauf Denktaş-Makarios görüşmesi ile açığa çıkan gelişmeler; ikincisi de, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyonu'nun Türk hakim sınıfların işgal ordusunun Rum halkına karşı giriştiği, yağmacılık, ırza tecavüz, katliamlarla ilgili rapor.

Kıbrıs'ın işgalinden sonra bütün dünyada yalnız kalan, Kıbrıs'la ilgili Birleşmiş Milletler görüşmelerinde kendi oyları dışında tek oy alamayan Türkiye işbirlikçi hakim sınıfları ve Ada'daki faşist Denktaş kliği, taviz vermenin hazırlığını yapıyorlar. Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in "önümüzdeki günlerde, Kıbrıs konusunda çok önemli gelişmeler olacağı"nı söylemesinin hemen ardından 14 yıldır bir araya gelmeyen Makarios ile Rauf Denktaş bir görüşme oluyor. Bu görüşmede, Türkiye işbirlikçi hakim sınıflarının ve faşist Denktaş kliğinin bugüne kadar görüşmeyi reddettikleri, serbest dolaşım, toprak ve göçmenler sorunlarının "tartışılabileceği" kabul edilmektedir.

Türkiye işbirlikçi hakim sınıfları bugüne dek kitleler üzerinde alabildiğine yaymaya çalıştıkları şovenizmin, şimdi kendilerine çevrilecek bir silah olmasından korkmakta, büyük bir iki yüzlülükle son gelişmelerin de kendileri için büyük bir başarı olduğunun propagandasını yapmaktadırlar.

Oysa bu meselenin temelinde, Bölgenin iki süper devlet arasında önemli bir mücadele alanı olması, Türkiye işbirlikçi hakim sınıfları ile Amerikan emperyalistleri arasındaki ilişkilerde bozukluğun devam etmesi, AET ülkelerinin baskısı, Türkiye işbirlikçi hakim sınıflarının tüm dünyada tecrit olması yatmaktadır.

Özellikle şu anda Türkiye işbirlikçi hakim sınıfları, bir süre önce imzalanmış olan Türk-Amerikan Savunma ve İşbirliği Anlaşması'nı kongrede onaylatabilmek ve silah ambargosunun sona ermesini sağlamak amacıyla Kıbrıs konusunda yeni tavizler vermenin hazırlığını yapıyorlar.

De.sa.7.sü.8'de

Nasıl hiç bir kuvvet doğan güneşi engelleyemiyorsa, hiç bir karşı devrimci de devrim yolunda ilerleyen emekçi halkı durduramayacaktır. Devrim mutlaka gerçekleşecektir. Halkımız, sömürücüleri, zalimleri mutlaka tarihin mezarlığına gömecektir

Toprağa düşürülen canlarımız, can yoldaşlarımız, yüce devrim güneşinin, karanlığı yırtan ilk ışınlarıdır. Onlar devrimin ilk müjdecileridir.

Bir caddede, ya da okul köşesinde, bir işkence tezgahında halkı uğruna kanını ve canını feda etmekten sakınmayan yurtseverler ve devrimciler, devrimin, bağımsızlığın, özgürlüğün, kurtuluşun bayrağı; harcı; çeliğidirler.

Şehitlerimizi aramızda yaşatan, onların nabızlarını bizim nabızlarımızda attıran, yüreklerini yüreklerimizde çarptıran işte bu gerçektir.

Onlar ölmediler, onlar içimizde, saflarımızda ve bilinçlerimizde yaşıyorlar.

Emekçilerin uyanıp silkinmeleri, sömürü ve zulüm zincirini paramparça etmek için doğrulmaları; sonları şimdiden belli olan sömürücü, işbirlikçi hakim sınıfları azgınlaştırıyor, saldırganlaştırıyor.

Bugünün koşullarında artan zulüm ve sömürünün nedeni; hakim sınıfların ve emperyalizmin can çekişen çaresizlikleridir. Onlar kaçınılmaz ölüm sancıları içinde kıvranıyor, çürüyor, iğrençlikleri daha da artıyor.

Ancak, artan saldırılar, devrimci ve yurtseverlerin mücadele azmini kıramıyacaktır.

Artan saldırılar karşısında bütün halk, bütün devrimci ve yurtseverler birleşmeli ve direnmelidir.

Faşizmi; halkın devrimci mücadelesi, halkın devrimci kararlılığı ve direnişi mutlaka yenilgiye uğratacaktır.

Zulüm ve sömürünün yoğunlaşmasına karşı, Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde birleştirilebilecek bütün güçleri birleştirmeli ve daha da azimle ileriye atılmalıyız.

Şehitlerimiz; bütün devrimcilerden ve yurtseverlerden bunu istemektedir.

Bu sefer İzmirli yurtseverler, devrimciler haykırıyordu:

FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON!

İzmir'de 5000 yurtsever, faşist terörü, siyasi cinayetleri ve işkenceleri protesto için yürüdü.

Hakim sınıflar dünyanın her yerinde sömürü, yağma ve zulüm düzenlerini devam ettirebilmek için, hep aynı yönteme başvurmuşlardır; zulüm, terör, işkence, eziyet. O halk düşmanı zalimler, milyonlarca emekçinin alın teri üzerine kurdukları saltanatlarını sürdürebilmek için, halkımızın mutluluğu ve özgürlüğü için mücadele eden devrimcileri en adi işkencelerden geçirerek öldürmekte, ya da sakat bırakmaktadırlar. Bunun yanında faşizme siyasi cinayetlere ve işkencelere karşı yurdun her yerinde yükselen mücadele yeni yeni boyutlar kazanmaktadır.

Ankara ve İstanbul'dan sonra İzmir'de de binlerce devrimci, demokrat, yurtsever hep bir ağızdan, "Fazişme ölüm, işkenceye son" diye haykırarak, faşizmi, işkenceleri ve siyasi cinayetleri lânetledi.

Yürüyüş boyunca "Faşizme ölüm, işkenceye son", "İşkencecilerden hesap soralım", "İşkenceci polisler tutuklansın", "Faşist katiller den hesap soralım", "Ne Amerika ne Rusya, Bağımsız Demokrat Türkiye" "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalı", "Gökhan'lar Ölmez" "Yaşasın Antep Direnişimiz", "Doğuda Referandum Yapılmalıdır", "Kürtlere Özgürlük" sloganlarını binlerce devrimci hep bir ağızdan haykırdı.

Basmane meydanında başlayan yürüyüş Cumhuriyet

De.sa.7.sü.5'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

Diyarbakır (Merkez, Batman)	125
Almanya	128
Konya (Ereğli, Beyşehir)	194
K. Maraş (Merkez, Afşin, Pazarcık)	570
Kırşehir	102
İstanbul	3610
Midyat-MARDİN	202
Bursa	45
Hollanda	18
Amasya (Merkez, Taşova)	754
Adana	140
Çorlu-TEKİRDAĞ	67
Sivas (Merkez, Yıldızeli, Divriği)	1115
Zonguldak	117
New York (ABD)	5
Ankara (Merkez, Kırıkkale)	4511
Hatay (Merkez, Dörtyol, İskenderun)	728
Malatya (Merkez, Pötürge, Hekimhan)	1650
Erzurum Cezaevi	38
Tavas-DENİZLİ	48
Sungurlu-ÇORUM	177
İzmir	1703
Kütahya	85
Tunceli	2348
Lüleburgaz KIRKLARELİ	33
Sandıklı-AFYON	140
Elazığ	22
Sivrihisar ESKİŞEHİR	75
Erzincan	194
Kars	22
Ula-MUĞLA	41
Tokat	35
Uşak	700
Borçka-ARTVİN	71
TOPLAM	19.813
GEÇEN HAFTANIN TOPLAMI	35.025
GENEL TOPLAM	54.838

HALKIN KURTULUŞU

Bugünkü durum ve görevlerimiz

Ülkede siyasi bunalımın derinleştiği bir dönem yaşıyoruz. İçinde bulunduğumuz günlerin belli başlı özellikleri resmi ve sivil faşist güçlerin halka karşı artan saldırısı ve MC'nin iç çelişkilerinin keskinleşmesidir. Bütün sınıfların güçleri siyasi sahnesinde yerini almıştır. Şiddetlenen faşist saldırı yükselen halk hareketini durduramamakta onun, hakim sınıfların mevzilerine yönelmesini önleyememektedir. İşçilerin, köylülerin, gençliğin ve bütün halkın gaspedilmiş ekonomik ve demokratik hakları için çoğu zaman kendiliğinden ama yine de faşizmi ve onun arkasındaki güçleri hedefleyen mücadelesi hakim sınıfları rahatsız etmektedir.

Derinleşen ekonomik ve siyasi bunalım hakim sınıfları yeni çözüm yolları aramaya sevketmektedir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprakağaları halkın güçlerini sıkıştırmak, polisiye tedbirleri daha da arttırma tehditleriyle sindirmeye çalışmaktadır. Öte yandan çeşitli çevrelerle birlikte hakim sınıflar da emekçi halkın gözünü boyamak amacıyla AP-CHP koalisyonunu da denemek için harekete geçmişlerdir.

AP-CHP koalisyonunun kurulması için seferber olan koroya başta sosyal-faşistler katılmıştır. Rus işbirlikçilerinin "ülkeyi seçimlere kadar huzur içinde götürecek bir hükümet" lafazanlığının altında yatan, MC'nin düşürülmesi ve yerini AP-CHP ortaklığına kurulacak bir seçim hükümeti isteğidir. Böyle bir çözüm sosyal-faşist mihrakların seçimlere kadar ve seçimler arasında CHP'nin gerisinde, himayesi altında korunmak istemelerine son derece uygundur. Özellikle sahte "T"K"P'nin hesapları içinde CHP'nin sosyal-emperyalist Rusya ile uzlaşmasından yararlanma siyaseti önemli bir yer tutmaktadır. CHP'nin seçimlerden kazançlı çıkması ve yeni hükümeti kurması işleri kolaylaştırmak isteyen sahte T"K"P'nin belli başlı hesaplarından biridir. İşte bu nedenle başta siltecci ihanet çetesi olmak üzere bütün sosyal-faşist güçler "ne olursa olsun seçim yapılmalıdır ve CHP iktidar olmalıdır" şiarını bu dönemde ilke edinmişlerdir. Sosyal-faşistlerin kuklası Kemal Türkler'in seçim hükümeti isteyen demecinin altında yatan budur.

Şu anda MC'nin yıkılmasının ve yerine gelecek bir CHP-AP ortaklığının bir çok meseleyi halledecek gözüyle bakılarak, bütün halkın böyle bakmasını isteyen Amerikancı [illegible]. Böyle bir hükümetin ... halka yapılan zulmün tek mihrakı olarak MC'yi göstermektir.

Özellikle MC'nin içindeki MHP tek faşist güç olarak gösterilmektedir. Ama gerçekte faşizm ne MHP'den ne de MC'den ibarettir.

Geniş bir siyasi güçler yelpazesinin isteği olan AP-CHP koalisyonu halkın hiçbir sorununa çözüm getirmeyecektir. Ülkemizdeki gericiliğin kalkması yolunda, faşist saldırıların keskinleşmesinde rol oynamayacaktır. AP-CHP koalisyonu çeşitli faşist ve sosyal-faşist güçlerin değişik amaçlarla önerdikleri ama son tahlilde bu halkı dik-

De.sa.7.sü.8'de

Faşist katiller tarafından Malatya'da katledilen Proleter devrimci Mehmet Yılmaz'ın mücadelesi yolumuzu aydınlatsın

MEHMET YILMAZ

23 Ocak 1977 günü Malatya TÖB-DER. den evine gitmekte olan Proleter devrimci öğretmen Mehmet Yılmaz faşist beslemeler tarafından pusuya düşürülerek yaralandı. Faşist katiller o'nu orada bırakmadılar. Ağababaları Muhittin Turgut'un faşist yuvası özel hastahanesine kaçırarak alçakça katlettiler.

Proleter devrimci Mehmet Yılmaz, daha önceleri bir süre faşist örgütler içinde yer almış, faşizmin iğrenç yüzünü gördükten sonra da devrimci saflarda faşizme karşı kararlılıkla mücadeleye atılmıştı. O, faşizme karşı mücadele süreci içinde proleter devrimci düşünceyi benimsedi. İğrenç yüzünü herkesten daha iyi bildiği faşizme ve sosyal faşizme karşı sürdürdüğü mücadelede, bütün güçlüklere olanca gücüyle göğüs germesini başarmış fedakâr bir devrimciydi. Ona karşı son zamanlarda yöneltilen faşist saldırılarla ilgili olarak Halkın Kurtuluşu'nun 23. sayısında şunlar yazılmıştı.

DEVRİMCİLER DÜZMECE SUÇLAMALARLA GÜNLERCE İŞKENCE ALTINDA TUTULDULAR

- Bundan önce 1,5-2 ay kadar önce gece evine gitmekte olan Mehmet Yılmaz sokakta karşılaştığı Gani isimindeki arkadaşıyla ayaküstü konuşurken, polisler tarafından apar topar karakola götürülmüşlerdir. Karakolde yine aynı şekilde sokaktan alınarak karakola getirilen Hasan Alataş adlı bir işçiyle karşılaştırılmıştır. Burada kendilerine işkence yapılarak, sokaklara yapıştırılmış olan "Faşizme ölüm, Halka Hürriyet", "Katil İktidar" sloganları yazılı pulları yapıştırdıkları iddia edilerek bu iddiayı kabule zorlanmışlardır. 2 gün süren işkenceden sonra mahkemeye çıkarılmışlar ve mahkemece serbest bırakılmışlardır. İşkence gördüğüne dair rapor alan Mehmet Yılmaz, kendisine işkence yapan polisler hakkında dava açmıştır. Bir müddet sonra savcılıkta ifade verdikten sonra Emniyet Müdürü kendisini çağırmış ve tehditkâr bir ifadeyle "davadan vaz geç" demiştir. Bunun üzerine Mehmet Yılmaz: "insanlara insanlık dışı işkence eden" ve hele tenasül uzuvlarını göstererek, seni sinkaf edeceğiz diyecek kadar alçalan bu adamlara acınmaz, davamdan vazgeçmiyorum" cevabını vermiştir.

De.sa.7.sü.1'de

Faşist MC'nin yeni tertip ve saldırılarına karşı mücadeleye hazır olalım!

Sınıf mücadelesinin keskinleşmesiyle birlikte işbirlikçi hakim sınıfların sözcüleri ve uşakları gönüllerinde yatan "huzur tedbirleri"ni peşpeşe sıralamaya başladılar. "Anarşik olaylara katılanların askere alınması", "polisin yetkilerinin artırılması" v.b; 12 Mart öncesi ve sonrasında çok duyulan "tedbir" önerileri bugün yine piyasaya sürülüyor.

İşbirlikçi hakim sınıfların "güvenilir" temsilcilerinin bir araya geldikleri Milli Güvenlik Kurulu'nun son toplantısından sonra basın organlarına sızdırılan ve faşist MC'nin başı Demirel'in dilinden düşürmediği "tedbir" önerilerinin özü, işçi sınıfının ve emekçi halkın kısıtlı demokratik haklarının tamamını ortadan kaldırmaktır.

Bu tedbir önerilerinin başında; "polisin yetkilerinin artırılması" gelmektedir. Faşist MC'nin İçişleri Bakanlığınca hazırlanan bir kanun teklifine göre "Polis, milli güvenlik ve kamu düzeni açısından şüpheli gördüğü kişinin üstünü, eşyalarını ve özel kağıtlarını, savcılık emri olmaksızın, istediği anda arayabilecektir." Bu, polise, 12 Mart döneminde yapılan, "Fırtına" hareketlerinde olduğu gibi, istediği zaman, istediği yerde bir kimsenin evini, ya da bir çok evi hiçbir engel tanımadan hallaç pamuğu atar gibi arama yetkisinin verilmesidir. Başka bir deyişle, kişilerin hakim sınıfların kendilerinin yaptığı anayasa ve yasalarda yer alan "konut dokunulmazlığı"nın ortadan kaldırılmasıdır. Faşist polis ve askerlerin, gece gündüz demeden, "kapıyı açmakta geç kaldın" diye vatandaşların kapılarını otomatik tüfeklerle tarayarak evleri bastıkları 12 Mart zulüm döneminde yaptıklarını yeniden yapma yetkisinin kanunlaştırılmasıdır. Bu arada gözden kaçırılmaması gereken bir nokta, polisin bu güne kadar bu tür bir zor balığı birçok kere uyguluyor olmasıdır. Mahkeme veya savcılıktan alınmış herhangi bir karar olmadan binlerce ev, dernek basılmış, devrimciler, yurtseverler, ilericiler gözaltına alınmıştır. Bunların bir kısmında, arama yada tutuklama kararları sonradan alınmış, çoğunda hiç alınmamıştır. Yine son zamanlarda, özellikle büyük şehirlerde, bazı semtler (özellikle merkezi yerler, devrimcilerin, yurtseverlerin, demokratların yoğun olarak bulundukları semtler) polis tarafından "pilot bölge"

De.sa.7.sü.1'de

● Emekçi yığınları sosyal faşistlerin etkisinden kurtarmak için mücadele edelim.

KEMAL TÜRKLER HALKA TUZAK HAZIRLIYOR

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler geçtiğimiz günlerde bir açıklama yaptı. "İşçi sınıfının 1977 seçimlerine uzanan halk ve özgürlük düşmanı elleri kıracağını", "seçimlerin faşizme darbe indireceğini" iddia etti.

İşçi sınıfı ve halk düşmanı hain Kemal Türkler'in açıklaması baştan aşağı demagojidir. Bu hain, işçi sınıfını seçim hayalleriyle uyutmaya, onları kendi peşine takarak alçak emellerine alet etmeye çalışmaktadır. O, halkın mücadelesinin daha büyük boyutlara ulaşmasından ve halkın devrimci önderliğe kavuşmasından korktuğu için halkın faşizme karşı aktif mücadelesinin karşısına seçimleri koymaktadır.

Faşizmi, "Parlamentoda

De.sa.7.sü.5'de

İşkence yapılan Amasyalı bir devrimci:

"Ne faşizmin zulmü, ne işkenceler, ne zindanlar bizi mücadelemizden alıkoyamaz!"

Ben Amasya Yüksek meslek okulunda okuyan devrimci bir öğrenciyim. 18 Ocak 1977 günü gece 1.30 da evime dönerken bekçi tarafından yolum kesildi. Hiç gereksiz karakola götürüldüm.

Karakol'da sudan bahanelerle bana işkence yaptılar. Önce üç faşist işkenceci polis beni falakaya yatırdılar. Olanca güçleriyle ayaklarıma vurdular. Sonra yere su dökerek zorla yürüttüler. Ellerimi suya sokup ellerime vurmaya başladılar. Bu arada adice küfrediyorlardı. Ellerimle ayaklarımdan öcünü alamayan faşist polisler bu seferde yumrukla saldırdılar üzerime. Ayakta duramayacak hale gelince sürükleyerek nezarete attılar. Bir müddet sonra kalktığımda kolum sallanıyordu. Kolumun kırıldığını söylediğimde yine küfrederek saldırdılar. Bir sürü soru soruyorlardı. Karşılığını alamayıncada küfrediyor, saldırıyorlardı. O anda anladım ki bütün saldırganlıklarına rağmen faşistler güçsüz. Halkın devrimci mücadelesini hiçbir güç engelleyemez.

İŞKENCECİLER BENİ DÖVDÜKÇE KİNİ BAĞLIYORDUM FAŞİSTLERE. ONLAR BANA SALDIRDIKÇA AKLIMA DAHA ÖNCE İŞKENCE İLE ÖLDÜRÜLEN YİĞİT DEVRİMCİ ARKADAŞLARIN İ. GÖKHAN EDGE VE İBRAHİM KAYPAKYA'NIN BOYUN EĞMEZ TAVIRLARI GELİYOR, KİNİM BİN KAT DAHA ARTIYOR, "MÜCADELEYE DAHA KARARLI DEVAM EDECEĞİM" DİYORDUM.

Nereliyim diye sordular, Tuncelilivim deyince

De.sa.7.sü.1'de

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Brezilya halkının 12 yiğit evladının faşist katiller tarafından katledilmesini önleme mücadelesi bütün dünyada yükseliyor

Dünyanın dörtbir yanında, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin zindanlarında yatan

"MÜCADELE ARKADAŞLARIMIZ! SİLAH ARKADAŞLARIMIZ! SİZLERİ UNUTMADIK! SİZİNLE BERABERİZ!"

Brezilya'da Amerikan emperyalizminin uşağı faşist diktatörlük, Brezilya işçi sınıfının ve emekçi halkının önderi Brezilya Komünist Partisi (BKP) üyesi 12 Komünisti, bulundukları zindanda alçakca katletmeye çalışmaktadır.

16 Aralık 1976 günü BKP'nin bir toplantısı faşist diktatörlüğün polis ve askerleri tarafından basılmış, faşist katiller sürüsüne karşı yiğitçe direnen BKP Merkez Komitesi Yürütme Komisyonu üyesi Pedro Pomar, Arhelo Arroyo ile Merkez Komitesi üyesi Huan Batista Drumond adındaki komünistler katledilmişlerdi. Faşist Geisel diktatörlüğü 12 yıldan beri işlediği sayısız cinayetlere bir yenisini daha eklemeye hazırlanmakta, zindanlara doldurduğu Brezilya halkının yiğit evlâtlarından 12 sini daha katletmeye çalışmaktadır.

Emperyalistler ve işbirlikçileri, dünyanın dört bir yanında, proletarya ve emekçi kitlelerin, ezilen ve sömürülen halkların isyan ateşini kan ve ateşle, baskı ve zulümle söndürmek için çırpınmaktadırlar. Sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutmaya çalıştıkları bütün ülkelerde, komünistleri, yurtseverleri, demokratları katletmekte, işkencelerden geçirmekte, zindanlara tıkmaktadırlar. Onlar, özellikle, işçi sınıfının ve emekçi halkın önderleri, bütün insanlığın kurtuluşu uğruna ölüm ve işkencelerden yılmayan, yiğit, kararlı ve fedakar savaşçılar olan komünistleri yokedebilmek için ellerinden geleni esirgememektedirler. Onların azgınca yürüttükleri baskı ve zulme;

sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutmayı amaçlıyan devrim ve sosyalizm düşmanlarının yaymaya çalıştıkları burjuva ideolojilerine rağmen, dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı, emekçi kitleler ve halklar gerçek kurtuluş yollarını Marksizm-Leninizmin aydınlattığını görmekte, gerçek Marksist-Leninist partilerin önderliği altında toplanmaktadırlar.

Emperyalistler ve işbirlikçileri, kaçınılmaz olan sonlarını biraz olsun geciktirebilmek için dünyanın dört bir yanında devrim ateşini söndürebilmek için her zaman elele vermişlerdir. Ne var ki, sömürü ve zulmün kökünü kazımak için aynı cephenin değişik siperlerinde çarpışan bütün ülkelerin işçilerinin, emekçi kitlelerin ve ezilen halkların enternasyonalist dayanışma ve çelikten birliği her seferinde onların çürümüş ve kof birliği karşısında aşılmaz ve yenilmez bir

De.sa.7.sü8

"Barışsever Güçler Forumu" yeni bir sosyal-emperyalist tuzaktır

14 Ocakta, Moskova'da gerçek amacı sosyal-emperyalizmin savaş hazırlıklarını gizlemek ve kolaylaştırmak, yayılmasını hızlandırmak, onun kan dökücü, ilhakçı, milli baskıcı, sömürücü niteliklerini gözlerden gizlemek olan Sahte bir "Dünya, Barışsever Güçler Forumu" düzenlenmiştir.

Helsinki Konferansı, silahsızlanma konferansları vb. gibi tamamen emperyalist nitelik taşıyan bu toplantıya, Türkiye'den Sovyet işbirlikçisi sosyal-faşist İKD örgütü ve Tabii Senatör Ahmet Yıldız katılmışlardır.

Bu sahte "Forum" da bütün sosyal-emperyalist demagojik siyasi faaliyet gibi, dünya halklarına ezilen uluslara ve proletaryaya karşı girişilmiş bir saldırıdır.

Emperyalizm, özellikle Sosyal-emperyalizm kitleleri demagojik vaadlerle uyuşturmaktadır. Emperyalizmin kitleleri devrimden kopartmak ve uzaklaştırmak için uyguladıkları önemli bir siyasi taktik; binlerce yıllık sınıflı düzenin, emperyalizmin yarattığı en bayağı ve zavallıca alışkanlıkları, eğilimleri körükleyerek, onları kendi emperyalist emelleri doğrultusunda kullanmaya çalışmaktır. "Barış" havariliği", tamamen bu niteliktedir. Sovyet modern revizyonistleri, devrimin esas akım olduğu, emperyalist paylaşım savaşı tehlikesinin giderek arttığı bu günkü şartlarda, halkların hakim sınıflara, özellikle iki süper devlet ve onların işbirlikçilerine karşı silahlanmalarını engellemek istemektedirler. Onların "Barış" çığlıklarının temel nedeni budur. Onlar, halkları ve işçi sınıfını ilelebet emperyalizme boyun eğmeye zorluyorlar.

"Barış" genellikle iki farklı düzeyde ve anlamda kullanılmaktadır. Revizyonistlerin demagojisini açığa çıkarmak için bunları iyice ayırdetmeliyiz. Emperyalist burjuvazi "barış"tan, halkın ve işçi sınıfının kendine boyun eğmesini,

anlar; bu, emperyalizm varlığını sürdürürken, barışın sonsuza dek mümkün olduğu, bütün "anlaşmazlık"ların barışçı yolla çözümleneceği hayalidir.

Emperyalist burjuvazinin "barış" anlayışı halk kitlelerinin köleleştirilmiş ve uykuda kalmış bilinç düzeyine hitap eder, bunu besler ve aynı durumda kalmasını amaçlar. Bu, kitleler ve devrimciler için, Lenin'in de belirttiği gibi, "aslında umutsuzluğun ifadesinden başka bir şey değildir." "Bu ... devrim düşüncesini inkar etmek demektir." Bu düzeydeki "barış" kavramı ve ezmesi, aslında korkaklığın, istikrarsızlığın, ve devrimi reddetmenin bir ifadesidir. İşte sosyal emperyalistler bütün dünyada bunu beslemektedir.

Sosyal-emperyalizmin amacı, halkları ve işçi sınıfını emperyalizme mahkum etmektir.

Sovyet revizyonistleri bütün meselelerde olduğu gibi, "barış" meselesinde de emperyalist burjuvazinin açısından bakmaktadır. Bu nedenle, onlar halkların yükselen mücadelelerini bastırmak için bütün ideolojik araçlarını seferber etmekte, barış ve silahsızlanma hayallerini yaymaktadırlar. Bunun amacı da, kendi emperyalist saldırganlıklarının önünün kolayca, direnmesiz açılmasıdır.

Devrimciler "barış"tan ne anlamaktadır? Proleter devrimciler her zaman gerçek barışın gerçek savunucuları olmuşlardır. Böyle olduğu içinde ne zaman barışın mümkün olmadığını ne zaman ise mümkün olabileceğini kesinlikle ayırdetmişlerdir.

Emperyalist-kapitalist ortamda, burjuvazi bütün dünyada yenilmedikçe savaşlar kaçınılmazdır. Yani bu ortamda "barış" sürekli olamaz; Bu ortamda barış ve uzlaşma değil, savaş ve mücadele esastır. Daha açık bir ifadeyle, bu ortamın barışçı ve sömürüsüz sosyalist bir ortama dönüştürülmesi ancak savaş ve şiddet yoluyla mümkündür. Emperyalizm sürdükçe, 1) Emperyalistler arasında, 2) Ezilen uluslar, halklar ve proletaryayla emperyalistler ve işbirlikçileri arasında, "barış"lar, sadece yeni savaşlara hazırlanma dönemleri, "silahları çekici olarak bırakma" dönemleridir.

Emperyalist-kapitalist ortamda, hem ezilen ve sömürülen sınıflara karşı yürüttüğü haklı savaşlar; hem de emperyalistlerin kendi aralarındaki paylaşım savaşları KAÇINILMAZDIR.

Emperyalist-kapitalist ortamda, gerçek barışa varmanın yolu kaçınılmaz olarak savaştan geçer. Sovyet revizyonistlerinin bu temel gerçeği kavramasını engellemeye çabalarıdır.

Lenin bu konuda şöyle diyor:

"Proletaryaya karşı silahlanmış bir burjuvazi, modern kapitalist toplumun en büyük asli ve belli başlı gerçeğidir. Ve bu gerçek karşısında devrimci Sosyal-Demokratların (proleter devrimcilerin H.K.) "silahsızlanma" "talebinde bulunmaya" zorlanmaları (!) sınıf mücadelesi bakış açısının tamamiyle terkedilmesi ve devrim düşüncesinin tümden reddi demektir. Bizim sloganımız, burjuvaziyi yenmek, mülksüzleştirmek ve silahsızlandırmak için proletaryayı silahlandırmak olmalıdır. Devrimci bir sınıfın benimseyebileceği biricik taktik sadece budur; ki bu taktikler kapitalist militarizmin tüm nesnel gelişmesinin mantıki sonucudur, ve bu gelişme tarafından zorunlu kılınmaktadır." (Lenin, Savaş ve Barış, İng. Pekin b., s.63) "Sadece burjuvaziyi silahsızlandırdıktan sonradır ki, proletarya dünya ölçüsündeki tarihi görevine ihanet etmeksizin bütün silahları hurdalığa atabilecektir." (a.g.e.)

Emperyalist sovyet burjuvazisi Lenin'in bu kadar açık koyduğu gerçekleri bir çırpıda ortadan kaldırmaya çalışarak, militan Leninizmi yozlaştırmaya çabalayarak, kendi kapitalist-emperyalist emellerini sahte bir marksizm leninizm maskesiyle gizlemeye uğraşıyor.

Proleter devrimciler buna izin vermediler. Bu önden sonra da onların marksizmi bozma çabaları boşa çıkacaktır.

EMPERYALİST AŞAMADA BURJUVAZİNİN SON EGEMENLİK SİSTEMİ: FAŞİZM

-3-

teori yolumuzu aydınlatıyor

SÖMÜRGE, YARI-SÖMÜRGE ÜLKELER VE FAŞİZM

Sömürge, yarı-sömürge ülkeler, burjuva demokratik devrimini tamamlamamış olan ve emperyalist dünya sisteminin sömürülen halkaları olan ülkelerdir. Bu ülkelerdeki toplumsal yapının genel özelliği, bir yandan milli kapitalizmin zayıf ve cılız olması, bir yandan kapitalizm öncesi yapının tasfiye edilmemiş olması, bir yandan da gelişen kapitalizmin bu ülkelerde, emperyalizme bağlı olarak şekillenmesidir.

Bu yapı, yani emperyalizmin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde gelişen kapitalist üretim ilişkileri ile varlığını devam ettiren feodal üretim ilişkilerinin iç-içe geçmesiyle oluşan yapı, sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki egemen çarpık geri yapıyı oluşturur. Bu yapıyı temsil eden egemen sınıflar, işbirlikçi büyük burjuvazi ile toprak ağalarıdır.

Başka bir ifadeyle, bu ülkeler, emperyalizm, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi egemenliği altındadır.

Sömürge, yarı-sömürge ülkelerde siyasi üst yapı, işte bu sosyo-ekonomik alt yapı temelinde şekillenir ve her zaman siyasi olarak gerici bir nitelik taşır.

Siyasi yapının gerici nitelikte olması, yarı-sömürge ülkelerin toplumsal yapısıyla ve emperyalist dönemin siyasi özellikleriyle uygunluk arzeder.

Bu yapıya gerici bir nitelik kazandıran şartlar nelerdir?

Birinci olarak, bu ülkelerdeki hakim sınıfların en önemli ve yönlendirici kesimi olan işbirlikçi büyük burjuvazinin siyasi eğilimi, siyasi gericiliktir.

Bu siyasi özellik, işbirlikçi büyük burjuvazinin emperyalizme bağlı olmasından ve onun çıkarlarını temsil etmesinden kaynaklanır.

Çünkü "emperyalizm, her yere, özgürlük değil egemenlik eğilimi götüren mali sermayenin ve tekellerin çağıdır." (Lenin, Emperyalizm, sy.143) Çünkü "emperyalizm, hem dış, hem de iç siyasette demokrasiyi yıkmaya doğru, gericiliğe doğru mücadele eder." (Lenin, Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, sy.27).

Bu bakımdan, emperyalizmin bir siyasi özelliği olan gericilik, sadece metropol ülkelere özgü bir olay değil, dünya çapında bir olaydır. Emperyalizmin uzandığı her noktada ortaya çıkan bir eğilimdir.

İşte "hem dış, hem de iç siyasette" emperyalizmin bir özelliği olan siyasi gericilik, sömürge yarı-sömürge ülkelerde işbirlikçi tekelci burjuvazi tarafından temsil edilir.

Siyasi üst yapıya gerici karakter kazandıran temellerden birincisi budur.

İkinci olarak, burjuva demokratik devriminin tamamlanmamasından dolayı, sömürge, yarı-sömürge ülkelerde, tasfiye edilmemiş olan feodal yapı (feodal kalıntılar), sadece ekonomik ve sosyal platformda değil, bundan daha da etkili olacak siyasi platformda varlığını devam ettirir.

Bu bakımdan, bu ülkelerde, siyasi üst yapının gerici niteliği, sadece emperyalizmden değil, aynı zamanda da tasfiye edilmemiş olan feodal toplumsal yapıdan kaynaklanır.

Yani, işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının ortak diktatörlüğünün biçimi -devletin biçimi- bu iki gericiliğin, emperyalist gericiliğin ve feodal gericiliğin iç-içe geçmesi ile belirlenir.

Üçüncü olarak, sömürge, yarı-sömürge ülkelerde istikrarlı bir ekonomik ve siyasi yapının olmaması; sınıf çelişkilerinin ve sınıf mücadelelerinin daha yoğun ve daha keskin olması, buna karşılık işbirlikçi egemen sınıfların taviz verecek olanaklara daha az sahip olmaları, ve bu ülkelere kapitalizmin genel bunalımının daha yoğun bir biçimde yansıması vb. gibi özellikler -ki bu özellikler egemen sosyo-ekonomik yapının yansımasından başka birşey değildir- bu ülkelerdeki siyasi yapıya daha da gerici bir karakter kazandırır.

Sonuç olarak, sömürge, yarı-sömürge ülkelerde mevcut sosyo-ekonomik yapının üzerinde şekillenen üst yapı, her zaman anti-demokratik, gerici bir nitelik taşır. Yani bu ülkelerde siyasi egemenlik organının -devletin- demokratik bir biçim olması, burjuva demokrasisinin bir devlet biçimi olması, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin ortak diktatörlüğü altında mümkün değildir.

Sömürge, yarı-sömürge ülkelerde, bir siyasi egemenlik sistemi olan faşizm, işte bu sosyal, ekonomik ve siyasi koşulların bir sonucu olarak ortaya çıkar, ve yukarıda izah etmeye çalıştığımız siyasi plandaki gericiliğin yoğunlaşmış bir ifadesinden başka birşey değildir.

Bu kısa girişten sonra, sömürge, yarı-sömürge ülkelerde faşist diktatörlüğün hangi toplumsal şartlarda ve hangi dönemde bir siyasi egemenlik biçimi olarak kurulduğunu izah edebiliriz.

Fakat buna geçmeden önce, bir meseleye açıklık getirmeliyiz ki o da şudur:

Emperyalizm tarafından taşınan ve işbirlikçi büyük burjuvazi tarafından temsil edilen siyasi plandaki gericilik, sömürge, yarı-sömürge ülkelerde, işbirlikçi büyük burjuvazinin bir veya birkaç kesiminin değil, işbirlikçi büyük burjuvazinin bütününün, bu sınıfın bütün kesimlerinin bir siyasi özelliğidir. Veya işbirlikçi egemen sınıfların hiç bir kesimi demokrasiden yana değildir, demokrat bir eğilim taşımaz.

Başka bir ifadeyle şöyleyecek olursak, siyasi gericilik, sadece, şu veya bu mali sermaye grubuna, şu veya bu emperyalist devlete bağlı işbirlikçi büyük burjuvazinin değil, emperyalist mihraklara bağlı işbirlikçi büyük burjuvazinin bir siyasi özelliğidir. Emperyalist metropoldaki devletin biçiminin burjuva demokrasisi olması, bu emperyalist mihraka bağlı büyük burjuvazinin siyasi olarak gerici olmasına engel değildir.

Şimdi, kısaca da olsa, faşizmin sömürge, yarı-sömürge ülkelerde bir siyasi sistem olarak yerleşmesini sağlayan şartların tahliline geçebiliriz.

Sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki siyasi yapının, her dönemde anti-demokratik bir nitelik taşıması, işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının ortak diktatörlüğü altındaki devletin demokratik bir biçim alamayacağı gerçeği, hiç bir şekilde, faşizmin, bu ülkelerde sürekli ve tek siyasi egemenlik biçimi olacağı tarzda yorumlanmamalıdır. Çünkü faşizm bir siyasi egemenlik sistemi olarak, ancak, birinci emperyalist savaş sonrasında, kapitalizmin genel bunalımının birinci aşamasından ve 1917 Ekim Sosyalist Devrimi'nin zaferinden sonra ortaya çıkmıştır. Faşizmin, birinci emperyalist savaş sonrasının bir ürünü olması, sadece emperyalist metropol ülkeler açısından değil, aynı zamanda, sömürge, yarı-sömürge ülkeler açısından da geçerlidir.

Bu bakımdan faşizm, sömürge ve yarı-sömürgelerde 1917 Ekim Sosyalist Devrimi'nden birinci emperyalist savaş şartlarında kapitalizmin genel bunalımının başlamasından sonra, işbirlikçi tekelci burjuvazinin oluşup toprak ağalarıyla birlikte ortak diktatörlüklerini kurmalarından sonra egemen sınıflar diktatörlüğünün bir biçimi olarak görülebilir.

Birinci emperyalist savaş, kapitalizmin çelişmelerinin, özellikle emperyalistler arası çelişmelerin keskinleşmesinin bir sonucuydu. Savaş bu çelişmeleri daha da keskinleştirdi. Emperyalist sistem, o güne kadar görülmemiş derinlik ve boyutta ekonomik ve siyasi kriz içine düştü. Ulusal ve sosyal çelişmelerin keskinleşmesi sonucu, dünya proletaryasının, ezilen ulus ve halkların mücadelesi yükseldi. Emperyalist sistem, 1917 Ekim Sosyalist Devrimi'yle en zayıf halkasından ilk darbeyi yedi. Ekim devriminin zaferi, dünya proletaryasının, ezilen ulus ve halkların mücadelesini olumlu yönde etkiledi. Emperyalizme ve mali sermayenin ekonomik ve siyasi egemenliğine karşı yükselen, ulusal ve sınıfsal mücadeleler yeni boyutlar kazandı.

Emperyalistlerin ve gerici egemen sınıfların savaşın ve krizin yüklerini proletaryanın, ezilen ulus ve halkların sırtına yıkma çabaları ulusal ve sosyal çelişmeleri keskinleştiren bir faktördü.

Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın geri tarım ülkelerinde, kapitalizmin gelişmesi, emperyalist savaş ve onunla birlikte gelen kriz, anti-emperyalist, anti-feodal (ulusal-demokratik) hareketin gelişmesine, yükselmesine yol açtı.

Emperyalistler ve gerici hakim sınıflar, anti-emperyalist, anti-feodal devrimci demokratik mücadeleyi bastırabilmek için en azgın baskı ve teröre başvurmak zorunda kaldılar. Onlar egemenliklerini sürdürebilmek için, en yoğun sömürüyü gerçekleştirebilmek için, sömürge ve yarı-sömürgeleri süreç içinde faşistleştirdiler, faşist diktatörlükler kurdular.

Yani, emperyalist metropol ülkelerde olduğu gibi, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde de faşizm, kapitalizmin genel ekonomik bunalımının derinleşmesi sonucunda ve bu bunalımın siyasi bunalıma dönüştüğü koşullarda ve yerlerde bir siyasi egemenlik olarak işbaşına geldi.

Metropol ülkelerde faşizm, var olan burjuva demokrasisini yok ederek iktidara gelirken, burjuva demokrasisinin olmadığı sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde faşizmin kurulması bundan farklı bir seyir izlemiş ve devletin yukarıdan aşağı faşistleştirilmesi, faşist diktatörlüğün kurulması için yeterli olmuştur. Ayrıca sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki faşist diktatörlükler, sadece işbirlikçi bü

Dq.sa.7.sü.3'de

MARKSİST-LENİNİST HAREKET BÜTÜN DÜNYADA GELİŞİYOR

İSPANYOL İŞÇİ SINIFININ ÖNDERİ

İKP-ML faşizme ve revizyonizme karşı mücadele ediyor

Şu anda bütün İspanya da bir milyondan fazla işsiz vardır. Ve bunların yarısından azı çok düşük bir işsizlik parası almaktadır. Onların ve proleteryanın ve emekçi kitlelerin diğer bölümünün geleceği gün geçtikçe kararmaktadır. Patronlar işçileri işten atmakta, çalışma hızlarını arttırmakta, ve sömürüyü yoğunlaştırmaktadırlar. Aynı zamanda ekmek, yağ, şeker gibi ana tüketim maddelerinin fiyatları geçen yılın ilk on ayında % 18 artmıştır. Bu arada çokuluslu Avrupa şirketleriyle bağları olan oligarşinin bazı sektörleri İspanya'yı Ortak Pazar'a sokmayı istemektedirler. İKP-ML İspanya'nın Ortak Pazar'a girmesinin proleterya ve emekçi kitlelerin durumunu düzeltmeyip tam tersine kötüleştireceğini düşünmektedir. Ortak Pazar kapitalist Avrupa ülkelerinin menfaatlerinin hizmetindeki bir örgüttür. Bu burjuvazi aracılığıyla kendi sınıf menfaatlerini daha iyi bir şekilde savunmak ve Avrupa proletaryası ve emekçi kitlelerin menfaatlerine karşı tedbirleri koordine etmek istemektedir. İspanya'da siyasi durumun özelliği geniş ve militan bir kitle hareketinin patlak vermesidir. Juan Carlos'un kralcı faşist hükümeti sahte özgürlük ve demokrasi vaadleriyle halkı aldatmaya çabalamaktadır. Monarşinin ilan edilmesinden bu yana onlarca grevci ve gösterici öldürülmüş veya yaralanmış, çoğu İKP-ML, FRAP, ETA vb. diğer anti-faşist örgütlerin üyeleri olan yüzlerce anti-faşist savaşçı hapise atılmıştır. Kitle hareketinin hızla artması şartlarında İKP-ML, FRAP ve diğer kitle örgütleri cumhuriyet için ve monarşiye karşı mücadele sayesinde bütün halkla bağlarını güçlendirmişlerdir. Parti ve FRAP, Juan Carlos polisinin zorbalığı ve suçlarına karşısında faşist zorbalığa ve patronların ve büyük toprak sahiplerinin haksızlıklarına devrimci şiddetle cevap vermek üzere fabrika, mahalle ve şantiyelerde devrimci işçi, öğrenci ve gençlerin, işçilerle ve gündelikçi köylülerle savunma grupları kurulmasını teşvik etmektedir. Ancak devrimci şiddet ve halk savaşı vasıtasıyla faşizmin yıkılabileceğine ve milli bağımsızlığın temin edilebileceğine inanan İKP-ML ve FRAP, bütün militanları, proletaryayı ve genel olarak emekçi kitleleri yüce militan ruhla geliştirmeye ve eğitmeye çalışarak hazırlanmakta ve güç toplamaktadır.

İKP-ML, Carillo ve İbarruri kliğinin önderliğindeki sahte kök salmış olan revizyonizme karşı açık mücadele içinde doğmuştur. 1960 yılından 1963 yılına kadar üç yıllık dönem boyunca bu dönekilerden açık kopmadan evvel gerçek İspanya ML'leri iki yönde mücadele etmişlerdir. Birincisi, ML partilerin savunulması. Stalin yoldaşın, sosyalist Arnavutluk'un ve Mao Zedung'un Çin'inin savunulması; İkincisi ML'leri yeniden biraraya getirmek, ideolojik bakımdan bütün meselelerde derinleşmek ve gelecek çalışmalara hazırlanmak üzere parti içinde ve dışında gizli grupların yaratılması mücadelesidir. ML'ler her an her ülkenin o günkü durumuna ve emekçilerin emellerine cevap veren somut değişkenler sun

De.sa.7.sü.9'da

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Prof. Dr. CEVAT GERAY

"İnsanlık tarihi boyunca, işkenceye başvuran iktidarlar lanetle anılmaktadır"

Hangi amaçla yapılırsa yapılsın her türlüsüyle işkence, insanlık ve çağdışı bir uygulamadır. İnsan hakları evrensel demeci başta olmak üzere, bağlı olduğumuz insanlık topluluğunca benimsenen yasal belgeler, uluslararası sözleşmeler ve 1961 Anayasası açısından işkence yasa dışıdır. İşkence yapanlar, insanlık suçu işlemektedirler. Siyasal baskı amacıyla düşünceyi prangaya vurmak sonucunu yaratan, hatta ölümle sonuçlanan işkencenin, demokratik hukuk devleti olduğu Anayasa'da belirtilen bir ülkede yeri yoktur, suçtur. İnsanlık tarihi boyunca, işkenceye başvuran iktidarlar her zaman lanetle anılmaktadır.

Hiçbir insana ya da topluma işkence onur kazandırmamış, aksine onuruna leke düşürmüştür. Aydın kişiler için işkencelerin en büyüğü, işkence yapılması karşısında yargı, yasama organlarıyla, Anayasal kuruluşlarıyla toplumun ve aydınların susmasını görmektir. İşkenceye göz yuman toplumları insanlık toplumu elbette nefretle anacak, bağışlamayacaktır. İnsan haklarına, demokrasiye, hukuk devletine inanan aydınların, demokratik kuruluşların işkencenin her türlüsüne karşı çıkmak, bu uğurda çaba göstermek ana yurttaşlık görevidir.

Can güvencesi, beden tümlüğünün, sağlamlığının korunmasını beklemek tüm özgürlüklerin başında gelen bir haktır. Bu hak sağlanmaksızın öbür özgürlüklerden söz edilemez. Anayasanın 14. maddesi açıktır. Kimseye eziyet ve işkence yapılamaz. Ayrıca, Ceza Yasası 243. maddesiyle, açıkça işkenceyi suç saymış, yaptırıma bağlamıştır. Kişinin herhangi bir soruşturma karşısında susması en doğal hakkıdır. Zorla konuşturulup söyletilemez, ya da belli bir ifadeyi imzalamaya zorlanamaz. Ayrıca işkenceyle alınan bir ifade hukuken değer taşımaz.

Kişiyi söyletmek için işkence kadar, "zalimane" "insanlık dışı", "haysiyet kırıcı" işlem yapılması da olanaksızdır. Savcıların, Ceza Hukukunun bu özgürlük güvencesini sağlamaları, işkencelere karşı koğuşturma açmaları gerekir.

Tüm devrimci, demokrat ve yurtseverleri kampanya çalışmalarını değerlendirmeye çağırıyoruz

Yiğit proleter devrimci T. Gökhan Edge'nin MİT ajanları tarafından alçakça katledilmesi üzerine başlayan faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto kampanyası, geniş boyutlar kazandı, proleter devrimcilerin doğru, kararlı ve fedakâr çalışmaları temelinde yükselen kampanya, çeşitli devrimci, demokrat, yurtsever kuruluş ve kişilerin, yayın organlarının katıldığı anma toplantıları, panel, imza kampanyası, anket, yürüyüş ve mitinglerle bütün yurda yayıldı. Kampanya emekçi halkın, sömürü ve zulme karşı duyduğu nefretin, mücadele azminin ve mücadele içinde faşist kurşunlarla, darağaçlarıyla, işkence tezgâhlarında yiğitçe can veren evlatlarına bağlılığının açık ve kesin bir göstergesi oldu. Birbirini tamamlayan çeşitli şekillerde yürütülen çalışmalara yüzlerce devrimci, demokrat ve yurtsever katıldı.

Emekçi kitlelerin kazanılması, ve kampanyanın amaçları doğrultusunda aktif olarak mücadeleye sevkedilmesini hedefleyen çeşitli tipteki çalışmalara yüzlerce devrimci, demokrat, yurtsever katıldı. Tüm çalışmalar türünde yeni ve zengin tecrübeler edinildi.

Şu anda, kampanya boyunca yurdun dört bir yanında yürütülen çeşitli tipteki çalışmalardan edinilen tecrübelerin toparlanması, ortak sonuçlar çıkartılması ve yaygınlaştırılması önümüzdeki çalışmaların daha başarılı yürütülebilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Tüm devrimci, demokrat ve yurtseverleri şu soruların ışığında kampanyanın bütününü ve bulundukları yöredeki çalışmaları değerlendirmeye çağırıyoruz.

Kampanya çalışmaları nasıl yürütülmüştür?

Çeşitli işçi semtlerinde, köylerde, memur, esnaf, öğrenci ve aydın çevrelerde yürütülen kampanya nasıl karşılanmıştır? Halkın kampanya karşısındaki tavrı olumlu ve olumsuz olaylardan örneklerle anlatılırsa iyi olur.

Hakim sınıfların ve onların halka karşı saldırı örgütlerinin ordu, polis, mahkeme ve diğerlerinin, karşı devrimci faşist ve sosyal faşistlerin; her türden revizyonist, oportünist akımın kampanya karşısındaki tavrı ne olmuştur?

Kampanya çalışmaları boyunca yapılan hatalar ve bu hatalardan çıkartılan dersler nelerdir?

Çıkartılan sonuçların ışığında, kitle çalışmaları ve yeni kampanyalar nasıl yürütülmelidir ?

GÖKHAN EDGE'NİN FAŞİST KATİLLER TARAFINDAN KATLEDİLMESİ ÜZERİNE GAZETEMİZİN BAŞLATTIĞI KAMPANYANIN BİR PARÇASI OLAN ANKETİMİZİN SORULARI:

1) SANIKLARA İŞKENCE UYGULANABİLİR Mİ? (GÖKHAN EDGE'NİN İŞKENCEYLE ÖLDÜRÜLMESİ ÜZERİNE İŞKENCECİLER HAKKINDA NE GİBİ YASAL İŞLEMLER YAPILMALIDIR?)

2) BUGÜNE KADAR İŞKENCECİLER HAKKINDA HİÇBİR İŞLEM YAPILMAMASINI, İŞKENCECİLERİN EN SORUMLU "GÜVENLİK GÖREVLERİNİ" SÜRDÜRMELERİNİ, HATTA TERFİ ETTİRİLMELERİNİ NASIL KARŞILIYORSUNUZ?

3) İŞKENCE VE CİNAYETLERİN TEMELİNDEKİ NEDENLER NELERDİR? GERÇEK SORUMLULAR KİMLERDİR?

4) İŞKENCENİN KARŞISINDA SUSKUNLUK OLAĞAN MIDIR? İŞKENCE UYGULAMALARINA SON VERMEK İÇİN HANGİ TEDBİRLER ALINMALIDIR? BU TEDBİRLERİN ALINMASINI SAĞLAMAK İÇİN NELER YAPILMALIDIR?

5) FAŞİST CİNAYETLERİN VE İŞKENCELERİN BU KADAR YOĞUNLAŞMASINDA CHP'NİN "GEÇMİŞE SÜNGER ÇEKME ADI ALTINDA FAŞİSTLERLE UZLAŞMA, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMASINI ENGELLEME SİYASETİNİN ETKİSİ NEDİR?

İstanbul'daki "Faşizmi, işkencecileri ve siyasi cinayetleri protesto mitingi" ne gelen mesajlar:

Uluslararası İran Öğrenci Konfederasyonu

Kardeş ve yiğit Türkiye halklarına,
Türkiye'nin bütün yurtsever ve devrimcilerine,
Mitinge katılan tüm yoldaşlara,

İran öğrenci ve gençlik hareketi adına, Türkiye'de öğrenim gören İRANLI öğrenciler adına, kardeş Türkiye halklarının ve onun ön saflarında yer alan yiğit devrimcilerin bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi yolundaki kahramanca mücadelesini bütün gücümüzle destekliyor ve gericiliğin ve faşizmin yaptığı zulüm ve zorbalığı, devrimcilere karşı uyguladığı vahşi işkence, zindan ve terörü geriletmek amacıyla yaptığınız mitingin haklı isteklerinin yanında yer alıyor ve devrimci selâmlarımızla mücadelenize katılıyoruz...

Yoldaşlar,

Ülkelerimizdeki devrimci hareketin yükselişi ve gelişmesi bölge halklarının ve dünya halklarının yepyeni bir şafağını söktürecektir. Ezilen Türkiye ve İran halkları aralarındaki tarihsel mücadele ve dayanışma bağlarıyla, omuz omuza bu şanlı mücadelede ortak düşmanlarını yokedecekler ve bu büyük savaşta birbirlerini kardeşçe destekleyeceklerdir.

YAŞASIN KARDEŞ TÜRKİYE VE İRAN HALKLARININ DEVRİMCİ DAYANIŞMASI

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ VE TÜM DÜNYADAKİ GERİCİ GÜÇLER

Niğde Cezaevi'ndeki devrimciler:

"Miting, emekçi halkımızın faşizme karşı mücadelesine güç katsın, emperyalistlerin ve faşistlerin yüreğine korku salsın"

MİTİNG TERTİP KOMİTESİNE,

Hakim sınıfların ülke ekonomisinin derinleşen krizinin yüklerini emekçi halkımızın sırtına yüklemek için halka ve onun önderlerine gittikçe daha fazla ve daha yoğun bir terörle saldırmaya başladığı bu günlerde gerçekleştirdiğiniz "Faşist Saldırıları, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto" mitingini sonsuz bir devrimci şevk ve heyecanla karşılıyoruz.

Faşizmin saldırganlaşmasının yanı sıra emekçi halkımızın devrimci mücadelesi de yükselmekte ve her geçen gün daha büyük kitleler daha ileri bilinçle, emperyalizme, sosyal emperyalizme, Faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadeleye atılmaktadırlar.

Devrimci proletaryanın bu koşullarda başlıca görevi, faşist saldırıların ancak ve ancak halkın devrimci bir önderlik altında birleşmiş gücüyle karşılanabileceğini ve yok edilebileceğini kitle eylemleriyle göstermek ve bunun yanı sıra da faşizme karşı devrimci mücadeleyi bölen ve söndüren her türlü sınıf işbirlikçiliğini, revizyonist ve reformist teori ve taktikleri tavizsiz bir biçimde teşhir etmektir.

Mitinginizin, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının saldırısının ve faşizmin demagojisinin geniş kitleler önünde açıklanması ve kitlelerin faşizme karşı tutarlı ve çetin bir mücadele içerisinde örgütlenmesi ve çelikleştirilmesi bakımından önemi büyüktür.

"Faşist saldırıları, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto" Mitingi, emekçi halkımızın faşizme karşı mücadelesine güç katsın, emperyalistlerin ve faşistlerin yüreklerine korku salsın!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM, FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

Niğde Cezaevinde Bulunan 26 Siyasi Hükümlü.

Mimarlar Odası Genel Kurulu

Halen Galatasaray Lisesinde süren Mimarlar Odası İstanbul Şubesi 22. Genel Kurulu aşağıdaki bildiriyi oybirliği ile kabul etmiştir:

Geçen yılda işlenen yüzü aşkın siyasi cinayet yeni yılın birinci ayında da tüm hızıyla sürdürülüyor.

Daha dün DGSA Beşiktaş Mimarlık ve Mühendislik Yüksek Okulu öğrencilerinden yetmişinin bulunduğu öğrenci lokaline yapılan faşist saldırı sonunda Mustafa Levent Ersoy öldürüldü, birçoğu ağır olarak yaralandı.

M.C. iktidarınca desteklenen bu saldırılar tüm yurt düzeyinde öğrencilere, öğretmenlere ve işçilere karşı sürdürülüyor.

Öldürülenler kardeşlerimiz ve çocuklarımızdır.

Can güvenliğine, öğrenim özgürlüğüne ve demokrasi cephesine yapılan bu canice saldırıları Genel Kurul olarak şiddetle protesto ediyoruz. Bu konuda en ufak bir tedbir almak için bile girişimde bulunmayan sorumluları, tarihin karşısında ve halkın önünde suçlu ilan ediyoruz.

Türkiyemizde silahlı saldırıların, cinayetlerin, işkencelerin artık iktidar sürdürmenin bir yöntemi olduğu iyice açığa çıkmıştır. Tüm demokratlar, ilericiler, devrimciler demokrasi cephesi olarak bu baskılara karşı daha etkin olarak örgütlü ve disiplinli bir biçimde karşı çıkmalıdırlar.

MİMARLAR ODASI İSTANBUL ŞUBESİ
22. GENEL KURULU

Fikret Otyam

En hayın İş: İşkence

Ülkemizin bir sınırında bir yetkiliye, bunca adamın "sözüm ona yasal olarak" neden öldürüldüğünü sorduğumda "benim görevim sınırı kollamaktır, geçeni de geleni de vururum" demişti. Yapılan, yasa dışı gelip gitmelerin kökeninde ekonomik ve sosyal sorunlar yattığını dilim döndüğünce anlattığımda da karşılığı şu oldu:

"Buna ticaret vekili karışır, benim işim değil bu!"

Bu bay görevlinin 19 öldürme olayını tek tek ele alıp gazetemde yayınladığım zaman mahkemeye verilmemi bekledim durdum, böyle bir şey olmadı, çünkü güneşi balçıkla sıvayana daha rastlanmamıştı.

Anayasamız, işkencenin yasak olduğunu da yazar. Ama Anayasamızın bir çok maddesi gibi bu da hiçbir zaman uygulanmaz! İşkence dünya halklarının baş sorunudur. Uyanan, hakkını arayan, daha namuslu bir dünyadan, yaşamdan yana halkın, işçinin köylünün bu istemlerine her zaman karşı duran faşizmin ve egemen çevrelerin en büyük silahı, karşı durma silahı, sindirme silahı işkencedir, insanın insana en büyük zulmüdür. Günden güne gücünü yitiren, zulmü, hayınlığı, namussuzluğu, satılmış, güçsüz, kemik yalayıcı kiralık köpeklere uygulatılan yöntemin ve İŞKENCENİN PANZEHİRİ DE HER ZAMAN SÖYLERİM, HER ZAMAN YAZARIM, BİRLİKTİR, TEK YUMRUĞA DÖNÜŞMEKTİR. BU SAĞLANMADIKÇA, ZULMÜN, İŞKENCENİN, BASKININ DEMEÇLERLE, SORUŞTURMALARLA SONA ERDİRİLECEĞİNE İNANMIYORUM.

İşçi, emekçi ve aydın kesimi, birlik ve beraberlik içinde, işkencecilerin yönetimi faşizmi dize getirmedikçe işkencecilerin zulmü sürüp gidecektir. Ve şuna da inanıyorum, günü gelende nice ülkede olduğu gibi işkencecilerden hesap sorulacaktır.

Ülkemizde zulümcülerden hesap sorulduğuna tanık olmadık, ama sanılmasın ki bu böyle sürüp gidecektir. Kime neden ve nasıl hizmet ettikleri bilinenler belli olduğuna göre, kendini güçlü sanan sapıkların yaptıkları elbette yanlarına kalmayacaktır, onların telaşı, sapıklıklarını arttırmalarının kökeninde bu korku da yatmaktadır. Korkunun ecele yararı olmadığını öğrendikleri zaman, yani Anayasa tastamam uygulanır hale geldiği zaman hallarını yazmak bir gazeteci olarak, bir aydın, bir emekçi olarak inanıyorum bana nasip olacaktır.

Ama ben tırnak sökmeyeceğim, ama ben cop sokmayacağım, elektrik vermeyeceğim, sövmeyeceğim, dayak atmayacağım, sadece içinde bulundukları zavallı durumlarını sergileyeceğim, sinmişliklerini, korkularını.

Fakir Baykurt (Yazar)

"Yasaya, Anayasaya göre, İşkence, eziyet yasak güya! Fakat olup bitenler ne?"

"Falanca suçu işledin, sanık durumdasın, gel bakalım!"

Gözaltına alıp görüyorlar. Hemen de başlıyorlar copa! Sigara söndürüyorlar, akım veriyorlar, tırnak söküyorlar, daha neler neler... Söyletmek, belirlenmiş bir suçu benimsetmek için yapmadıklarını bırakmıyorlar. Şu yakın geçmişte yüzlerce kişi hırpalandı, sakatlandı işkenceyle, altı yedi tanesi de öldürüldü.

Eskiden de var işkence. Hep var. Deri yüzenler, organ kesenler... Kızgın yağ dökenler, kaynar yumurta koyanlar... Kırbaçlar, başaşağı sarkıtmalar, olmadık rezillikler... Ama hiç olmazsa o zaman yasalarla, anayasayla yasak değildi. Toplumla alay eder gibi bir durum yoktu.

Demek ki bir hakkın, bir güvencenin yasalara geçirilmesi bir anlam taşımıyor. İlerlemiş olanaklarla daha sunturlusunu uyguluyorlar. Egemen sınıflar, kendi ekonomi-politikalarını rahatça sürdürebilmek için, gözleri dönmüş olarak, ne gerekliyse yapıyorlar. Amaçları halkın gözünü korkutmak, kitleleri sindirmektir.

Ezilen halk, sömürülen emekçiler, baskı altındaki aydınlar, bütün demokratlar, sosyalistler, sosyal demokratlar; biribirleriyle didişmeyi bırakıp işkenceye karşı çıkmalı. Ancak o zaman yasalardaki, anayasadaki güvencenin biraz anlamı olabilir.

Samsunlu devrimciler

"Sorumlular düzenin kendisi ve onu şu veya bu şekilde savunanlardır"

İşkence ve cinayetlerin temeli, bugünkü düzendir. Bildiğimiz gibi devlet, ordu yani bürokrasi ve militarizm egemen sınıfın ezilen sınıflar üzerindeki baskı ve tahakküm aracıdır. İşkence ve cinayet de bu işleri yerine getirir. Bugünkü düzeni yok edip, kendi iktidarımız olan Devrimci İşçi-Köylü iktidarını kurarsak her türlü zülümden kurtulabileceğiz.

Sorumlular düzenin kendisi ve onu şu veya bu şekilde savunanlardır. Demireller, Türkeşler, Sabancılar, Koç'lardır, "Faşistlere gül uzatanlardır" Antep'te faşistlere karşı kahramanca direnenlere: "bunlar bizden değildir, bu anarşizmdir" diyenlerdir. Zaten bunlar işkenceler karşısında suskun kalıp hiç bir şey yapmıyorlar.

Dursun Akçam (Yazar)

"Zorbalığın yasası yazısız saldırı, İşkence, cinayetlerdir"

1- Siyasal işkence ve cinayetler, faşizmin egemen olduğu ülkelerde vardır. Faşizmle özdeş olmayan, faşizme karşı olan yurtsever her tutukluya, sanığa, tanığa, hükümlüye, hükümsüze, cümle demokratlara, devrimcilere işkence yapılır. Bu eşyanın doğasında vardır.

Emperyalizmle bütünleşmiş tekelci sermayenin koruyuculuğunda kol gezen bir zorbalık varsa orada yasalardan söz edilemez. Zorbalığın yasası yazısız saldırılar, işkenceler, cinayetlerdir.

2-Bugüne değin işkenceler, işkenceciler hakkında hiç bir işlemin yapılmamasını, yukarıda söylediğim "özgürlükçü (!) demokrasimizin" bir gereği sayıyorum ve yurdumuzdaki işbirlikçi sermayenin ayakları ile CIA'nın ortaklaşa yürüttükleri ustaca başarıya bağlıyorum..

3- İşkence ve cinayetlerin temelinde, uyanan işçi sınıfından ve emekçi halk kitlelerinden korku yatmaktadır. Bu nedenle can çekişen kökü dışardaki sermaye faşizmden, şovenizmden medet ummaktadır. İşkenceler, cinayetler bu yüzden sürüp gitmektedir. Gerçek sorumlular elbet faşizmin tezgâhçıları ve onların ülkemizdeki taslaklarıdır.

4- İşkence ve cinayetlerin son bulması faşizmin tabutlanmasına bağlıdır. Bu da her şeyden önce siyasal iktidar sorunudur. O nedenle anti-emperyalist, anti-faşist tüm yurtseverlerin, ilerici ve devrimci kuruluşların tutarlı bir dayanışma içinde demokratik yoldan aktif bir mücadele vermeleri zorunludur kitlelerle birlikte. İşçi sınıfından ve emekçi halktan kopuk anti-faşist hareketlerin başarıya ulaşması olanaksızdır. Ezilen, sömürülen sınıf ve tabakalar iktidar olmadıkça, en azından iktidara ağırlığını koymadıkça faşizmin işkencesi, kanlı cinayetleri, terörü sürüp gidecektir.

Sosyal-faşistlerin karşı devrimci yüzlerini açığa çıkartan yeni bir örnek:

Açıklama

İlerici Gençler Derneği dün gazetemize bir yazı göndererek, "Siyasi cinayetleri ve faşizmi Tel'in" yürüyüşüne katılmadıklarını bildirmişlerdir.

İGD yaptığı açıklamada:

"İşçi sınıfına ters düşen eylemleri hiç bir zaman desteklemeyeceğini, işçi sınıfı ile birlikte faşizme karşı mücadele edeceklerini "belirtmiştir.

Milliyet Gazetesi 24. Ocak. 1977

İGD'li sosyal-faşistler, faşizme, siyasi cinayetlere, işkencelere karşı yürütülen mücadeleye karşı çıkıyorlar

SOSYAL FAŞİZM İŞKENCE VE ZULMÜN İDEOLOJİSİDİR,

Milliyet Gazetesi'nin bir gün önceki sayısında mitinge katılan kuruluşlar arasında saydığı "İGD"'nin bu "Açıklama" sı karşı devrimci sosyal faşist yüzlerini açığa çıkartan yeni bir örnektir.

Bu halk düşmanlarının, uykularını kaçırtan, yemeyi içmeyi bir yana bırakıp tekzip yazmalarına yol açan yürüyüş; faşist MC, iktidarının emekçi halkımız üzerinde uyguladığı zulmün, siyasi cinayetlerin ve işkencelerin teşhiri ve sorumlularından hesap sorulması için yürütülen kampanyanın bir parçası olarak İstanbul'da yapılan miting ve yürüyüştür.

Sosyal faşistlerin, faşistlerle aynı dili konuşması, faşizme, siyasi cinayetlere, işkencelere karşı yürütülen mücadeleyi engellemek, etkisizleştirmek için büyük bir çaba sarfetmeleri, ve bu konuda faşistlerle yarışa girmeleri tesadüfi bir şey değildir. Bu onların sınıf temellerinin aynılığından, faşizmin ve sosyal faşizmin hakim sınıf ideolojisi olmasından ve gerek faşistlerin gerek ise sosyal faşistlerin onların uşakları olmasından kaynaklanmaktadır.

Sosyal faşistler, günümüz dünyasında, işçi sınıfının, ezilen halkların ve milletlerin tescilli iki düşmanından birisinin, azgın sömürüsünü sürdürebilmek için kendi ülkesinde ve yarı -sömürgelerinde, kolunun uzandığı bütün ülkelerde görülmedik zulmün, işkence-

De.sa.7.sü.9'da

Derinleşen sınıf mücadelesi koşullarında

Sosyal emperyalizmin yayılmasına ve sosyal faşizme karşı da mücadele etmenin kavranılması hayati bir önem taşımaktadır

Kapitalizmin genel bunalımının derinleşmesi, ve bu günkü koşullarda emperyalizmin içinde bulunduğu derin buhran, iki süper devletin dünya halklarına karşı saldırılarını azgınlaştırmalarına yol açmaktadır. Bu saldırı bir yandan dünya proletaryasının ve halklarının devrimci mücadelelerinin doğrudan doğruya bastırılmasını amaçlarken, diğer taraftan sömürünün yoğunlaştırılması ve yeni bir paylaşım savaşına hazırlık biçiminde sürmektedir. İki süper devlet dünyanın yeniden paylaşılması amacıyla birbiriyle azgınca bir rekabet ve çekişmenin içine girmişlerdir.

Öte yandan bütün dünyada halkların mücadeleleri, ulusal ve sosyal kurtuluş devrimleri zaferler kazanmakta, emperyalizm mevziler kaybetmektedir.

Bu günün koşullarında, karşı-devrim cephesinin başını sosyal emperyalizm ve Amerikan emperyalizmi çekmektedir.

Yurdumuz, ABD hegemonyası altında olmasına rağmen, dünyadaki genel durumun bir parçası olarak, sosyal-emperyalizmin ekonomik, siyasi yayılması büyük ve tehdit edici boyutlara ulaşmıştır. Sosyal-emperyalizmin türlü baskı ve tehdidi her geçen günle birlikte daha da somutlaşmaktadır. Bu gün halkımızın mücadelesi karşısında sadece Amerikan işbirlikçileri değil, Sovyet işbirlikçileri de dikilmektedir. Halkımızın devrimci saflarının karşısında, karşı-devrimci saflarda, tıpkı faşistler ve bütün gericiler gibi sosyal-faşistler de yer almaktadır.

Objektif durumun böyle olmasına karşılık, birçok yurtsever ve devrimci, daha da önemlisi geniş halk yığınları, sosyal-emperyalizmi kavrayabilmiş değildir. Sovyet işbirlikçileri "milli" bir "sapma" olarak görülmekte, onların sosyal-emperyalizmin bir yayılma aracı olduğu anlaşılamamaktadır.

Sosyal emperyalizmi kavrayamayan, orta yolcu ve uzlaşmacı davranış ve çizgiler devrimci mücadeleye büyük zarar vermektedir.

Küçük burjuva devrimciler, "şabloncu", "revizyonist" akımlar şekilde nitelendirerek modern revizyonizm ve Marksizm-Leninizmi aynı kefeye koymaya çalışıyor ve Marksist-leninistlerin mi, yoksa revizyonistlerin mi safında yer alacakları konusunda kararsızlık gösteriyorlar. Bu devrimle karşı-devrim arasında bir bocalama, yalpalamadır.

Bu yalpalama, halk saflarında yarattığı tahribatla, karşı-devrime, işbirlikçi hakim sınıflara ve emperyalizme hizmet etmektedir. Modern revizyonizmin güçlenmesine yol açarak devrim saflarını zayıflatmaktadır.

Modern revizyonizme, sosyal-emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele, ülkemizde devrimci işçi köylü iktidarını kurarak durmaksızın sosyalizme geçebilmek için, zorunludur.

Bu gün dünya proletaryası ve ezilen halkların en büyük iki düşmanından birini uluslararası ve ulusal planda yerli yerine oturtmadan, kaba ve yüzeysel "işçi sınıfı hareketi içinde esas 'tehlike T"K"P revizyonizmidir" tahlilleri hiç bir yere götürmez; sadece T"K"P'nin kuyruğuna götürür.

"T"K"P'yi bir küçük burjuva sapması, Marksizmi de "sol" revizyonizm olarak göstermeye çabalayanlar halkın saflarının bölünmesine yol açmakta, halka yanlış hedefler göstermektedirler.

Bu günkü koşullarda emperyalizmi bütün olarak kavramak, bu bütüne karşı topyekün bir mücadele, genel ve çok yönlü bir mücadele vermek son derece hayati bir önem taşımaktadır.

Küçük burjuva saflardaki bocalamayı engellemek, küçük burjuvaziyi kendi objektif konumunun bilincine vardırmak görevi de, elbette küçük burjuva maceracı çizgilerin veya burjuva reformist çizgilerin değil, marksist-leninistlerin görevidir.

Marksist-Leninistler, bu günkü şiddetlenen sınıf mücadelesi koşullarında, sosyal faşistlerin ve sosyal emperyalizmin gerçek niteliklerinin ve konumlarının kavranması ve kavratılması konusunda özellikle kararlı ve tutarlı bir çalışma yürütmelidirler.

Bu emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların yerli işbirlikçilerine karşı yürütülen mücadele açısından, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zafere ulaşması açısından zorunludur.

Mücadeleyi faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı yükseltelim.

Amerikan emperyalizminin hegemonyasına ve sosyal emperyalizmin yayılmasına karşı mücadele edelim.

Sosyal emperyalizmin ve sosyal-faşizmin en geniş saflarda kavranması için çalışalım.

Modern revizyonizme ve bütün sapmalarla mücadele edelim.

En geniş kitleleri proletaryanın bayrağı altında toplayalım.

SOVYETLER BİRLİĞİ KAPİTALİST BİR EKONOMİK YAPIYA SAHİPTİR

Sovyetler Birliği'nde, dünyanın ilk muzaffer proletarya diktatörlüğü, yıkılmış bulunmaktadır.

Bu gün Sovyetler Birliği'nde azgın bir faşist diktatörlük hüküm sürmektedir.

Üst yapının burjuvalaşması, sosyalist yapının da çözülmesine, dağılmasına, kapitalist bir yapının yeniden ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Bu yazıda SSCB'de kapitalist ekonomik yapıyı sergilemeye çalışacağız.

Kapitalizm, meta üretiminin en yüksek ve yaygınlaşmış düzeyidir

Marks meta üretiminin çoğaldığı ve genelleştiği koşullarda kapitalizmin, dolayısıyla kapitalist sömürünün kendiliğinden ve kaçınılmaz olarak ortaya çıktığını saptamıştı.

Lenin, Marks'ın ekonomik teorisini savunup geliştirirken bu konuda şunları vurgulamıştır:

"Kapitalizmin temel özellikleri, 1) Meta üretiminin, üretimin genel biçimi olmasıdır. Sosyal üretim organizmalarının (yapılarının) bir çoğunda emeğin ürünü, meta halini alır. Fakat bu tür ürünün (meta) tesadüfi, olağan dışı ya da tecrit edilmiş olmayıp genellik kazanması sadece kapitalist üretime özgüdür, 2) Kapitalizmin ikinci özelliği, sadece emeğin ürününün değil... fakat insan işgücünün de meta haline gelmesidir..."

Sovyet ekonomisi sosyalist bir yapıdayken meta üretimi sınırlı ve denetlenen bir şekilde varlığını sürdürmekte, fakat hiç bir zaman gelişmesine izin verilmemekteydi. Tersine, ekonomide sosyalist etkenlerin gelişmesi ile birlikte, meta üretimi ve değer yasasının geçerli olduğu alan gittikçe kısıtlanmaktaydı.

Lenin meta üretiminin (küçük meta üretimi) her saat kapitalizmi yeniden doğurduğuna dikkat çekerek, bu kapitalizm kaynağının sürekli kontrol altında tutulmasını sağlamıştı. Bu yüzden meta üretimi giderek sınırlandırılıyor ve gelecekte kesin tasfiyesinin şartları böyle hazırlanıyordu.

Stalin öldükten sonra 1953 yılında Kruşçev revizyonistleri, meta üretimi ve değer yasası gibi kapitalizmden miras kalmış kategorilerin geliştirilip yaygınlaştırılmalarının, onların kesin bir biçimde ortadan kalkmalarına yol açacağı(!) tezini ileri sürdüler (bk. Albania Today 4,(23),1976). Bu "komünizme geçiş" tezi(!) aslında kapitalizme geri dönüşün ekonomik tezi idi.

SBKP'nin 22.Kongresinde kabul edilen "SBKP programı" tam da bu anlayış üzerine temellendirilmişti. "Komünist (!) inşada, meta-para ilişkilerinden tam olarak yararlanmak gereklidir" denilmekteydi.

Sovyet revizyonist burjuvazisi böylece, komünizme geçiş için zorunlu olarak kısıtlanması ve sınırlandırılması gereken kapitalist etkenlerden (kategorilerden) "tam olarak yararlanma"yı önererek, kapitalizmin ortaya çıkışının birinci koşulu olan, meta üretiminin genellik kazanması durumunu yaratıyordu.

Oysa Lenin şunu vurgulamaktadır:

"... meta üretimine dayalı bir toplum, ...belirli bir gelişme düzeyinde kaçınılmaz olarak kapitalizme yönelir."

1953 yılında başlayan "meta-para ilişkilerinin" genelleştirilmesi 1965 yılında yapılan reforma kadar geçen sürede sosyalist yapıyı tamamen tahribetti ve Lenin'in sözünü ettiği "belirli bir gelişme düzeyi" kesinlikle aşıldı. 1965 reform programı, kapitalist üretim ilişkilerinin geliştirilmesi yolunda atılmış bir adımdı. Bu "reform"un ne biçim bir reform olduğuna bakmadan önce, kapitalizmin ikinci temel özelliği olan işgücü'nün meta haline gelişinin ortaya çıkışını inceleyelim.

Proletaryanın temel üretim araçlarından yoksun kalması, satacak işgücünden başka hiç bir şeyinin kalmaması, işgücünün meta haline gelmesine yolaçar.

Sovyet revizyonistlerinin siyasi iktidarı gaspetmeleri, konumuz açısından, şunu ifade etmektedir: burjuvazi devleti ele geçirerek bütün sosyalist mülkiyeti bir sınıf mülkiyetine, kapitalist mülkiyete çevirmiştir.

Bu şekilde işgücü yeniden bir meta haline gelmiştir.

Sovyetler Birliği'nde kapitalizm kısaca bu şekilde kaçınılmaz olarak ortaya çıkmıştır.

1965 reform programı

1965 reformu, kapitalist üretim ilişkilerinin geliştirilmesi, sermaye birikiminin yoğunlaştırılması için atılmış ileri bir adımdı.

1953-1965 arasında, şimdiki bütün revizyonist ülkeler "değişik yollardan merkezi (sosyalist) planlamayla merkezi olmayan pazar (ya da "meta-para ilişkileri") mekanizması arasında yeni bir denge" (bk. Socialist Economics, Alec. Nove, D.M.Nuti,1972 s.341) "aramaktaydılar." Aslında "aranan", kapitalizmin tam restorasyonunun yollarıydı.

1965 ekonomik reformu da SSCB'nde yeniden ortaya çıkan kapitalist üretim ilişkilerinin bir ifadesi, ve onların geliştirilme çabalarının bir parçasıdır.

Reformun esasını kapital birikiminin yoğunlaştırılması, pazar ilişkilerinin, "meta-para ilişkilerinin" alabildiğine geliştirilmesi, işçi sınıfının sömürülmesinin alabildiğine yoğunlaştırılması oluşturmaktaydı. Reform, kağıt üzerinde kalmış son sosyalist engelleri de ortadan kaldırdı.

Reform:

İktisadi kuruluşların ekonomik karar alma bağımsızlıklarının arttırılmasını,
Rekabetin geliştirilmesini,
Maliyet fiyatının düşürülmesini,
Emeğin üretkenliğinin arttırılmasını,

amaçlıyordu. Bunları başarabilmek için ise maddi teşvik unsurunun arttırılmasını öngörüyordu.

Bunun işçi sınıfı açısından ne anlama geldiğini anlamak için, nelerin "gelişmenin önünde boyunduruk" olarak değerlendirilip bir kenara fırlatılıp atıldıklarına bakalım:

Sosyalist merkezi planlamada, 1) Emeğin üretkenliğinin derecesi, 2) İşçi sayısı, 3) Ortalama ücret düzeyi ve 4) Ücret fonu yukarıdan belirlenerek iktisadi kuruluşun bunları gerçekleştirmesi istenmekteydi (Emek endeksleri)

Reformla birlikte, yukarıdan, merkezi olarak sadece ücret fonunun belirlenmesi yoluna gidildi.

Sosyal-faşist Kosygin'in ağzından dinleyelim:

Reforma uygun "sistem 3 Moskova ve 2 Leningrad kuruluşunda uygulandı..

Bu örgütlerin ekonomik bağımsızlıkları genişletildi. Yukarıdan belirlenen ekonomik endeks sayısı azaltıldı. Ve, işçilerin maddi teşviki, sosyo-kültürel koşulların geliştirilmesi ve firmaların üretim temellerinin geliştirilmesi konusunda, firmanın yaptığı kârı, plan seviyesi üstünde kullanma hakkı tanındı..."

Firma, müşteri için çekici teklifler hazırlıyordu, ..."yükleme boşaltma zamanı azaltıldı..."

"... fazla nakliyat kamyonları satıldı, gereksiz personelin işine son verildi...

" 4 ay içinde boş kamyon geliş-gidişleri % 15, azaldı; yük taşıma % 34 arttı, emeğin üretkenliği % 31 arttı, ve kâr 2 misliden fazla yükseldi." (Bk Socialist Economics, Aleç Nove, D.M.Nuti, 1972, sf. 332)

Görüldüğü gibi, "reform"un uygulandığı şirketlerde hemen, 1) işçilerin sayısı azaltılmıştır, 2) İşçilerin sömürülmeleri, emeğin üretkenliğinin arttırılması yoluyla yoğunlaştırılmıştır. (Yükleme boşaltma zamanının kısaltılması, işçinin daha çok yükleme-boşaltma işlemini aynı işgünü süresinde yapması demektir, 3) Şirket, kendi dalındaki diğer firmalarla rekabete girişmiştir. Amaç sınırsız kâr şeklinde değiştiği için planlı bir faaliyetin olasılığı kesin olarak ortadan kalkmıştır.)

Bu "reform"un işçilere ne getirdiği açıktır!

1) İşsizlik, 2) daha yoğun sömürülme.

Buraya kadar 1965 reformunun sadece "emek endeksleri" konusunu ele almış bulunuyoruz. Oysa, reform, iktisadi kuruluşa kaynaklarını seçme, fiyatları kendi belirleme, kârını istediği gibi kullanma olanakları tanımaktaydı. Bunlar, "maliyetin düşürülmesi ve kârın arttırılması" temel hedefiyle birlikte ele alındığında, bu üretim ilişkilerinin gerçekte kapitalizm olduklarını ortadadır.

Sovyetler Birliği ekonomisi bu gün tam bir meta üretimi ekonomisidir; pazar ekonomisinin bütün düzensizliği, ve kapitalist toplumun bütün diğer özellikleri, "sosyalist" demagojik kılıflarını yırtarak her gün daha çok gün ışığına çıkmaktadır.

Bütün bunların ötesinde Sovyetler Birliğindeki kapitalizm, emperyalist aşamaya varmıştır. Sovyet Kapitalizmi bu nedenle yayılmacı, saldırgan, hegemonyacı ve alabildiğine talancıdır.

SBKP, Proletaryanın değil bürokrat-teknokrat burjuvazinin partisidir

24. Kongrede bürokrat ve teknokratlar Partinin % 44.8 ini, işçiler % 40.1 ini oluşturuyorlardı. Oysa işçiler toplumun % 58 ini oluşturmaktadır

Ayrıca, partideki işçilerin büyük bir kısmı da "tezgahtan kopmuş", burjuvalaşmış işçilerdir.

SOSYALİZM

"Sosyalist rejim altında, devlet yetkilileri maaşları çalışan halkın ortalama maaşına doğru azaltıldığı oranda, "bürokratlar" ya da "beyaz yakalı işçi" olmaktan çıkacaklardır." LENİN

SOSYAL EMPERYALİZM

Bu gün bir Sovyet bürokratı ile sıradan bir işçinin geliri arasındaki fark, 1-20;1-40 ve daha fazladır.

Plan hedeflerine varıldığında, ekonomik kuruluşların idarecileri, yıllık ek prim olarak 7 aylık toplam maaş alabilmektedirler.

MADDİ TEŞVİK Kapitalist bir silah

1972 yılından önceki 4-5 yılda mühendis ve teknik personel işçilerden 12 kat daha fazla, bürokratlar ise 6 kat daha fazla prim almışlardır.

Kaynak: SERİYA EKONOMİÇESKAYA NR.2, 1972; sf.47 (Rus dergisi)

Maddi teşvik fonlarının % 80-85'i yüksek kademeli idarecilerin cebine inmektedir.

Kaynak: Albania Today 4(11), 1973

Comecon üyeleri bağımsız bir ekonomi politika izleyemiyorlar

COMECON ÜLKELERİNDEN İHRAÇ EDİLEN

Gemilerin % 80'i,
Vagonların % 60'ı,
Taşıt araçlarının % 50'si,
Kimyasal ürünlerin % 75'i,

SOVYETLER BİRLİĞİ'NE GİTMEKTEDİR

Comecon (Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi) sosyal emperyalizmin sömürü, tahakküm ve yayılma aracıdır

1949 yılında karşılıklı yardımlaşma ve eşitlik temeli üzerinde sosyalist ekonomilerin geliştirilmesi amacıyla kurulan COMECON, Sovyetler Birliğinde ve Doğu Avrupa ülkelerinde kapitalizmin restore edilmesiyle birlikte nitelik değiştirmiştir.

COMECON, bu gün ülkemize de el atan sosyal-emperyalizmin elinde bir yayılma, sömürü ve tahakküm aracıdır.

COMECON içinde yer alan ülkeler sosyal-emperyalizme her bakımdan bağımlıdırlar. Bu ülkeler, "uluslararası sosyalist işbirliği" ve "uluslararası entegrasyon" gibi sosyal-emperyalist safsatalarla, kendi milli ekonomilerini yıkmaya ve sosyal-emperyalist Sovyet ekonomisinin birer dalı haline getirilmeye zorlanmaktadır.

Kapitalist devletlerarası bir nitelik taşıyan COMECON, içinde kuvvetlinin zayıfı ezip sömürdüğü bağımlılık zinciri, boyunduruk vurduğu bir yapıdır.

COMECON, kapitalizmin bütün çelişkilerini içinde taşımaktadır. Eşitsiz gelişme kanunu COMECON içinde de etkisini göstermektedir. Ayrıca, ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar, revizyonist ülkelerin burjuvazisi de sömürüden pay alma mücadelesi vermektedir. Bu mücadeleler, uzlaşmaz çelişmeler, COMECON'u için için kemirmektedir.

COMECON bütün birlik yaygaralarına karşın en şiddetli ve uzlaşmaz çelişmelerle sarsılmaktadır.

Halkların mücadeleleri COMECON'un içinde bulunduğu durumun temel nedenidir. COMECON.

içinde uzlaşmaz sınıf çatışmalarının da kaçınılmaz olarak varolduğu bir yapıdır.

"EKONOMİK BÜTÜNLEŞME"Mİ, YAĞMA MI?

Sosyal-emperyalizm, Doğu Avrupa ülkelerini talan etmektedir

Sosyal emperyalistlerin talancı suratları, sömürdükleri revizyonist ülkelere verdikleri "kardeşçe" ve "eşitlik temelindeki" tavsiyelerle de ortaya çıkıyor. Onlar, "sosyalist işbölümü" ve "ekonomik kaynaşma, bütünleşme" safsatalarıyla diğer revizyonist ülkelerin ekonomilerini tamamen Sovyet ekonomisinin parçaları haline sokmaya çalışıyorlar.

Sosyal emperyalistler, bu çabalarına karşı çıkan revizyonistleri, "yaygınlaştırılmış yeniden üretimi suni bir şekilde kendi ülkelerinin sınırlarıyla kısıtlamakla" suçlamaktadırlar.

Küçük revizyonist ülkelerin bazı sanayi dallarını kurmaya çalışmalarını "gereksiz ve faydasız" olarak niteleyen sosyal emperyalistler, bu ihtiyaçların "SSCB tarafından karşılanabileceğini " öne sürüyorlar.

Sovyetler Birliği 1961 yılından beri revizyonist ülkelerin kendi sanayi ve tarımsal üretim sektörlerini "yeniden düzenlemelerini" istemektedir. Bu yeniden "düzenleme", her ülke ekonomisinin sosyal-emperyalizmin ihtiyacına göre ayrı bir dalda "uzmanlaşması"dır.

Bu konuda da bütün muhalefete rağmen bazı başarılar elde etmiştir.

Örneğin, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde, uçak ve traktör yapımı, "uzmanlaşma" planlarına ters düştüğü için, durdurulmuştur.

Yine Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin foto-kimya endüstrisi "Sovyet-Alman ortak girişimi"(!) haline getirilmiştir. Bu girişimin merkezi Moskova'dadır.

Bulgaristan, bu "bütünleşme"nin gereklerine uygun olarak sebze ve meyva üretiminde uzmanlaşmaya zorlanmaktadır. Bu gün Bulgar ihracatının % 56'sı SSCB'ne gitmektedir ve tarımsal ürünlerin SSCB'ne ihraç fiyatları dünya pazarı fiyatlarından % 19 daha düşüktür. (International Relations, Bulgar Dergisi)

Comecon Yatırım Bankası da revizyonist ülkelerin sermaye birikimini Sovyet emperyalist burjuvazisine taşıyor

Son birkaç yılda, (COMECON) YATIRIM BANKASI, 6 üye ülkede gerçekleştirilecek 26 proje için 900 milyon ruble kredi sağladı. Kredi toplamının %75'i Sovyetler Birliği'nde,

sadece % 3.3'ü ise Polonya'da kullanılıyor.

Ruble: Sovyet para birimi.

Comecon'da ekonomik düzey farklılaşması gittikçe derinleşiyor

o 1950'ye oranla 1970 yılında Sovyetler Birliği'nin temel fonları (sermaye) Polonya, Çekoslovakya, Macaristan, Alman Demokratik Cumhuriyeti'ne göre 2.7-3 kere daha yüksek bir oranda artış gösteriyordu.

COMECON'DA

1960 yılında % 69.5 olan

SOVYET ENDÜSTRİYEL ÜRETİMİNİN PAYI

1970 yılında % 76.5'a yükseldi.

AYNI DÖNEMDE

Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin payı, % 8.7'den % 3.4'e, Çekoslovakya'nın payı da, % 7.5'tan % 4.2'ye düştü.

BÜTÜN COMECON ÜLKELERİ SSCB'NE BAĞIMLIDIR

Doğu Avrupa'nın revizyonist ülkelerinin ekonomileri,

a) Hammadde
b) Yakıt-petrol
c) Makina
d) Teçhizat bakımından, SSCB'ne bağımlı durumdadırlar.

Örneğin:

Çekoslovakya
Petrol ihtiyacının % 90'ını
Demir madeni ihtiyacının % 90'ını,
Diğer mineral ihtiyacının % 90'ını,
Tahıl ihtiyacının % 80'ini,
Pamuk ihtiyacının % 60'ını,
Sovyetler Birliği'nden sağlamak zorundadır.

SOSYAL EMPERYALİZM DOĞU AVRUPA'NIN DOĞAL ZENGİNLİKLERİNİ YAĞMALAMAKTADIR

Polonya'nın çıkardığı çinko'nun % 43'ü,
Bulgaristan'ın çıkardığı Barit madeninin %94'ü
Bulgaristan'ın çıkardığı kurşun'un % 94'ü,
Macaristan'ın,
DAC'ın (Demokratik Alman Cumhuriyeti),
Bulgaristan'ın
çıkardığı uranyumun ise % 100'ü
Sovyetler Birliği'nce kullanılmaktadır.

Odun ve kömür fiyatları %25-%50 arttı. Bir çok yerde kömür karaborsada

Zamlar, emekçi halkın hayatını daha da dayanılmaz hale getiriyor

Son günlerde yoksul emekçi halkın en zorunlu ihtiyaç maddelerine yapılan yüksek zamlar, hayat pahalılığını kontrol edilemez bir hale soktu. Emekçi halk için hayatı daha da katlanılmaz bir duruma getirdi.

Kışın son derece sert geçmesi vurguncular yeni bir yağlı vurgun kapısı açtı. Bütün yurtta hava şartları gittikçe kötüleşir, bir çok yurttaş kardan kapalı yollarda donarak hayatlarını kaybederken daha fazla vurgun, daha fazla kardan başka gözleri hiçbir şey görmeyen felaket tüccarları ellerini oğuşturarak harekete geçtiler. Yurdun birçok yerinde odun ve kömür fiyatlarına büyük oranda zam yapıldı. Kömür karaborsaya düştü. Emekçi halkın yakacak sıkıntısı had safhaya ulaştı. 15 Ocak'ta Ankara'da yapılan "Faşist terörü, işkenceleri ve siyasi cinayetleri protesto miting ve yürüyüşü"nde bir yurtsever emekçi ana konuşmasında ve bütün yol boyunca: "Memlekette kömür yok diyorlar. Parlamentodaki alçaklar komisyoncularla işbirliği yapıyor. Sadece Kütahya'daki kömür bütün Türkiye'ye yeter." diye bağırıyor, bütün emekçi halkı mücadeleye çağırıyordu. Oduna, kömüre ve fuel oil'e yapılan zamlar karşısında halk yakacak ihtiyacını gazyağı ile karşılamayı seçince Istanbul da, Ankara'da ve bütün yurtta gazyağı sıkıntısı ve gazyağı için uzun kuyruklar ortaya çıktı.

Emekçi halkın geçim şartlarını güçleştiren zamlar sadece yakacak maddeleri ile sınırlı değil. Pirinçe % 25, Paşabahçe Cam ürünlerine % 40, melamin fiyatlarına % 35, Et Balık Kurumu ürünlerine % 30-50 arasında zam yapıldı. Et Balık Kurumu'nda daha önce kilosu 29 lira olan kıyma 45 lira, kilosu 30 lira olan parça et 47 lira, kilosu 36 lira olan sosis 55 liraya yükseldi. Piyasada ise etin kilosu 80 lira. Istanbul ve Ankara gibi şehirlerde Et Balık Kurumu önünde saatlerce kuyrukta bekleyerek çok sınırlı olarak da olsa binde bir et alabilen emekçi halk artık eti tamamen unutmak zorunda kalacak.

ZAMLAR, HAYAT PAHALILIĞI EMPERYALİSTLERİN VE İŞBİRLİKÇİLERİNİN SÖMÜRÜ DÜZENİNDEN KAYNAKLANIYOR.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin azgın kâr hırslarına dayanan bu sömürü düzeni devam ettikçe, emekçilerin hayatını gittikçe daha da kötüleştiren hayat pahalılığı, zorunlu ihtiyaç maddelerine yapılan yüksek zamlar devam edecek.

Bütün 1976 yılı boyunca işçi ücretlerindeki artışların hayat pahalılığının nedeni olduğu ve hatta bu ücret artışlarının firmaların iflaslarına yol açtığı konusunda yaygaralar koparan işbirlikçi burjuvalar, şimdi dillerinin altındaki baklayı çıkardılar.

Türk Sanayici ve İşadamları Derneği'nin yayınladığı "1977 Yılına Girerken Türk Ekonomisi" adlı raporda yaptıkları değerlendirmelerde 1976 yılının kendileri için "çok başarılı" olduğunu, kâr oranlarının önceki yıllara göre arttığını söylerken, fiyat artışlarının % 25'i geçtiğini, işsizliğin arttığını ve gelir dağılımındaki eşitsizliğin arttığını (yani emekçilerin gittikçe daha da yoksullaştığını) itiraf etmek zorunda kaldılar. Bu itirafları da bütün yaygaralarının nedenlerini açığa vuruyor. İşbirlikçi hakim sınıflar ekonomik bunalımın yükünü emekçilerin sırtına bindirmeye çalışıyorlar.

Bugün bütün kapitalist ve revizyonist dünyada emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve bunların işbirlikçileri derinleşen ekonomik buhranın yükünü emekçi halkın sırtına yüklemeye çalışıyorlar. Emekçiler buna karşı kararlılıkla mücadele ediyor, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin sömürü düzenini yerle bir etmek için azimle savaşıyor.

Revizyonist Polonya'da, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin kuklası hain Gierek diktatörlüğünün temel gıda maddeleri fiyatlarına yüksek oranda zam yapması üzerine, 1976 Haziran ayı sonlarında kahraman Polonya işçi sınıfı devrimci öncüsü Polonya Komünist Partisi önderliğinde kararlılıkla ayağa kalktı. Grevler ve güçlü protesto eylemlerine geniş emekçi halk kitleleri katıldı. Bunun üzerine halk düşmanı kukla Gierek'in sosyal-faşist yönetimi zam kararlarını geri almak zorunda kaldı.

Mısır'da gerici Enver Sedat yönetimi, emekçi halkın güçlü protesto eylemleri sonucunda, temel ihtiyaç maddelerine yapılan zamları durdurmak zorunda kalmıştır. Bir taraftan emekçi halka karşı yoğun bir saldırıya girişip, tutuklamalara ve teröre başvururken, Enver Sedat diğer taraftan da, halkın son fiyat artışlarına karşı gösterdiği tepkinin doğal olduğunu, çünkü ekonominin yükünü yoksul halk tabakalarının çektiğini itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Son zamanlarda Almanya, İngiltere, İtalya vb. gibi kapitalist ülkelerde % 20'yi aşan yüksek fiyat artışları görülmüştür. Bu ülkelerde 1977 yılında da yüksek fiyat artışları beklenmektedir. Sovyetler Birliği'nde ve diğer revizyonist ülkelerde de temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarında yüksek artışlar görülmektedir. Macaristan'da ekmek ve diğer gıda maddeleri fiyatlarında % 30'a varan artışlar beklenmektedir.

Emekçi halk hayat pahalılığının ağırlığından ancak işçi sınıfı önderliğinde Ulusal Demokratik Halk Devrimi'ni başarıya ulaştırarak, emperyalizmin ve işbirlikçi hakim sınıfların sömürü düzenini kökünden kazıyarak kurtulabilir. İşsizliğin, pahalılığın, yokluğun, yoksulluğun olmadığı, insanın insan tarafından sömürülmesinin tümüyle ortadan kaldırıldığı sosyalizm ancak bundan sonra gerçekleştirilebilir.

●

6-Ocak-1977 günü faşistlerin saldırıları sırasında devrimci bir işçi öldürüldü.

Faşist Milli, Eğitim Müdürü olayın tertipçilerinden birisidir. 6 Ocak günü Atatürk Lisesine gelen bu faşist, toplantı yapacağını söylemiş ve okulun dağıtılmasını istemişti.

Okuldan dağılan 12-13 yaşlarındaki çocuklara faşist beslemeler silahla saldırdılar. Çevrede bulunan halk ve devrimci işçi YAŞAR ÇATALBAŞ faşistlere karşı çocukların yanında yer aldılar. Faşistlerin kurşunlarıyla YAŞAR ÇATALBAŞ, ve bir ortaokul öğrencisi ağır yaralandı. Devrimci işçi YAŞAR ÇATALBAŞ kardeşimiz hastahaneye kaldırıldıktan hemen sonra öldü.

Kömür yatağı olan Çorum'da

EMEKÇİ HALK KÖMÜR KUYRUKLARINDA ÇİLE ÇEKİYOR

YOKLUĞU, YOKSULLUĞU, KUYRUĞU ORTADAN KALDIRDIK DİYEN SAHTEKAR DEMİREL, HALK KUYRUKLARDA ÇİLE ÇEKİYOR.

Yurdumuzda karakışın hüküm sürdüğü şu günlerde Çorum halkı, faşist, katil, vurguncu MC hükümetinin ve uşaklarının oyunuyla soğuğa mahkum ediliyor.

Çorum'da halka satılsın diye gelen kömürün, yarısı daha önce parasını yatırarak sıraya girenlere, diğer yarısı da 250 kg. lık fişlerle kömürsüz halka satılacaktı. Ama uygulama hiç de böyle olmadı. faşist MC'nin uşaklarına, onların akrabalarına önceden verildi. Sırası gelenlerin kömürleri karaborsada satılmakta, kömür fişleri ise el altından 25 liraya satılmaktadır.

Halk fiş alabilmek için sabahtan akşama günlerce sıra beklemektedir. Bu kış gününde kömürsüz kalan halk bu durumu protesto etmek için topluca vilayetin önüne giderek validen çözüm istediler. Valinin umursamaz "tavrını" görünce halk "kömür arabalarına el koyacağız" diye bağırdı. Bunun üzerine polis halkı zorla dağıttı.

Kömürsüz kalan halkımız karaborsacıların vurguncuların MC hükümeti ve uşakları tarafından korunduğunu daha iyi görüyor. Faşist MC hükümetinin kendisinin hükümeti olmadığını biliyor.

Yarının devrimci işçi-köylü iktidarı vurguncuları, karaborsacıları, tefecileri ortadan kaldıracaktır.

KAHROLSUN HALKIMIZI SOĞUKTA BIRAKANLAR
KAHROLSUN FAŞİST MC İKTİDARI
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

ÇORUM LU BİR OKUYUCU

Faşistlerin ve sosyal faşistlerin alçakça sahip çıkmaya çalıştıkları

Devrim şehitlerimiz halkın mücadelesinin ön saflarında dalgalanan birer kızıl bayraktır'lar

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK • SAYFA : 2

I. Gökhan Edge — Şefik Özdemir — Abdullah Şengül — Aynur Sertbudak — Tamer Benian

KANIMIZDA BOĞULACAKSINIZ!

Gerici güçlerin öğrenci genç... yönelik faşizan baskıları... rmak bilmiyor. Son on gün de ... Özdemir'in ölümü birincisini izledi. 18 Aralık tarihinde ise Tor... gencin de faşist çetelerce öldürüldüğü bilinmektedir. ... ya da sıkıyönetim ilanetmektir» sözleri egemen güçlerin tercihi...

Sosyal faşistlerin saldırgan örgütü İGD'nin yayın organı İlerici Yurtsever Gençlik 'in 28. sayısında "Kanımızda boğulacaksınız" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazı baştan sona sosyal faşizmin çirkin demogoji ve yalanlarının bir örneğiydi. Devrim şehidi 4 yurtseverin resimlerini yayınlayan İlerici Yurtsever Gençlik, bu azılı devrim düşmanı, sosyal-emperyalist uşağı dergi, bu 4 devrimci ve yurtseveri kendi ideolojisine göre "İlerici Yurtsever" olarak niteliyordu.

Bu iğrenç bir yalandır. Bu yurtseverler ve devrimciler, sosyal emperyalist uşağı, satılmış değillerdi -sosyal-faşistlere göre "yurtsever" olmak, Sovyet sosyal emperyalizminin ülkemizi talan etmesine hizmet etmek demektir- Onlar devrim için mücadele ettiler. Gökhan Edge ve Taner Benian halkın kurtuluşu yolunda katledildi. Aynur Sertbudak, Abdullah Şengül emperyalizme ve faşizme karşı döğüştükleri için öldürüldüler. Bu şehitlerin sahibi sosyal-faşistler değil, emekçi halkımızdır. Nasıl ki faşistler Mehmet Büyüksevinç ve Necdet Güçlü'ye sahip çıkıyorlarsa, sosyal-faşistler de bu 4 yurtsevere sahip çıkmaya çalışıyorlar.

Bütün gerici güçler, her geçen gün, proleter devrimci düşünceyi kavrayarak, sınıf mücadelesinden dersler çıkartarak bilinçlenen halk kitlelerinden çirkin yüzlerini gizlemek, onlara kendilerini şirin göstermek çabasındadırlar. Onlar, yaşayabilmek, varlıklarını devam ettirebilmek için geniş halk yığınlarından kendilerine yandaş bulmak, kitle temeli yaratmak için çalışmaktadırlar. Bu özellikle sosyal-faşistler için böyledir. Bu gün sosyal faşistler halk kitlelerine mal olmuş değerleri sömürmekte, alçakça emellerini gizlemek için istismar etmektedir.

Geniş halk yığınları, işçiler, köylüler yiğit evlatlarını, şehitlerini bağrına basarken onlar için ağıt yakarken, sosyal-faşistler de boş duramaz elbette. Yüzlerindeki "devrimci" maskenin düşmesini engellemek için başvurdukları türlü demogoji ve yalanın bir parçası da devrim şehitlerine sözde sahip çıkmaktır.

Oysa sosyal-faşistler bir yandan devrim şehitlerine, halkın yiğit evlatlarına sahip çıkar görünürken, diğer yandan hergün onlara, onların mücadele ettiği saflara küfretmektedirler. Çünkü, onların tek amacı devrimci mücadelenin önüne geçmek, halk hareketlerini bastırmak ve halkı kendi iğrenç emellerine alet etmektir. Onlar sosyal-emperyalist efendilerinin yaptığı gibi devrimi ve mücadeleyi baltalamak, yerle bir etmek isterler. Yayın organlarında, radyolarında hergün devrimcilere küfreden sosyal-faşistler, devrimci teorinin yerine, içi dışına çıkarılmış bütün devrimci özü boşaltılmış "çağdaş Marksizm Leninizm" lerini geçirmeye çalışırlar.

Azılı sosyal-faşist T"K"P'nin sosyal-emperyalist uşağı elebaşlarından İsmail Bilen proleter devrimcilere olan nefretini şöyle dile getiriyor:

"Mao'cular açıktan açığa faşistlerle, komandolarla işbirliği yapıyor. Açıktan açığa kanlı terörü körüklüyor, kışkırtmalar, provakasyonlar yapıyor. Orada burada dinamit patlatma, soygunlar filan hepsi MİT'in planları, ama bunları Maocuların eliyle uyguluyor. Maocular açıktan açığa polis hafiyeliği yapıyor. Komünistleri jurnallıyor" (Yeni Çağ Şubat 76)

İşte sosyal-faşistler proleter devrimcileri böyle karalamaya uğraşıyorlar. Devrimci hareketi 'sapık akım' olarak niteliyen sosyal-faşistler, T"K"P, TSİP gibi partiler böyle açık olarak proleter devrimcilere küfrederken bir yandan da onların ölülerine, anılarına sahtekarca sahip çıkmaya çalışıyorlar.

Goşist, sapık akım, ajan provakatör diye damgaladıkları halkın yiğit evlatları Deniz'lere Yusuf'lara, Hüseyinlere, Kadir'lere, Sinan'lara, Kaypakkaya'lara yayın organlarında utanmadan "yiğit yurtseverler" demektedirler.

Sosyal-faşistlerin kendilerince "yurtsever" olarak niteleyip iğrenç yalanlarla sahip çıkmak istedikleri Gökhan, Edge, Taner Benian tam da İ. Bilen'in "polis hafiyesi" diye karalamaya çalıştığı proleter devrimci saflarda çarpışıyordu. Bu yiğit devrimciler emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadeleleri sırasında karşı devrimci güçler tarafından katledildiler. Gökhanların, Tanerlerin mücadelesinin bir hedefi de ülkemizdeki sosyal faşistler ve onların efendisi sovyet sosyal emperyalizmiydi.

Sosyal faşistler ve faşistler devrim şehitlerimizi anamazlar. Çünkü devrim şehitleri karşı devrimcilerin, emperyalist uşaklarının değil, halkın devrimci mücadelesinin ön saflarında yürüyen kızıl birer zafer bayrağıdırlar.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

NE AMERİKA, NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Faşist katillerin Gaziantep'te katlettikleri

Devrimci işçi Yaşar Çatalbaş orta okul öğrencilerine saldıran faşistlere karşı yiğitçe direndi

Olayın duyulmasından sonra devrimciler YAŞAR ÇATALBAŞ'ın cenazesini almak için hastahanenin önünde toplandılar. Polis devrimcileri dağıtmak için her çareyi denedi.

Faşist saldırılara karşı halkın tepkisinden ödü kopan halk düşmanları sabahleyin şehirde her tarafa silahlı asker dizdiler. Caddedeki halka ve okullara silahlı saldırı düzenlediler. Cenazeyi almak için toplanan halka ateş açtılar. Çıkan çatışmada bir kaç kişi daha yaralandı.

Bununla yetinmeyen faşist Vali ve Emniyet Müdürü okullara baskın yaptılar. Makina Meslek Yüksek okulunda öğrencileri otomatik silahlarla taradılar. Burada 2 arkadaşımız daha yaralandı. Kız Lisesini bastılar. Birçok öğrenciyi emniyete götürdüler. Gözü dönmüş polisler sokaklarda halka saldırarak rastgele insanları işkencehanelere doldurdular. SAHİTLİK İÇİN GÖTÜRDÜKLERİ 12-13 YAŞINDAKİ ÇOCUKLARI SABAHA KADAR REHİN TUTTULAR, İŞKENCEDEN GEÇİRDİLER, Hiç bir gerekçe olmadan 6 devrimci arkadaşımız tutuklandı.

Faşist saldıralar karşısında halkın tepkisi gittikçe artıyor. Halkın faşizme karşı mücadelesi yükseliyor. Fakat güçlerin dağınık olması ve kitlelere doğru önderlik edilmemesi halkın mücadelesini daha etkili bir hale getiremedi. Dikkatlerimizi bu noktaya çevirmeli, faşisterin yeni saldırılarına karşı uyanık olmalı, faşist saldırılara anında karşı koymalı, oyunlarını bozmalıyız.

Faşizmin tüm oyunları, saldırıları halkımızın devrimci mücadelesini durduramayacaktır. Halkın kurtuluşu uğruna ölen YAŞAR ÇATALBAŞ'ların kanları yerde kalmayacaktır. İşçilerin köylülerin devrimci iktidarı hakim sınıfların tüm çabalarına rağmen kurulacaktır.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

YAŞASIN İŞÇİLERİN -KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ İKTİDARI.

Gaziantep proleter devrimcilerinden bir grup

Kızı faşist beslemelerce dövülen Eskişehir Milli Eğitim Eski Müdürü

"Çocuklarımıza artık sahip çıkacağız. Bu çocukların üç beş köpek tarafından dövülmesine göz yummayacağız"

İlimiz Eğitim Enstitüsü'nde faşist komando baskıları günden güne artmaktadır. Öğrenciler zorla Ülkü Ocaklarına kaydettirilmek istenmekte, Ülkü Ocaklarına kaydolmıyan öğrenciler okulda dövülmekte, çeşitli şekillerde tehdit edilmektedirler. Bizzat okul müdürü Hacı Sulak, okul idarecileri Y.Ziya Gürel, Bülent Gıcı ve sürekli olarak okulda bulunan ve okulda öğretmenlerin toplantılarına katılan, mahkeme kararıyla Ülkü-Bir'e kayıtlı oldukları tespit edilen Eskişehir Kredi Yurtlar Kurumu Yurtlar Müdürü Aslan Kayayaman ve Teknik Ziraat Müdürlüğünde Mühendis Zeki Ertugay öğrenciler üzerine baskı yaparak onların ülkü ocaklarına kayıt olmalarını istemektedirler. Bu baskılara uğrayan öğrencilerden birisi olan; ilimizde Milli Eğitim Müdürü iken faşist MC'nin kıyımına uğrayan üç defa görevi değiştirilen şu anda Kütahya'da orta okul Türkçe öğretmenliği görevi yapmakta olan O. Zeki Kurt'un kızı Sema Kurt çeşitli defalarca okulda tehdit edilmiş ve dövülmüştür. Okul idaresine ve Emniyet'e yapılan şikayetlere rağmen aynı olaylar devam etmiştir. En son 29 Aralık günü gecesi okulda dersten çıkarılarak bir daha okula gelmemesi söylenerek dövülmüştür.

Bu olaylar karşısında HALKIN KURTULUŞU'na bilgi veren O. Zeki Kurt şu açıklamayı yaptı:

"Kızım Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümü 2. sınıf öğrencisidir. Sürekli baskı altında tutulmaktadır. Baskı ve tehditler bu yıl giderek arttı ve son aşamaya ulaştı. Artık dövmeye başladılar. Ülkü Ocaklarına üye olması için baskı yaptılar. Makbuzsuz olarak Ülkü Ocaklarına para isterler, baş örtülü derse girmesini zorlarlar, kot pantolon giydirmezler, bizim yola gelmezsen seni biçeriz, öldürürüz derler, can güvenlikleri yoktur. Veli olarak bizim bile okula çıkıp çocuğumuzun durumunu soracak güvenliğimiz yoktur. Giderek artan komando baskısı kızımı dövmeye kadar vardı.

Son olarak 29 Aralık günü kızımı dövdüler, tartakladılar. Ertesi günü 30 Aralık'da yine dövdüler. Kızımı okulun kapısına bırakmışlar. Kızım okul idaresine durumu anlatmış. Onlar da "bizim yapacağımız seni bu okuldan sürgün etmektir" demişler. Gece eve haber geldi. Ben o anda evde bulunan oğlum Selçuk Kurt ve ilköğretim müfettişi arkadaşla birlikte acele olay yerine gittim. Kızımı perişan durumda bul-

De.sa.7.sü.7'de

Fabrikaları faşizme karşı mücadelenin kaleleri haline getirelim

Presiz işçileri faşist Türk Metal-İş'i dağıttı

Tuzla ve civarında faşist baskılar son haftalarda artıyor. Faşistler, semtlerde MHP ve Ülkü Ocakları, fabrikalarda Türk Metal-İş vasıtasıyla örgütlenmeye çalışıyorlar.

Faşistler, kitlelerin ekonomik, demokratik taleplerine sahip çıkar görünerek kitle tabanı yaratmaya, Tuzla ve çevresinde tutunmaya çalışıyorlar. Kartal ve çevresindeki sanayi bölgesinde hakimiyet kurmak amacıyla sistemli bir saldırıyı sürdürüyorlar.

Tuzla'da Alarko fabrikasında üslenen faşistler diğer fabrikaların (presiz, Plastaş, Şemsiye, Zatel, Parsan...) işçileri üzerinde terör estirmeye ve devrimci hareketi ezmeye çalışıyorlar.

Presiz Fabrikası Tuzla bölgesinin en önemli fabrikalarından birisidir. Faşistler, devrimci işçileri faşist terörle korkutup ezmek ve Türk Metal-İş vasıtasıyla faşist hakimiyetlerini kurmak istiyorlar. Onlar tüm zorbalıklarına rağmen Presiz de yetki almayı başaramadılar. Presiz'de şimdiye kadar defalarca işten atmalar oldu, ama geride kalanlar gene de faşistlere boyun eğmedi.

İşçiler sendikaları Maden-İş'e başvurdular. 4. Bölge Başkanı sosyal-faşist Halit Erdem ve reformist sendika ağası Adem'den faşistlere karşı verilen aktif mücadelenin önüne çıkmamalarını istediler. Sosyal-faşist ve reformist 4. Bölge yöneticileri alınan direniş kararına karşı çıktılar ve engellediler. İşçilere uslu durmalarını tavsiye ettiler. Kendileri de düzenin devamından yana olan sosyal-faşist sendika ağaları, heryerde olduğu gibi burada da bilinçlenen işçileri faşistlerden daha tehlikeli görüyorlar. Devrimci işçilerin önderliğini, devrimci işçiler önderliğinde faşizme karşı mücadeleyi engellemeye çalışıyorlar. Aynı zamanda çeşitli fabrikalardan işçilerin anti-faşist dayanışmasını ve birliğini de engellemek istiyorlar.

Sendika ağalarının direnişi önlemeleri üzerine cesaretlenen faşistler, yetki için son gün olan 4 Ocak'ta, iş çıkışında presiz işçilerine saldırdılar. Kadın işçiler dahil bir çok işçiyi, işçi temsilcilerini dövdüler. Ama yine de işçileri yıldıramadılar ve yetki alabilmek için çoğunluğu sağlayamadılar. Ertesi gün gene faşist köpeklerin toplandığını haber alan Presiz'li işçiler ve yöredeki devrimciler, çıkışta fabrika önünde ve istasyonda toplu bir anti-faşist gösteri yaptılar. İşçilerin kararlı birliğini gören faşistler ortadan kayboldular. Yüzlerce işçi, faşist Türk Metal-İş ağalarından hesap sormak için Kartal'a gitmek üzere trene bindi. Yol boyunca tüm tren istasyonlarında güçlü anti-faşist gösteriler yapıldı. İçmeler, Güzelyalı, Kaynarca, Pendik, Yunus'da atılan sloganlarla faşizm lanetlendi ve halk faşizme karşı mücadeleye çağrıldı. Kartal'da hep birlikte faşist Türk Metal'e gidildi. Karşılarında devrimci işçilerin kararlı birliğini görünce, faşistler korktular. Kendilerini silahla savunmaya kalktılar. Fakat bu onları kurtaramadı. Devrimci işçiler tüm sınıf kinleriyle faşistlere karşı saldırıya geçtiler. Faşist sendika tahrip edildi. Cam, çerçeve birşey kalmadı. Faşist saldırı ve baskında, devrimcilerin takibinde kullanılan araba tahrip edildi.

Devrimci şiddet tam yerinde ve doğru bir şekilde uygulandı. Devrimci işçiler bir daha kavradılar ki, faşist baskılara boyun eğmemeliyiz. Faşistlerin saldırılarına devrimci şiddetle mukabele etmeliyiz. Ve mutlaka kendi gücümüze dayanmalı halka dayanmalıyız. Faşistleri ezecek olan devrimcilerin önderliğinde halkın birliğidir. Faşistlere karşı mücadelede sosyal-faşistlere dayanılamaz.

FAŞİZME KARŞI AKTİF MÜCADELE İÇİN İLERİ!
KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FAŞİZM!

Gaziantep Töb-Der Şubesi

"Hiç bir baskı ve kıyım bizi yıldırmayacaktır"

Şehrimizde geçen haftalarda faşistlerin saldırıları iyice yoğunlaştı. Halkımızın mücadelesiyle gerileyen faşistler saldırganlıklarını arttırdılar. Okullarından çıkmakta olan Atatürk Lisesi orta kısım öğrencilerine ateş açarak Yaşar Çatalbaş adlı devrimci bir işçiyi öldürdüler ve iki ortaokul öğrencisini, biri ağır olmak üzere yaraladılar. Olaylardan sonra yaralılara kan vermek üzere ve yardım için hastaneye gelen halkın üzerine bu defa da polis saldırdı. Ertesi gün cenazeyi almak için toplanan halka ve saldırıları protesto etmek üzere toplanan öğrencilere saldıran polis, iki gün şehirde terör estirdi. Şehirde insan avına çıkan polis çoğunluğu ortaokul öğrencisi olan yüzlerce kişiyi gözaltına aldı. Yakınlarını aramak için veya tanıklık etmek için gidenler bile tutuklandı. Ancak, faşistlerin ve polisin saldırılarını halkımız kınadı ve protesto etti.

TRT her zaman olduğu gibi olayı iki karşıt gurubun çatışması, ölen ve yaralananları lise öğrencisi olarak duyurup halkı yanıltmaya çalıştı. Oysa saldırıya uğrayan 11-14 yaşları arasında ortaokul öğrencileri ve o çevrede çalışmakta olan bir işçi idi.

Faşistler bu olaydan bir gün önce yani 5 Ocak 1977 günü de Devrim Lisesi'nde öğretmen Ali Nur Eyhan isimli öğretmen arkadaşımıza okuldan çıkarken saldırdılar. Saldırganlar Eğitim Enstitüsünde yuvalanmış, halkın nefretini kazanmış bir avuç komandodur. Eğitim Enstitüsünün faşist yuvası haline getirilmesinden sonra, saldırıları için burayı üs olarak kullanan saldırganlar, aynı binada olan Öğretmen Lisesi öğrencilerine de baskı uygulamışlardır. Öğrencilere her türlü hakarette bulunan, kız öğrencilere ağıza alınmayacak küfürler yağdıran komandolar idarenin ve polisin desteğiyle can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü yok etmeye çalışmışlardır. Tastikname almak zorunda kalan Öğretmen Lisesi öğrencilerine bu defa da okul idaresi tastikname vermeyerek baskı yapmakta ve öğrencilerin başka bir okulda bile okumalarına mani olmaktadırlar. Eğitim Enstitüsünün bitişiğinde bulunan Körler Okulundaki öğretmen ve öğrenciler için de can güvenliği yoktur. Bu okulda öğretmen Hasan Tatar adlı arkadaşımız dövülmüş ve eşyalarına el konmuştur. Daha sonra gözleri görmeyen Ahmet Yılmaz ve Hasan Tatar arkadaşlarımız okuldan evlerine dönerlerken bir gurup faşistin saldırısına uğramışlardır. Saldırganların olaydan sonra Eğitim Enstitüsüne kaçtıkları görülmüştür. Yine aynı okulun öğretmenlerinden Hilmi Hıdıroğlu arkadaşımız da okul çıkışı otobüs durağında bu faşistlerin saldırısına uğramıştır.

Saldırıya uğrayan öğretmen arkadaşlarımız sadece bunlar değildir.

Şehrimiz Atatürk Lisesi'nde faşist saldırılar nedeniyle ders yılı başından beri öğretim yapılamıyor. Faşistler okul aile birliği başkanına bile sokak ortasında saldırdılar. Son günlerde okul dışından yapılan saldırılarla Gaziantep Lisesi'nde de öğretim yapılamaz hale geldi. Gaziantep ODTÜ Mühendislik Fakültesinde de normal yürüyen öğretim, dışarıdan getirtilen 160 faşist için engellendi. Tekrar ve gerekçesiz kapatılan ODTÜ Gaziantep Kampusu öğrencileri süresiz kapatma kararının geç duyurulması nedeniyle mağdur edildiler. Memleketlerinden gelen öğrenciler

De.sa.7.sü.7'de

HAİN REVİZYONİSTLER

"Halkın kurtuluşu sizi ezerek gerçekleşecektir"

Bütün işçi sınıfının öğrenmeye başladığı gibi biz Ören Bayan işçileri de sizin hain, dönek, namussuz yüzünüzü öğrendik ve halkımıza anlatacağız.

Bizler Tekstil İşçileri Sendikası Beyoğlu Şubesine üye işçileriz. Revizyonistler 974 toplu sözleşmesini işçiden gizli yaptılar. Tekstil sendikası genel başkanı geldi ve bize, sözleşmenin yapıldığını, iyi zam alındığını söyledi. Biz de işçilerin sözleşmeden haberi olmadığını, böyle bir sözleşmeyi ise sarı sendikanın bile yapamayacağını söyledik. O zaman bu namussuz revizyonistlerden biri "Benim ağabeyim doktor, o bile bu kadar zam almıyor. Siz ne istiyorsunuz?" dedi. Bunun üzerine BİR İŞÇİ ARKADAŞ İÇİ SUYLA DOLU AYAKKABISINI KALDIRARAK "SENİN KARDEŞİN BÖYLE SULARIN İÇİNDE Mİ ÇALIŞIYOR. BİZ BURADA HAYVANLAR GİBİ ÇALIŞIYORUZ." DEYİNCE İŞÇİLER SENDİKACILARI YUHALAMAYA BAŞLADI. Revizyonist hainler hemen ortadan yok oldular.

Bu sene toplu sözleşme 1 Eylül'de başlayacaktı. 12 ay olduğu halde, ne yaptıklarını ne ettiklerini gizliyorlar. Onlar işçilerin yönetime gelmemesi için ellerinden gelen namussuzlukları yapıyorlar. İşçinin bilinçlenmemesi için eğitim yapmıyorlar.

Ama biz Profiloda, demir dökümde sizden hesap soracağız. DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağaları işçi sınıfının mücadelesini engelliyorlar. BİR GÜN MUKLAKA SİZİ ORADAN ATACAĞIZ. DEVRİMCİ İŞÇİLER YÖNETİME GELECEKTİR. Bunu kimse engellemeyez.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Ören Bayan Devrimci İşçileri

Halk düşmanı sömürücülerin apartmanlarının her katında on çeşme var iken 300 hanelik köy nüfusuna bir çeşme düşmüyor. NEDEN?

Bizler Kars ilinin, Digor ilçesine bağlı Başköyün emekçi halkı olarak bu düzenbazlar düzeninde her türlü baskı ve zulümlere uğradık. Başköy halkının su sorunu ile ilgili derdimizin kurtuluşumuz uğrunda devrimci mücadele veren gazetenizde yayınlanmasını istiyoruz.

Köyümüz düz bir arazide kuruludur. Bu düz arazide bir damla bile su bulunmuyor. Köyümüz kurulduğundan beri emekçi köy halkı bir gün bile doğru dürüst, temiz bir su içememiştir. Bu sömürü ve zulüm düzeninde emekçi Başköy halkı üzerinde sürdürülen baskı ve zulümler yetmiyormuş gibi, bir de su derdi çekiyor. İçmek için bir yana, ölülerini yıkamak için bile temiz su bulamıyor.

Köyümüzün üst kısmında büyükçe bir dere var. Bu derede yağan yağmur suyu toplanır. Bu sular aylarca, yıllarca bu derede kalır. Su o kadar pis oluyor ki, koyu yeşil bir renk alıyor. 1970'lere kadar bu dere suyundan içerdik. Bu dere suyunu aynı zamanda hayvanlar da içiyordu, köpekten tut yılana kadar. Dere köyden 2 km. kadar uzaklıktadır. Eskiden kadınlarımız suyuya eşek sırtında ya da kovalarla getiriyordu. Kış mevsimi başladığı zamanda ocaklar üzerinde (tandırlarda) kar eritip içiyorduk.

İşbirlikçi hakim sınıfların uşağı bazı kişiler bu halimize "KADER" demişler. Hatta "bu dünyada böyle pis su içerseniz öbür dünyada cezanız hafifler" diye halkı aldatmaya çalışmışlardır.

Nihayet 1970'in başlarında, o zamanki köy muhtarlığına gelen yazıda: "Komşu köyünüz olan Yağlıcadaki suyu kanal vasıtasıyla köyünüze getirmek için Y.S.E. yetkilileri çalışmalara başlayacaklar" denmiştir. Ayrıca gelen bir yazıya göre de tüm masraflar Y.S.E.'ye ait olacaktı. Yağlıca bizim köye 12 km. kadar uzaklıktadır. Yetkililer 1970'in Nisan ayında çalışmalara başladılar. Fakat 12 km.lik kanalı köy halkına kazdırttılar. Köy halkı işini gücünü bırakarak ancak üç ayda kanalı kazdı ve çeşmeyi yaptı. Böylece bir taşla iki kuş vuran yetkililer (!), Y.S.E. işçilerini kendi işlerinde çalıştırdılar. Yanlız boruları devlete ait oldu. O boruları da değiştirip en yaramaz boruları en çürük boruları taktılar. Şimdi borular iki günde bir patlamakta, su gelmemekte, gerek halk olsun ve gerekse hayvan olsun susuzluktan kırılmaktadır. Su gelirse de halk yeteri kadar içememekte yine derelerdeki suları içmekte, bu yüzden de çeşitli hastalıklara, bilhassa bulaşıcı hastalıklara yakalanmaktadır.

Çeşme geldiği zaman Başköy halkı aralarında bir kötülük çıkmasın diye çeşmeye iki tane bekçi tuttu. Bekçiler iki ayda bir değiştirilir. Bekçiler kimse çeşmeyi açmasın diye her gün çeşmeyi beklerler. Herşeyin belli saatte (ya akşam üzeri yada sabah) suyu köy hanelerine dağıtırlar. Bekçiler suyu dağıtırlarken ceplerinden köy heyeti tarafından yazılmış listeyi çıkarıp hane sahiplerinin ismini okur, her haneden bir kadın çeşmeye gider. Tüm kadınlar sıraya geçerler. Suları nüfusun azlığına veya çokluğuna göre alıp götürür. Tabii ki bu köy halkına bir-iki kova su yetmez. Mecbur kalan halk öküz arabasıyla komşu köylerden su getirmeye gider. Öküzü, arabası ve su bidonu olmayan kişilerde eşek sırtındaki tahta küzelerle getirmek zorunda kalırlar.

Bekçiler her iki ayda bir değiştirildiği zaman nüfus başına 5'er lira hakkını toplar. Böyle bir hane ile iki ayda bir 50 lira vermektedir.

İşte devlet yetkilileri bize böyle su getirdiler. Bir de radyo haberlerinde falan köy içme suyuna kavuşturuldu, işte şu yuna kavuşan köy için şu kadar para harcanmıştır diyorlar. Hani?

Ama faşistler şunu da iyi bilsinler ki, gün geçtikçe uyanıyoruz, devrimci bilincimiz gün geçtikçe artıyor, Başköy'ün devrimci halkı olarak bu eşitsizlik zincirini kıracağız. Halk düşmanı sömürücülerin apartmanlarının her katında soğuk ve sıcak su her zaman hazırken, onların her katında 10 çeşme varken 300 hanelik köye bir çeşme düşmüyor. NEDEN? HESABINI SORACAĞIZ.

YOL-SU-ELEKTRİK YOK, BASKI ZULÜM ÇOK!

KAHROLSUN FAŞİSTLER!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

BAŞKÖY VE KARABAĞ KÖYLERİNDEN DEVRİMCİLER

Faşist polisler işkence yaptıkları arkadaşlarımızı "Siz Kürtler dinsizsiniz" diyerek dua okumaya zorlamıştır

İmranlı'nın Türk ve Kürt ulusundan halkı faşist oyunları bundan sonra da bozacaktır

Son günlerde, Türk ve Kürt ulusundan halkımızın gelişen devrimci mücadelesini bastırabilmek ve her iki ulustan emekçi halkı bir birine düşürmek, onların bütünlüğünü bozmak isteyen faşistler ve işbirlikçi hakim sınıfların oynadığı oyunların bir yenisi İmranlı'da da oynanmak istenmiştir.

10 Ocak günü İmranlı'da, bir grup faşist devrimcilere saldırdı. Fakat devrimcilerin kararlı direnişi sonucu geri çekilmek zorunda kaldılar. Ancak geri çekilirlerken rastgele sıktıkları kurşunlarla arkadaşlarımızdan birini vurdular. Sonradan "arkadaşımızı kürtler vurdu" kışkırtmalarıyla Türk halkını da peşlerine takabildiler. "Güvenlik kuvvetleri"de olay yerine gelince bundan destek alan Faşistler Kürtlere ait dükkanları ve arabaları tahrip etmeye başladılar. Amaçları, Kürt halkını oyuna getirmekti. Fakat sorunun bir Kürt-Türk çatışması olmadığını anlayan halkımız bu oyuna gelmedi. Bunun üzerine Faşistler dahada ileriye gittiler. Kürtlerin evlerine saldırmaya başladılar. Polis ise saldırılara seyirci kalan jandarmanın yaptığı tek şey, devrimcileri bir kahveye kapatıp, Faşistlerin saldırılarına göz yummak oldu.

Daha sonra "güvenlik kuvvetleri" kahvelere kapattıkları Kürtleri ve bir devrimcileri karakola götürdüler. Karakolda 90 kişi kadar vardık. Bizleri hücrelere kapattılar. Bu arada aramızdan seçtikleri 9 kişiyi sürekli işkenceye tabi tuttular. İşkence altındaki arkadaşlarımızı, "Siz kürtler dinsizsiniz" deyip dua öğretmeye ve okumaya zorlamışlardır. Bu arada Sivastan gelen polisler, aramızdan götürdükleri bazı arkadaşlarımızı "sen kürtmüsün" sorularına "evet" cevabını alınca dövüyorlardı. Bizleri ancak 42 saat sonra serbest bıraktılar.

Tutuklanan arkadaşlarımızla cezaevinde görüşen avukatları işkence gördüklerini sorunca, arkadaşlarımız "cehennemden çıktık" diyerek çok işkence gördüklerini söylemişler.

Biz imranlılı TÜRK ve KÜRT emekçi halkı olarak bunu çok iyi biliyoruz: Kurtuluşumuz ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolunda kararlı ve birleşik mücadelemizle gerçekleşecektir. Tezgahlanan oyunları bozacağız. Halkımızı oynanan bu oyunlara karşı uyarmayı devrimci görev biliriz.

-ULUSLAR ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI

-YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

-FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

İMRANLIDAN

bir grup devrimci

Faşizme, siyasi cinayetlere işkencelere karşı mücadeleye işçi sınıfının aktif olarak katılması için revizyonist reformist engelleri aşalım

Sosyal faşistlerin DİSK içinde her çeşit muhalefeti ezme çabalarının yeni bir örneği: Pet-Kim olayı

"Emekçilerin tek silahının birlik olduğunu yalnızca biz görmüyoruz. İşbirlikçi-tekelci burjuvazi, bu birliği parçalamak, daha geniş sınırlara ulaşmasını önlemek çabasını asla bir kenara koymamıştır. Üçüncü yol önerisi bunun için öne sürülüyor. Oysa açık oturum, işçi sınıfının sendikal birliğinin DİSK saflarında sağlanmasının zorunluğunu bir kez daha ortaya koymuştur." (sosyal-faşistler tarafından çıkartılan DİSK Dergisinin 1976 Mart ayı sayısından)

Bugüne kadar ortaya çıkan bir çok olay, sosyal-faşistlerin DİSK içinde hangi temellerde, nasıl bir birlik sağlamak istediklerini açığa çıkarmıştır.

İzmit'teki "Petkim Kompleks ve Kauçuk A.Ş." işyerinde çalışan iki bin işçiye, DİSK Genel Başkan Vekili ve "Türkiye Petrol ve Sanayi İşçileri Sendikası "Genel Başkanı Mehmet Kılınç imzasıyla gönderilen mektuplarla sendikadan çıkartıldıkları bildirildi. Sosyal-faşistlere uşaklık eden Mehmet Kılınç ve Türkiye Petrol ve Sanayi İşçileri Sendikası'nın yönetiminde bulunan diğer sendika ağaları, ikibin işçiyi bir kalemde üyelikten çıkartma kararını, "Petkim iş yerinde referandumun kaybedilmesinden sonra Petkim İş üyelerinin işten atılmasını önlemek " amacıyla aldıklarını açıkladılar.

Onların ileri sürdükleri bu sahte gerekçe bile gerçek yüzlerini açıklamaya yetiyor. Referandumun kaybedilmesine sebep olanlar kendileridir. Bu hainler, sendika ağalıklarını sürdürebilmek için işçilerin sınıf siyasi bilinci kazanmalarını önlemek amacıyla her yola başvurmuşlardır. Petkim işyerinde, faşistlerin örgütlenmeye başladıkları ilk andan itibaren işçileri pasifist mücadele yöntemleri ile oyalamaya, burjuva yargı organlarına dayanarak mücadele etme (!) anlayışını yaymaya çalışmışlardır. Kaldı ki, bir referandumun kaybedilmesi karşısında baş vurulması gereken yol da bu değildir. Hataların tespit edilmesi, gerekli derslerin çıkartılması ve örgütlenme faaliyetine yoğun olarak girişilmesi. Devrimci sendikacıların bu koşullar altında yapacakları bu olmalıdır. İşte bu nedenle ileri sürdükleri sahte gerekçe bile kendilerini ele vermekte, halk düşmanı yüzlerini sergilemektedir.

Bu sendika ağalarının patronların lokavt ilan etmesi gibi ikibin işçiyi bir kalemde sendikadan ihraç etmelerinin altında yatan gerçek neden ise başkadır. Petkim işyerinde çalışan işçilerin Eylül grevleri sırasında ve daha önceki mücadelelerde onların gerçek yüzünü görmeye başlaması, muhalefet yürütmeleridir. Zaten öteden beri sendika içinde, sosyal-faşistlere sırtını dayayarak yönetimi gaspeden Mehmet Kılınç ve ortakları ile "TİP"li revizyonist sendikacılar arasında süren mücadelede, Petkim işçilerinin de katılmasıyla muhalefetin güçlenip yönetimi alması korkusu, üyelikten çıkartılmaların gerçek nedenidir.

"DİSK içinde her iş kolunda tek sendika" ilkesini ileri sürerek denetimleri dışındaki sendikaları, kontrolleri altındaki sendikalara katılmaya zorlayan (Petrol Kimya İş bu şekilde üye sayısı daha az olan Petkim İş'e katılmak zorunda bırakılmıştı.), bazı sendikaları da buna uymadıkları iddiası ile DİSK'ten ihraç eden (Sosyal İş, Çağdaş Gıda İş) sosyal-faşistler, diğer yandan da el altından yeni sendikalar örgütlemekte (Beton İş, Ağaç Sen.), DİSK için de kendilerine karşı olan sendikaların atılarak bunların alınacağını yaymaktadırlar. Bu da onların "her iş kolunda tek sendika" ilkesini nasıl sahtekarca savunduklarını ve hakimiyetlerini gerçekleştirmenin aracı olarak kullandıklarının göstergesidir.

Bu olaylar, bir kere daha, sosyal-faşistlerin, "sendikal birlikten anladıkları tek şeyin, sendikalar üzerinde ne pahasına olursa olsun tahakküm kurmak olduğunu ve işçi sınıfının devrimci sendikal birliğinin gerçekleştirilmesi için DİSK yönetiminden alaşağı edilmelerinin zorunluluğunu göstermektedir.

İŞÇİ SINIFI, HANGİ SINIF VE TABAKAYA YÖNELTİLİRSE YÖNELTİLSİN HAKİM SINIFLARIN BÜTÜN SALDIRILARINA KARŞI MÜCADELE ETMELİDİR.

DİSK içindeki bütün sendikalar üzerinde hakimiyet kurmak için ellerinden geleni arkalarına bırakmayan bu hainler, işçi sınıfının sınıf bilincini kazanmasını engellemeye, ekonomik mücadelenin dar sınırları içine hapsetmeye, diğer halk sınıfları üzerindeki baskı ve zulme ilgisiz bırakmaya çalışıyorlar. Revizyonistler etkin oldukları diğer kitle örgütlerinde de aynı siyaseti izliyorlar. O kitle örgütünün üyeleri ile işçi sınıfı ve diğer halk sınıfları arasındaki dayanışmayı önlemeye çalışıyorlar.

Bu halk düşmanları, yurdumuzda her gün iki, üç devrimci ve yurtseverin katledildiği, onlarcasının yaralandığı, yüzlercesinin göz altına alındığı, tutuklandığı bugünkü şartlarda, emekçi sınıfları, "Corvalan'a özgürlük", "Şili Gecesi", "katsayı hesapları" türünden meselelerle oyalamaya, uyuşturmaya çalışmaktadırlar.

Onların, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın muhalefetini düzen sınırları içinde tutmaya, işçi sınıfı ile diğer emekçi sınıflar arasında sınıf dayanışmasını engellemeye, işçileri, öğrencilere, köylülere, Kürt ulusuna, memurlara tüm halk sınıf ve tabakalarına karşı yapılan baskı ve zulme seyirci kalmalarını sağlamaya çalışmalarının temelinde hakim sınıfların temsilcisi olmaları yatmaktadır.

Bugün yurdun dört bir yanında ister ezen ister ezilen hiç bir sınıfın ilgisiz kalmadığı, kalamıyacağı şiddetli bir sınıf mücadelesi sürmekte, önümüzdeki dönemin daha büyük mücadelelerle dolu olduğu görülmektedir. Devrimci işçilerin görevi, revizyonistlerin ve reformistlerin her türlü engellemesinin karşısına çıkmak, yukarda belirtilen temeller üze

De.sa.7.sü.6'da

"Hastalık, sakatlık ve körlüğün gerçek sorumluları emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflardır"

İşsiz körler iş ve sosyal güvenlik istiyorlar.

Geçtiğimiz hafta, Beyaz Baston Körler Haftası TRT'de burjuva gazetelerinde çaylı, kokteylli toplantılarda parlak söylevlerle kutlandı.

Dünyada ve ülkemizde hastalık, sakatlık ve körlüğün gerçek sorumluları emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflardır. Ülkemizde körlüğün en belirgin nedenleri, işbirlikçi hakim sınıfların sömürü düzeninden, kaynaklanan yetersiz beslenme ve pisliğin yol açtığı trahom ve menenjit hastalıklarıdır. İş kazalarının sebep olduğu körlük de epeyce yüksektir. Bunlar, kârlarına daha fazla kâr katabilmek için ilacı, hastahaneyi halkımızın sağlığını hiçe sayarak bir sömürü aracı olarak kullanıyorlar.

Yıllardan beri halkımızın duygularını sömürerek bir takım dernekleri kâr dernekleri halinde kullanan burjuva soytarıları kör arkadaşlarımızı istismar ederek sazlı-sözlü yoz müzik gösterileri ile hiçbir engele uğramadan milyarlar vuruyorlar.

HAKİM SINIFLARIN SÖZCÜLERİ, "KÖRLER SOSYAL GÜVENLİĞE KAVUŞTURULACAK" DİYE NUTUKLAR ATIYORLAR. 3 MİLYON İŞSİZİN BULUNDUĞU ÜLKEMİZDE BU SÖZLER BİR KANDIRMACADAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

Körler için güzel nutuk atan bu burjuva soytarılar, geçtiğimiz Mayıs ayının sonlarında yurdun dört tarafından gelen 24 kör arkadaşımızın iş bulmak için başlattıkları açlık grevine ve arkadaşlarımıza polisin yaptığı baskılara seyirci kaldılar. Yine bu soytarılar körleri derneğe üye olarak almamakta, davanın gerçek sahiplerinin söz ve karar sahibi olmalarını engellemektedirler. Derneğin tüm olanaklarını kendi düşünce yapılarına uyan kişilere peşkeş çekmektedirler.

Bizleri araç edinip halkımızı duygusal ve parasal yönden sömüren kör derneklerine rağbet etmeyiniz. Bizim adımıza yardım toplamaya kalkanları teşhir edip faaliyet göstermelerini engelleyiniz.

HALKIMIZIN DEVRİMCİ, YURTSEVER EVLATLARI HER GÜN OKULDA, FABRİKADA, SOKAKTA, FAŞİZMİN KİRALIK KATİLLERİ TARAFINDAN KURŞUNLANIRKEN, BU SOYGUN ŞEBEKELERİNİN EN ÖZGÜR BİR BİÇİMDE VURGUNLARINI SÜRDÜRMELERİNİN ALTINDA YATAN GERÇEĞİ BİZ DEVRİMCİ KÖRLER ANLAMAKTA HİÇ GÜÇLÜK ÇEKMİYORUZ.

Bu sömürü, baskı ve zulüm düzeni var oldukça ne körlerin sorunu köklü bir çözüme ulaşabilir, ne de körlüğün maddi temelleri ortadan kaldırılabilir. Körlerin kurtuluşu halkımızın kurtuluşundan ayrı düşünülemez. Kurtuluşumuz, sömürü, baskı ve zulmün olmadığı bir düzeni yani işçilerin köylülerin devrimci iktidarını kuracak olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleşecektir.

YAŞASIN DEVRİMCİ KÖRLERİN BİRLİĞİ!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

ANKARA KÖRLER EĞİTİM VE KÜLTÜR DERNEĞİ

"GAZETEYİ DÜKKANLARDA TARTIŞTIK"

29. Sayıdaki köyümüzle ilgili yazıyı okuduk, Çok beğendik. Dükkanlarda tartışıldı. "Herkese iş köylüye toprak, halka hürriyet!" Sayfasını bir kısım dükanlarımızın duvarlarına yapıştırdık. Doğrusu bu sayfayı çok seviyoruz. Yazının gazetenizde yayınlanmasından bir-iki tane de olsa gocunan çıkmadı değil. Onlar işbirlikçisi olduklarının uşaklığını yapacaklar elbet. Yazı genellikle olumlu etki yaptı. Bakkallarda HALKIN KURTULUŞU'nun tartışması ve diğer sorunların tartışması sürüp gitmektedir. Yeri geldikçe tartışma konularını kendi sesimiz olan HALKIN KURTULUŞU aracılığı ile yurdun dört bir yanına duyuracağız. Duyuracağızki emperyalizmin uşakları hakim sınıflar (zenginler) ve onların ağa babaları emperyalistler halkımızın gücünü uyanışını görsün. Ve o korkunç sonlarını hissederek titresinler.

YOLBOYU KÖYÜ HALKINDAN

Yeni tertip

Baş.ta.sa.1'de

seçilmiştir. Bu bölgelerde yığılan çok sayıda polis sık sık gelen geçen herkesin üzerini aramaktadır. İşte, çıkartılmak istenen kanun, bütün bu uygulamaların daha dizgin sizce ve daha yaygın olarak yapılması için "kanuni" bir kılıf hazırlanması amacını taşımaktadır.

Faşist MC'nin gerçekleştirmeye çalıştığı "tedbirlerden" biri de; valilerin yetkilerini alabildiğine arttırmaktır. Faşist MC, işbaşına gelir gelmez, bütün devlet dairelerinde yaptığı gibi valiler arasında da büyük değişiklikler yapmış, hemen hemen her şehire "has" adamlarını vali olarak tayin etmiştir. Bu valiler, bulundukları şehirlerde, MC'nin zorbalığını, kanunsuzluğunu uygulamakta adeta yarış etmişlerdir. Devrimci, yurtsever, ilerici dernekleri, mahkeme kararlarını tanımadan, kapatmak; yasal miting ve toplantıları yetkileri olmadığı halde iptal etmek;faşist olmayan öğretmenleri memurları sürmek, açığa almak, cezalandırmak, vb. faşist uygulamalar MC valilerinin günlük işlerinin başında yer almıştır. Ankara valisi; halkın oylarıyla seçilen belediye başkanını zorbalıkla görevinden aldırmak için MC'nin emirlerini canla başla uygulamaya çalışmış,temizlik işçilerinin grevinde grev kırıcılığı yapmıştır. Malatya valisi;üç yurtseveri katledilmesi için yürütülen harekatı bizzat idare etmiş, cinayetten sonra elinde telsizle "zafer" pozları vermiştir. İzmir valisi; devrimciler, yurtseverler, ilericilere karşı düzenlediği faşist tertiplerini MC faşistlerinin gözüne girmek için yeterli bulmayarak, faşist beslemelerin cinayetlerini örtmeye, katilleri "saldırıya uğrayan masumlar" olarak göstermeye çalışmıştır. Van valisi; deprem yardımlarının yağmalanmasından büyük pay alanların başında gelmektedir. Bütün bunlar MC'nin tayin ettiği faşist valilerin yaptıklarının çok küçük bir bölümüdür. Faşist MC iktidarı, bu valilere olağanüstü yetkiler vererek, onları bulundukları şehrin sıkıyönetim kumandanları haline getirmek istemektedir.

Faşist MC iktidarı bunların yanısıra, işbaşına geldiği günden beri gerçekleştirme fırsatını aradığı, Dernekler Kanunu'nu Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nu, Ceza Kanunu'nu değiştirme emeline ulaşmak için yeniden harekete geçmiştir.MC'nin başı Demirel, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesi sonunda çöplüğe atılan faşist DGM'leri yeniden hortlatma isteklerini tekrarlamaya başlamıştır. Milli Güvenlik Kurulu'nun son kararları ve faşist MC'nin başı Demirel'in demeçlerinin de açığa vurduğu gibi, işbirlikçi hakim sınıflar şanlı Eylül Direnişi'yle geri adım atmak zorunda kalmalarına rağmen, DGM'nin kurulması da dahil, halkın ekonomik, demokratik haklarını gasbetme emellerinden vazgeçmemişlerdir. Onlar,yıkılıp gitmeden, devrimci işçi-köylü iktidarı kurulmadan bu emellerinden vazgeçmeyeceklerdir. Her fırsatta, çeşitli biçimlerde bunları gerçekleştirmeye çalışacaklardır.

İşbirlikçi hakim sınıfların, işçi sınıfının ve emekçi halkın sesini ve mücadelesini boğma, mücadele silahlarını elinden alma hayallerini ancak ve ancak işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesi yerle bir edecektir. İşçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarları açısından büyük önem taşıyan bu görevin başarılabilmesinin önşartı; revizyonistlerin ve reformistlerin yaymaya çalıştıkları hayallerin yıkılması,mücadelelerin,onların gerici, uzlaşmacı önderliklerini alaşağı ederek yürütülmesidir. İşçi sınıfının ve emekçi halkın faşist DGM'leri kurdurtmama mücadelesinin deneylerini unutmamalı, bunlardan ders çıkartmalıyız.

Halkın

Baş.ta.sa.8'de

mizmin gerçek yüzünü teşhir görevini biran bile ihmal etmemelidirler. Bu görev, ne dernek sendika v.b. örgütlerin genel kurulları arifesinde; ne de mücadelenin çeşitli dönemlerinde birbirinden kopuk sistemsiz biçimde yapıldığı sürece etkili ve kalıcı bir biçimde yerine getirilemez. Her türlü burjuva ve karşı-devrimci akımın halkın çıkarlarına ve mücadelesine verdiği zarar, somut olaylar ve davranışlar ele alınarak, kitlelerin anlıyabileceği dille bütün propaganda ve ajitasyon yöntemleri doğru biçimde kullanılarak teşhir edilmelidir.

İşbirlikçi hâkim sınıfların yoğunlaşan faşist saldırılarının bir amacı da, özellikle küçük-burjuva kitleler arasında yılgınlık ve korku yaratmaktır. Faşistler, işçi sınıfının ve emekçi halkın örgütlü gücü karşısında kâr etmeyecek olan güçlerini olduğundan kuvvetli gösterebilmek için her yolu denemektedirler. Proleter devrimciler, bu faşist taktiği etkisiz kılmak için, sınıf mücadelesinin tarihi örneklerinin yanısıra, günümüzdeki öreneklerinden de yararlanarak, sınıf mücadelesinde belirleyici olanın işçi sınıfının ve emekçi halkın proleter devrimci siyaset altında örgütlü gücü olduğunu yalpalayan, yılgınlık eğilimleri gösteren herkese kavratmalıdırlar. Emperyalistleri ve işbirlikçilerini, bütün halk düşmanlarını, zaferi kazanmaya azmetmiş ve kazanacağına inanan halkın mücadelesinin pençelerinden kurtarabilen hiçbir silah, hiçbir yol olmamıştır. Olamaz da. "mücadelenin olduğu her yerde fedakarlık vardır." Proleter devrimciler, kitleleri militan bir ruhla eğitmeli, mücadele içinde onlara örnek ve önder olmalıdırlar. Hakim sınıfların polisinin, askerinin ve beslemelerinin saldırılarına devrimci kitle terörüyle cevap vermeliyiz. Revizyonistlerin ve reformistlerin çeşitli kılıklar arkasında miskinlik ve teslimiyet aşılama çabalarına rağmen,birçok yerde, halk faşist saldırılara tek yumruk olarak, aktif biçimde karşı koymakta, saldırganları önlerine katıp bozguna uğratmaktadır. Faşist polisin ve jandarmanın devrimcileri, yurtseverleri, ilericileri karakollara çektiğini duyunca karakolların önüne toplanmakta, karakolları basmakta, evlatlarını, kardeşlerini faşistlerin ellerinden almaktadır. Haksız yere tutuklanan devrimcilerin, yurtseverlerin duruşmaları sırasında mahkeme salonlarını doldurmakta, onların serbest bırakılması için gösteriler, yürüyüşler, mitingler düzenlemektedirler. Halkın kararlı mücadelesi her seferinde faşistlerin oyunlarını bozmaktadır. Örgütsüzlüğün, yılgınlığın hakim olduğu saflarda ise sürekli geri çekilmelerin en ufak bir saldırıda dağılmaların olması kaçınılmazdır. Bu gibi olumsuzlukların aşılması için, halkın mücadelesinin olumlu örneklerinden dersler çıkararak proleter devrimci siyasetin ışığında sabırlı ve ikna edici bir çalışma yürütmek zorunludur.

Mehmet Yılmaz

Baş.ta.sa.1'de

Emniyet Müdürlüğünden çıktıktan biraz sonra sokakta yürürken, daha önce kendisine işkence eden bekçi Hüseyin Aslan tarafından yolu kesilmiş ve bekçi, arkadaşa vurmaya başlamıştır. Tam bu sırada bir polis arabası daha olay yerinde peydah olmuş ve arabaya bindirilip tekrar Merkez Karakoluna götürülerek "davadan vazgeçmezsin ha" tehditleri altında bir gün işkence edilmiştir.

İşkenceci faşistler bütün bu işkencelere rağmen kardeşimize boyun eğdiremeyişler, söyletmek istedikleri şeyler hakkında bir tek söz dahi alamamışlar ve her defasında serbest bırakmak zorunda kalmışlardır.

Devrimci arkadaşımız TÖB-DER, içindeki mücadelede "YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN" safında yer aldı. Bundan bir ay önce yapılan Malatya TÖB-DER Kongresinde yurtsever Devrimci Öğretmen listesinde yer almış ve revizyonist yönetimi eleştiren bir konuşma yapmıştı.

O'nun sürekli karşı karşıya bulunduğu işkence ve tertipler karşısında bugüne kadar sessiz kalan TÖB-DER Genel Başkanı sosyal faşist Gültekin Gazioğlu ve Malatya TÖB-DER'in revizyonist yöneticileri şimdi, proleter devrimci arkadaşımıza sahip çıkıyor görünmektedirler. [illegible] sosyal faşizme ve sosyal emperyalizme karşı [illegible] devrimciye sahip çıkma çabaları sahtekârlıklarının yeni bir göstergesidir.

Proleter devrimci arkadaşımızın faşist katiller tarafından katledilmesinin sorumluları, Malatya'da faşistleri örgütleyen [illegible] faşist tertip [illegible], özel hastahane sahibi Muhittin Turgut, Avukat Mehmet Şavata'dır.

Emekçi halkımız Ulusal Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplum için mücadele ederken katledilen yiğit evladı Mehmet Yılmaz'ın katillerinden yaptıklarının hesabını mutlaka soracaktır.

Proleter devrimci arkadaşımızın yiğit, kararlı mücadelesi yolumuzu aydınlatsın.

Ne faşizmin zulmü

Baş.ta.sa.1'de

daha bir azgınca saldırdılar. Sabahleyin saat 10'da evimi aradılar. Kitaplarımı ve Halkın Kurtuluşu'nu toplayarak götürdüler. "Cezaevindekilere kitap, gazeteleri nasıl okursun" diyerek tekrar [illegible]. Savcılığa götürdüler. Savcı ifademi aldıktan sonra beni tekrar karakola gönderdi. 20 Ocak günü suç delili tesbit edemedikleri için serbest bıraktı.

ŞUNU İYİ BİLMELİDİRLER: NE FAŞİZMİN İŞKENCESİ, NE ZULMÜ NE ZINDANLAR BİZİ [illegible] MÜCADELEMİZDEN ALIKOYAMAZ. İŞKENCECİ FAŞİSTLERİ [illegible] SAVUNDUKLARI [illegible] KÖPEKLER [illegible] KADAR GÜÇSÜZ OLDUĞUNU [illegible]. ESAS OLAN, GÜÇLÜ OLAN HALKIN YÜKSELEN DEVRİMCİ MÜCADELESİDİR.

Arasya'dan bir devrimci

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N.OSMANİYE CAD. ALTA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-İSTANBUL. ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.

DİZGİ: OLİMPİYAT İBM. BASKI: DAILY NEWS MRB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ANKARA DAĞITIM: YURT-DA ANKARA BÜROSU, ANKARA-YENİŞEHİR, [illegible] CADDESİ BİLECİK PASAJI 27/17 İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA BÜROSU, [illegible] CADDESİ, HARPUTLU İŞ HANI NO.P.18 İZMİR. YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Faşizm

Baş.ta.sa.2'de

yük burjuvazinin değil, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ortak diktatörlüğünün bir siyasi egemenlik biçimidir. Yani faşist diktatörlüğün dayandığı sosyal temellerden biri de -işbirlikçi büyük burjuvazinin yanısıra- büyük toprak ağalarıdır. Halbuki metropol ülkelerde faşist diktatörlük, sadece, mali sermaye sınıf temeline dayanır. Bundan dolayı, metropol ülkelerdeki faşist diktatörlüklerle, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki faşist diktatörlükler, dayandıkları sosyal sınıflar bakımından da farklılık gösterirler.

Faşizmin bir siyasi sistem olarak ortaya çıkmadığı 1917 Ekim Sosyalist Devrimi'nden önceki dönemde, ve kapitalizmin genel ekonomik bunalımının derinleşmesine rağmen siyasi bunalıma dönüşmediği yerlerde, siyasi üst yapı -devlet- gerici, anti-demokratik bir nitelik taşır; ama sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki bu anti-demokratik yapı faşist diktatörlük olarak değerlendirilemez.

Anti-demokratik bir yapının faşist diktatörlüğe dönüşmesi, ancak, faşizmi bir siyasi egemenlik biçimi olarak ortaya çıkaran şartların olgunlaşması sonucunda mümkündür.

Faşist diktatörlüğün yıkılması

Faşist diktatörlüğün kapitalizmin genel ekonomik bunalımının derinleşmesi şartlarında, ve bu bunalımın siyasi bunalıma dönüştüğü yerlerde ortaya çıkması, bizi, kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi bunalımının hafiflemesiyle birlikte faşizmin siyasi bir egemenlik sistemi olarak ortadan kalkacağı gibi bir sonuca götürmemelidir.

Böyle bir sonuç, şüphesiz ki, doğru değildir. Bunun için, ilk olarak, faşizmin egemen sınıfların bir veya birkaç kesiminin değil, bütün kesimlerinin bir siyasi egemenlik biçimi olduğunu, ve ikinci olarak da, faşizmin egemen sınıfların tercihinden kaynaklanmadığını kavramalıyız. Diğer bir ifadeyle, egemen sınıflar kendi istekleriyle siyasi egemenliklerine son vermezler, faşist diktatörlüğü ortadan kaldırmazlar. Çünkü faşizm "kapitalist burjuvazinin" emperyalizm ve sosyal devrimler çağında başvurduğu son egemenlik biçimidir.

Bu bakımdan Faşizm herhangi bir ülkede bir egemenlik sistemi olarak ortaya çıktıktan sonra, ancak, anti-faşist bir sınıfın önderliğinde bir devrimle, veya egemen sınıflarla ezilen sınıflar arasındaki bir dizi boğuşma sonucunda yıkılabilir.

Daha açık bir ifadeyle -örneğin- sömürge, yarı-sömürge ülkelerde faşist diktatörlük, birinci olarak proletarya önderliğindeki ulusal-sosyal bir devrimle, ikinci olarak orta burjuva önderliğinde bir ulusal devrimle, ve üçüncü olarak sosyal dönüşümü sağlayacak bir devrimle sonuçlanmasa bile anti faşist sınıfların ortak ve aktif mücadelesi ile yıkılabilir.

Faşist diktatörlük yerini, birinci durumda halk demokrasisine, ikinci durumda orta burjuvazinin (milli burjuvazinin) iktidarına bırakırken, üçüncü durumda faşist diktatörlüğün yerini halk cephesi iktidarı vb. gibi istikrarsız biçimler alabilir.

Şüphesiz faşizmin hem bir diktatörlük biçimi olarak ortadan kaldırılması, hem de bir tehlike olarak nihai anlamda bertaraf edilmesi, ancak, proletarya önderliğindeki bir ulusal-sosyal devrimle, proletarya diktatörlüğünün (veya özgül biçimlerinin) kurulmasıyla mümkündür. '(Kapitalizmin yeniden inşası sonucunda siyasi platformda ortaya çıkan sosyal-faşist diktatörlükler üzerinde durmuyoruz) Faşist diktatörlüğün yerini alan diğer biçimler, ekonomik egemenliği elinde tutan sınıfların siyasi olarak da egemenliklerini yeniden pekiştirmelerine, ve bu siyasi egemenliğin faşist bir biçim almasına engel değildir. Bu bakımdan faşizmin, faşist diktatörlüğün en tutarlı ve en kararlı düşmanı proletaryadır. Faşizmin nihai olarak bertaraf edilmesi, ancak, onun ekonomik ve sosyal temellerinin yıkılmasıyla mümkündür. Bunun için devrimci proletarya hareketi açısından anti-faşist mücadele, egemen sınıfların ekonomik ve siyasi egemenliğine karşı yürütülen sınıf mücadelesinin bir yönüdür.

Faşist diktatörlüğün aktif sınıf mücadelesiyle yıkılmadığı durumlarda, egemen sınıflar diktatörlüğünün -örneğin sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ortak diktatörlüğünün- biçimi değişmez. Ancak proletarya ve ezilen halk kitlelerinin ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin yükseldiği, işbirlikçi büyük burjvazi ve toprak ağaları iktidarının eskiye oranla zayıfladığı, faşist diktatörlük cehpesinde önemli gediklerin açıldığı vb. şartlarda, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde, demokratik ve siyasi özgürlükler atmosferinden bahsetmek mümkündür. Uzun süreli olmasa da, kısmi ve geçici de olsa, ulusal ve uluslararası koşullara bağlı olarak, sömürge ve yarı-sömürge ülkeler böyle dönemler yaşayabilir.

Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerini, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ortak diktatörlüğü altında bu gibi dönemler yaşaması, faşist diktatörlüğün yıkıldığı anlamına gelmez; bu gibi dönemlerde, sadece, faşist diktatörlüğün geri lemesinden, faşist döktatörlük çerhesinde bir dizi gediğin açılmasından bahsedebiliriz.

Çünkü faşizmin siyasi bir egemenlik biçimi olarak ortadan kalkması, devrimle karşı-devrim arasındaki mücadelenin devrim lehine sonuçlanmasının bir ürünüdür.

Emperyalist çağda, bütün ülkelerde faşist diktatörlüğün, aktif sınıf mücadelesiyle yıkılana kadar, egemen sınıfların siyasi bir egemenlik sistemi olması tesbiti, bazı mihraklarca sistemleştirilmiş olan "sürekli faşizm" teorisinden öz ve biçim yönüyle ayrılır. Çünkü "sürekli faşizm" teorisi sürekli ekonomik ve siyasi buhran, sürekli devrimci durum, egemen sınıflarla halk arasında suni ve nispi denge, emperyalizmin üçüncü bunalım dönemi vb. tespitler üzerine oturtulmuştur.

Meselenin bu noktadan ele alınması ve "sürekli faşizm" teorisinin eleştirilmesi daha sonraki [illegible] yazının konusu olacaktır.

İzmir'de

Baş.ta.sa.1'de

meydanında son buldu.Miting alanında Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra Halkın Kurtuluşu adına konuşan bir devrimci hakim sınıfların sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürebilmek için işkence,zulüm ve teröre başvurduklarını,ancak hiçbir şeyin onların çöküşünü engellemeyeceğini,halkımızın kurtuluşunun Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleşebileceğini,anlatan bir konuşma yaptı.Bunun arkasından Buca Cezaevinden yedi devrimci siyasi tutuklunun ve Yurtsever Devrimci Öğretmen Gazetesinin gönderdiği mesajlar okundu.

Son olarak konuşan Diyarbakır'da işkencehanelerde ser verip sır vermeyen, proleter devrimci İsmail Gökhan Edge'nin ağabeyi,Gökhan'ın hunharca katledilişinin devrimcilere yılgınlık değil,dahada mücadele azmi verdiğini,halkın kurtuluşu için mücadelede Gökhan'ın mücadele azminin tüm devrimcilere örnek olmasını istedi.Konuşması sık sık "Gökhanlar ölmez" sloganlarıyla kesildi. Miting, emperyalizme,sosyal emperyalizme,faşizme ve sosyal faşizme karşı içilen devrim andıyla sona erdi.

PET-KİM OLAYI

Baş.ta.sa.6'da

rinde işçi sınıfını eğitmektir.

İşbirlikçi hakim sınıfların azgınlaşan saldırılarının göğüslenmesi ve yenilgiye uğratılmaları için işçi sınıfının kararlılıkla mücadeleye atılması ve tüm emekçi halka önderlik etmesi zorunludur. Şanlı 15-16 Haziran mücadeleleri, Eylül Grevi Şanlı Profilo Direnişi işçi sınıfının sahip olduğu büyük gücün ve mücadele azminin örnekleridir. İşçi sınıfının tarihindeki şanlı mücadelelerin olumlu ve olumsuz tecrübeleri ile yine dünya proletaryasının ve halklarının seçkin mücadele örnekleri ile işçi sınıfı eğitilmelidir.

Faşizme, siyasi cinayetlere, işkencelere karşı mücadeleye işçi sınıfının aktif olarak katılmasını sağlamak için revizyonist, reformist engelleri aşalım.

Mısır'lı işçilerin öğrencilerle birlikte zamlara karşı durarak zamları engellemelerini, İspanyol işçilerinin siyasi cinayetlere karşı genel greve başlamalarını örnek alalım.

Her faşist saldırıda, her katliamda iki saat işi bırakma doğrultusunda propaganda çalışmasını yoğunlaştıralım.

Alaca halkının

Baş.ta.sa.8'de

zulmetmedi. Binlerce sünni köylü,köpekler gibi halka saldıran "cambazların" zalimliğini, sömürüsünü yakından bilmektedir.

Bu düzen yıkılmalıdır. Bütün uşaklardan, maşalardan hesap sorulmalıdır.Bunu ne reformistler ne de revizyonistler gerçekleştiremez. Bizler Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda, hiç bir tehdit ve baskıdan yılmadan, bütün halkımızla birleşerek yürüyeceğiz.

ALACA LI DEVRİMCİLER

Kemal Türkler

Baş.ta.sa.1'de

3 üyesi bulunan bir hareket" diyerek sadece MHP ve bir avuç besleme komando ile sınırlayan Türkler emekçi halkın ufkunu daraltmaya çalışmakta, ve işbirlikçi hakim sınıfları gözlerden gizlemekte, mücadelenin işbirlikçi hakim sınıfların tümüne yönelmesini engellemeye çabalamaktadır. Seçim hayalleriyle emekçi halkı uyutmasının yanısıra bu hain, aynı zamanda bugün işbirlikçi hakim sınıfların, kan emici patronların,toprak ağalarının isteği olan CHP-AP koalisyonunuda açıkça desteklemektedir. Böylece Türkler kendisinin ve tüm revizyonistlerin halk düşmanı yüzlerini bir kez daha ortaya sermiştir.

HER TÜRLÜ SOYGUNUN ATEŞLİ DESTEKLEYİCİSİ

Türkler milletvekillerinin maaşlarına yapılan zammın da destekleyicisidir. Bunu açık açık ifade etmekten çekinmemektedir. Emekçi halkın hayatı her geçen gün daha da dayanılmaz hale gelirken milletvekillerinin maaşlarına yapılan zammı desteklemekte ve bunun gerekçesi olarak da bütün faşistlerin yaptığı gibi "parlamentonun onurunun zedelendiğini" söylemektedir.

SOSYAL-FAŞİSTLER DE BUGÜNKÜ DEVLETİN MUHAFIZIDIR

DİSK revizyonistlerinin emekçi halkın, parlamentoya, seçimlere olan umutlarını yitirmelerinden, kurtuluşlarının hakim sınıfların partilerin den ya da sözde "işçi sınıfı" partilerinden birinin işbaşına gelmesiyle mümkün olmadığını görmelerinden ödleri kopmaktadır. Bu halk düşmanları içinde bulunduğumuz durumun çözümünün, parlamentodaki hakim sınıflar partilerinde, düzenin kendisinde olduğu hayalini yaymaktadırlar. Onlar böyle yaparak hem halk kitlelerinin gerçek kurtuluş için devrimci proletarya partisinin önderliğinde devrimci mücadeleye atılmalarını ve hakim sınıflar devletini, (parlamento da dahil olmak üzere bütün kurumlarıyla) tarihe gömmelerini engellemeyi hem de kitleleri seçim hayalleriyle uyutup peşlerine takarak kendi sosyal-faşist düzenlerini gerçekleştirmeyi amaçlamaktadırlar. Onlar hakim sınıfların bir parçasıdırlar ve onların düzenini korumaktadırlar.

Bugün işbirlikçi hakim sınıfların, halkın mücadelesiyle gittikçe derinleşen siyasi buhranın sonucu olarak halka karşı yöneltikleri saldırıların odaklaştığı nokta olan siyasi cinayetlere karşı ne DİSK Başkanı Kemal Türkler, ne de diğer sosyal-faşistler tek söz söylememektedirler. DİSK eski genel sekreteri azılı sosyal-faşist İbrahim Güzelce'nin cenaze törenine onbinlerce işçiyi seferber eden hain DİSK revizyonistleri, devrimcilerin yurtseverlerin gün aşırı katledilmesi karşısında seslerini dahi çıkarmamaktadırlar. Onlar halkın bu cinayetlere, katliamlara karşı yükselen öfkesini bastırmaya, bu öfkeyi kendi sosyal-faşist emellerinin gerçekleşmesi için kullanmaya çalışmaktadırlar.

Bu çabalarının bir örneği de sosyal-faşistlerin yönetimde bulunduğu TÖB-DER, TÜM-DER, TÜMOD gibi kuruluşların 8 ilde "Memur katsayılarının arttırılması, sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkı" için düzenlediği mitinglerdir.

Bu mitinglerin amacı, emekçi halk kitlelerinin dikkatini esas meselelerden çekerek oyalamak, onları pasifleştirmektir. Sosyal-faşistler halkın yükselen devrimci mücadelesinin karşısına "Şili'ye özgürlük", "Memur katsayıları" gibi meseleleri çıkararak, hem mücadelenin daha büyük boyutlara ulaşmasını engellemek hem de kendi karşı devrimci iğrenç emellerine alet edebilmek için halkı peşlerine takmak istemektedirler.

Memurların sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkı için mücadele, eğer halkın mücadelesini engellemek, gözleri esas meselelerden çekmek gibi alçak emeller için yapılıyorsa bu mücadele sahte, demagojik bir "mücadele"dir. Sosyal-faşistler de tıpkı faşistler gibi karşı-devrimcidirler. Nasıl ki faşistler halkın dikkatini azgın sömürü ve talanın üzerinden çekmek için, incir çekirdeğini doldurmayan meseleler üzerinde fırtınalar koparıyorlarsa, aynı şekilde sosyal-faşistler de "memur katsayıları", "Şili'ye özgürlük" gibi meseleleri öne çıkarıyorlar.Çünkü faşistler de, sosyal-faşistler de, özünde aynı şeyi, yani sömürü düzeninin korunmasını, emekçi yığınların daha da azgınca sömürülmesini isterler. Aralarındaki fark sadece yüzeyseldir.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN MASKESİNİ DÜŞÜRELİM

Ülkemizin genel olarak emperyalizmin bir yarı-sömürgesi olması gerçeği ve ABD emperyalizminin ve özellikle de Sovyet sosyal-emperyalizminin dünya çapında en saldırgan emperyalistler durumunda olması, Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelemizin bir hedefinin de sosyal-emperyalizmin ülkemizdeki temsilcileri olan sosyal-faşistler olmasını gerektirmektedir.

Sosyal-faşistlerin amacı, ülkemizin Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyası altına girmesi ve buna paralel olarak sosyal-faşist bir diktatörlük kurulmasıdır. Bu alçak emellerinin gerçekleşebilmesi için sosyal-emperyalist efendileri gibi yüzlerinde taşıdıkları "sosyalist" maskeyi kullanarak halkın devrimci mücadelesinin önüne geçmek için türlü karşı-devrimci faaliyetler yürütmektedirler. "Katsayıların arttırılması" için yapacaklarını söyledikleri mitingler de bu faaliyetlerin demagojik bir parçasıdır. Bu hain halk düşmanları, emekçi yığınların yükselen devrimci mücadelesini düzen sınırlarında tutmak ve bu mücadeleyi kendi iğrenç emellerine tabi kılmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Bütün anti-revizyonistler, sosyal-faşistlerin gerçek yüzünü daha iyi kavramalı ve bu hainlerle aradaki tüm köprüler kaldırılmalıdır.

Mücadelemizi Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi, olan sosyal-faşistlere karşı da sürdürelim. Sosyal-faşizmin sinsice yüzünde taşıdığı "sosyalist" maskeyi düşürelim, demagojilerini açığa çıkaralım. Emekçi yığınları sosyal-faşistlerin, revizyonistlerin etkisinden kurtarabilmek için usanmadan mücadele edelim.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!

Pazarcık

Baş.ta.sa.8'de

run'a karakolda 4 gün işkence yaptıktan sonra tutuklamışlardır.

15 Ocak günü K.Maraş'ın nahiyesi Narlı'da Halk Kitabevi sahibi HALKIN KURTULUŞU gazetelerini kitabevine götürürken jandarmalar tarafından karakola götürülmüş ve 500 gazeteye el konulmuştur.Adliyeye sevkedilen kitabevi sahibi, bütün kanuni gereklerini yerine getirdiğini, gazetenin yasal olduğunu belirtmesine rağmen tutuklanmıştır.

17 Ocak günü bu kudurmuş faşistler Halk Kitabevini basıp 12 Martın faşist mahkemelerinin kararlarına dayanarak ne var ne yoksa alıp götürmüşler, sabah 9'da başlayan arama öğleyin 2'ye kadar sürmüştür. Arama sırasında dükkana gelen müşterilere gözdağı verilmeye çalışılmış hatta çaycıda çay içen bir kişi "kitapçıya bakmak" gerekçesiyle tartaklanmıştır. Pasajdaki esnafların üstleri ve dükkanları izinsiz olarak aranmış, Halkın Kurtuluşu Yurtsever ve Devrimci Öğretmen gazeteleriyle birlikte 404 kitaba elkoymuştur.

Daha sonra Ozan Kitabevi'ni basan bu faşist polisler oradan da 150 kitap almıştır.

Dün Deniz'leri asanlar, Nurhak'larda, Kızıldere'lerde devrimcileri katledenler, Antep'te,Malatya'da katliamlar düzenleyenler, Profilo'da,Sungurlar'da grev kırıp işçilere panzerlerle saldıranlar, toprak işgallerinde köylülerin üzerine birlikler, alaylar gönderenler aynıdır. Bu bir avuç faşist sürüsü işbirlikçi, sömürücülere karşı tek yumruk olalım.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI

KAHRAMAN MARAŞ'LI BİR DEVRİMCİ

TÖB-DER

aynı gün kapatma kararını öğrenince tekrar memleketlerine dönmek zorunda kaldılar.

Bu yıl çıkartılan ders kitapları ırkçı, faşist yalan ve demagojilerle doludur. Öğretmenler, öğrenciler, tüm halkımız, çalışanları aşağılayan, sömürüyü meşru ve şerefli bir olgu gibi gösteren, üstün ırk demagojileriyle dolu, bu ders kitaplarını teşhir etmeli ve tarihin çöplüğüne atmak için mücadeleye atılmalıdırlar.

Bizler, TÖB-DER'li öğretmenler olarak tüm çalışanların insanca yaşamasını istiyoruz. Tüm çalışanların, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkına sahip olmasını istiyoruz. Kıyımların, sürgünlerin son bulmasını ve faşistlerden hesap sorulmasını istiyoruz.

Mücadelemiz. BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK TÜRKİYE içindir. Bu yolda hiçbir baskı ve kıyım bizleri yıldıramayacaktır.

GAZİANTEP TÖB-DER

Eskişehir Milli Eğ. Eski Müd.

Baş.ta.sa.5'de

dum. Onu da alarak hep birlikte okul müdürünün yanına girdik. Kalabalıktılar. Kendilerine "kızımı devamlı sıkıştırdıklarını son zamanlarda dövdüklerini, dövenlerin isimleri ni bildiğimizi, bu tür olayların önüne geçilmesini istediğimizi" söyledim.

Okul müdürü bizi tanımadığını, ne hakla okula girdiğimizi, bizimle konuşmayacağını, öğrenci ile konuşacağını, bizim defolup gitmemizi söyledi ve yanındaki öğretmenlerle birlikte üzerimize yürüdü.

Ben kendilerine "burası okuldur. Eşkiya yatağı değil, biz çocuklarımızı okumağa gönderiyoruz. Çocuklara sahip çıkmıyorsunuz. Olaylara göz yumuyorsunuz. Biz çocuklarımıza artık sahip çıkacağız. Bu çocukların üç-beş köpek tarafından dövülmesine göz yummayacağız, bu insanlık anlayışına sığmaz" dedim.

Çıkıp okuldan ayrılırken pencerelerden kapıdaki polislere bağırmak suretiyle bizi enterne ettirdiler ve nezarete aldılar. Gerekçesiz 9 saat nezarette kaldık. Şimdi de mahkemedeyiz. Okula gidişimiz ve çocuğumuza sahip çıkışımız suç oldu."

Brezilya

Baş.ta.sa.2'de

güç olmuştur. Hitler faşistleri, bu gücün karşısında dize gelerek yiğit proleter devrimci Dimitrov'u serbest bırakmak zorunda kalmıştır. İspanya'da Faşist Franko yönetiminin beş yurtseveri canice katletmesi dünyanın dört bir yanında grevler, gösteriler ve mitinglerle lânetlenmiş, faşistlerin, gericilerin ve onları destekleyan emperyalistlerin yüreğine korku salmıştı! Bugün de, dünyanın bir çok ülkesinde, gerçek marksist-leninistler, yurtseverler,demokratlar Brezilya'da ki faşist diktatörlüğün 12 komünisti katletmeye hazırlanması karşısında sessiz kalmamakta enternasyonalist dayanışma ve mücadele bayraklarını yükseltmektedirler.

Ülkelerinde, sömürü ve zulmün zincirlerini parçalamak için mücadele eden proleter devrimciler, işçiler, köylüler, bütün emekçiler, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin başka ülkelerde silâh arkadaşlarına, yoldaşlarına yaptıkları baskı ve zulmün karşısına proleter enternasyonalizminin bayrağı altında karşı çıkmak zorundadırlar. Bu mücadele, bütün dünyada, faşizmin ve her türlü gericilğin desteği olan emperyalizme ve onların işbirlikçi halk düşmanlarına karşı verdikleri kurtuluş mücadelesinin bir parçasıdır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin, sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadelesinde bu güne dek birçok evladını şehit veren, binlerce evladı zindanlarda çürütmek istenen Türkiye halkı, Türkiyeli proleter devrimciler, Amerikancı faşist Giesel diktatörlüğünün kardeş Brezilya halkının 12 komünist savaşçısını katletme çabalarını nefretle karşılamaktadırlar.

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ

KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM, FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM

İKP-ML

Baş.ta.sa.2'de

malıdırlar. Bu meselelere çözüm bulmak ve öteyandan revizyonistlerin ve diğer oportünist grupların hain tutumlarını ve oyunlarını teşhir etmek için onlara yardım etmiştir. İktidardaki oligarşi dünya gericiliği ve Amerikan emperyalizmi,Franko celladının ölümünden sonra Juan Carlos'un monarşisini.... revizyonistler sosyal-demokratlar, oportünistler muhalefetin varlığı ile ilgili sahte bir izlenim yaratmak amacıyla sözde Demokratik Koordinasyon'da monarşistlerle, falanjistlerle ve pişmanlık getirmiş Vatikancılarla birleşmişlerdir. Aslında bu sözde muhalefet monarşiyi desteklemekte ve onun havasını çalmaktadır. İKP-ML'nin bu yöndeki tutumu açık ve kesindir. O, şu sloganları atmıştır:

"MONARŞİ KARŞISINDA CUMHURİYET BAYRAĞINI YÜKSELTELİM!"

"UTANÇ VERİCİ TAVİZLER KARŞISINDA MONARŞİYİ YIKMAK ÜZERE MÜCADELEYİ İLERLETELİM!"

"BARIŞÇI YOLLAR KARŞISINDA İKTİDARDAKİ GERİCİLİĞİ YIKMAK İÇİN YEGANE YOL OLAN SİLAHLI MÜCADELEYİ YÜRÜTELİM!"

İGD'li sosyal faşistler

Baş.ta.sa.3'de

nin uygulayıcısı Sovyet sosyal emperyalistlerinin uşaklarıdırlar. Bu nedenle efendilerinin uygulamakta mahir oldukları katliamların ve işkence yöntemlerinin açığa çıkartılmasını istememektedirler.

Sosyal faşistler yurdun dört bir yanında emekçi halkın dişe diş, sürdürdüğü, seçkin kitle kahramanlığı ve zafer örnekleri ile dolu mücadelelesine karşı, hakim sınıfların dahada azgınlaşarak sürdürdükleri saldırının güçlerinden birisini teşkil etmektedirler.

Bu halk düşmanları sürekli olarak emekçi sınıfların yükselen muhalefetinin sömürü ve zulüm düzeninin temellerini yıkmaya yönelmesini engellemeye çalışıyorlar. Onların bütün çabaları öncelikle halkın muhalefetinin düzenin sınırları içinde kalması amacını taşımaktadır. Bu nedenle onlar bugün yönetimlerini gasp ettikleri kitle örgütlerinden yararlanarak emekçi sınıfları ekonomik mücadelenin dar sınırları içine hapsetmeye çalışıyorlar.

Onların sömürü ve zulüm düzeninin temellerine yönelen faşizme, siyasi cinayetlere, işkencelere karşı çıkmamaları buradan kaynaklanmaktadır.

Kıbrıs'ın

Baş.ta.sa.1'de

Akdeniz ve Ortadoğu'da hegamonya mücadelesi yürüten ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleri Kıbrıs meselesinin çözümünde baş engellerdir. Onlar bölgede, el altından kâh savaş kışkırtıcılığı yapmakta, kâh geçici dengeler kurmaktadırlar. Onlar bütün dünyada olduğu gibi bağımsızlık, egemenlik haklarının gaspedilmesi,toprak bütünlüğünün çiğnenmesi temelinde yağma ve talan siyaseti izliyorlar.

Bu nedenle iki süper güce veya onlardan birisine dayanarak Kıbrıs meselesi çözümlenemez. Sorunun çözümü öncelikle onlara karşı mücadele etmekle mümkündür.

Bugün Türkiye'deki devrimci ve yurtseverlerin en başta gelen görevlerinden birisi başta Türk Ordusu olmak üzere bütün yabancı kuvvetlerin Kıbrıs'tan çekilmesi için mücadele etmek olmalıdır.

Türk faşistlerinin Kıbrıs Rum halkına karşı uyguladıkları katliamın sorumlularından hesap sorulması için ve işbirlikçi hakim sınıfların emekçi halk üzerinde yaygınlaştırdığı şovenizmin etkilerini kırmak için mücadele edilmelidir.

Kıbrıs meselesi, iki süper devletin müdahalesi ve her türlü baskı ve müdahelenin dışında Kıbrıs'ın Rum ve Türk halkı arasında görüşmeler yolu ile çözümlenmelidir.

Bugünkü durum ve görevlerimiz

Baş.ta.sa.1'de

tatörlüğün üzerine asılacak bir süs eşyasından başka bir şey olmıyacaktır.

CHP-AP koalisyonu Ecevit'in de uzun süredir faşist saldırıyı durdurmak için önerdiği hayali bir yoldur. Ecevit bir yıla yakın süredir faşizme karşı faşist MC'nin başı Demirel'e el uzatmaktadır."Demokrasi"için demokrasinin en büyük düşmanları ile birlik,halkın çıkarlarına, demokrasinin gerçek temsilcilerinin çıkarlarına taban tabana zıttır. CHP'nin AP ile kuracağı bir koalisyon CHP'nin işkencecilerle, siyasi katillerle,ülkemizin en gerici güçleriyle birleşmesi anlamına gelmektedir. Böyle bir çözüm hakim sınıfların CHP'nin sağcı, uzlaşmacı yönetimini daha fazla kendi yanlarına çekme, CHP tabanında yükselen yurtsever ve demokrat sesi boğma taktiğine de uygundur. CHP'nin temsil ettiği sınıfların ve parti tabanındaki yurtsever ve demokratların çıkarları böyle bir siyasetin doğuracağı sonuçlarla hiçbir şekilde uyuşmamaktadır. CHP yönetimi gerçekten faşizme karşı dikilmek, faşist saldırıları göğüslemek istiyorsa halkla birleşmelidir, halkın güçlerine güvenmelidir. Faşizme karşı mücadelenin tek yolu budur.

CHP-AP koalisyonunun söylentileri birçok kişide yeniden "faşizmin kendi kendine inine gireceği"yolundaki hayalleri yeşertmiştir. Halkın özellikle MHP faşistlerinin nefret etmesi, bu hayalleri güçlendirmektedir. Ama ne AP-CHP koalisyonu ihtimali, ne de MHP'nin halk içinde tecriti, hakim sınıfların sopa siyasetini bırakacağı anlamına gelmemelidir. Halkın mücadelesinde hiçbir hayale yer yoktur. Halk faşizme karşı kendi güçlerine güvenmeli, ancak kendi mücadelesinin faşizmi altedebileceğini bilmelidir.

Böyle bir siyasi ortamda proleter devrimciler, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin dışında kalan bütün güçlerle birleşmeyi; halkın bağımsız siyasi güçlerini yaratmayı esas almalıdır. Bugün ülkemizde bu iki gerici siyasi akımın dışında güvenilir olmasa da, gelip geçici de olsa bütün güçler halkın saflarına kazanılmaya çalışılmalıdır. Proleter devrimciler halkı AP-CHP koalisyonunun sözde "faziletleri" üzerine ve faşizmin kendi kendine gerilemekte olduğu yolundaki hayallere karşı uyarmalıdır, hakim sınıfların her saldırısını göğüslemek için hazırlıklı olmalıdır. Halkın bugün ihtiyacı olan doğru siyaset budur.

HALKIN KURTULUŞU

Halkın katili kan içici polisler Tunceli'de bir devrimciyi daha katletti!

Cafer, yüzlerce köylünün katıldığı, zalimlere karşı kin ve öfkenin bilendiği bir törenle gömüldü

12 Ocak günü Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğrencisi Ahmet Söke'nin faşist cellatlar tarafından katledilmesi haberinin Tunceli'ye ulaşması üzerine Tuncelili devrimciler olarak olay karşısında sessiz kalınmaması gerektiğini düşündük. Farklı görüşteki arkadaşlara, cenazenin Tunceli'de karşılanması ve yapılacak bir törenden sonra memleketine gönderilmesi teklifini götürdük. Belirli bir saatte Tunceli'ye 1 kilometre uzaklıktaki benzin istasyonuna gidilmesini, cenazenin alınarak Tunceli merkezine yürünmesini, yapılacak bir konuşma ve devrim ardından sonra cenazenin yollanmasını kararlaştırdık. Diyarbakır yolu bu benzinlikten geçiyordu ve cenaze buradan geçecekti.

Cenazenin Pülümür'den geçme saatinden önce saat 4 sıralarında bazı gruplar karara uymayarak benzinliğe gitmişler, kalabalık vaktinden önce toplanmaya başlamıştır. Biz oraya gittiğimizde herkesin gruplara ayrıldığını, karşılıklı kendi grup sloganlarını attıklarını ve büyük bir kargaşa ve disiplinsizliğin olduğunu gördük.

Bunun önüne geçmek için elimizden geleni yaptık. Esas olarak tespit edilen ortak sloganların atılmasının gerektiğini, cenazenin gelmesinden önce toplanmanın ve slogan atmanın yanlış olduğunu anlattık. Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin görüşlerini savunan arkadaşlar bunu olumlu karşıladılar ve grupları birleştirmek için çaba harcadılar. Fakat tüm çabalarımıza rağmen bazı gruplar slogan yarışına devam ettiler.

AKŞAM SAAT 8'DEN SONRA CENAZE ARABASINI DURDURMAK İÇİN BİR OTOBÜS VE KAMYONLA YOL KAPATILDI. SAAT 9 CİVARINDA AMBULANS GELDİ VE BARİKATIN ÖNÜNDE DURDU. AMBULANSIN ETRAFINI ÇEVİRENLER POLİSTEN CENAZEYİ İSTEDİLER. Bu sırada Tunceli jandarması ve polisi oraya gelmemişti, ambulansta bulunanlar Erzurum'dan gelen polislerdi. Polis kitlenin cenazeyi alacağını görünce ateş açtı ve manevra yaparak gerisin geriye kaçmaya başladı. Araba taşlanmaya başlandı. Polisin ateşi sonunda CAFER ERDEM adlı devrimci arkadaşımız vuruldu, hastaneye kaldırıldıktan sonra öldü. Gene ateş sırasında bazı arkadaşlar yaralandı. Ambulans geri kaçtı. Bu sırada Tunceli'den komando birliği ve polis ekipleri geldiler. Gelir gelmez hemen mevzilendiler. Hiç bir ihtarda bulunmadan otomatik silahlarla, G-3'lerle ve makinalı tüfeklerle ateş açtılar. Bunun üzerine arkadaşların bir kısmı dağıldı. Geri kalanlar kitleyi sloganlarla birleştirmek istedik. Kenetlendik ve beklemeye başladık. Vali, emniyet müdürü ve yarbay üçlüsü katliam hareketini fiilen yürütüyorlardı. Işıkları söndürdüler ve barikatları kaldırarak bize yanaşmaya başladılar. Bu arada yolun iki yanına otomatik silahlı polis ve komandoları yerleştirilmişti. Bu üç faşist yönetici bize şunu söyledi: "İstesek sizi hemen ve tamamen tararız. Size 5 dakika müsade ediyoruz gelin aramızdan geçin" Amacı, bizi aralarından geçirmek ve bu sırada yerleşmiş mevzilerdekiler tarafından kurşunlatmaktı. Veya en hafif ihtimalle toplu olarak hepimizi çembere almak ve tutuklamaktı. Bunun üzerine ön taraftaki arkadaşlar yolun açılmasını ve eğer yol açılırsa geçip gidileceğini söylediler. Fakat faşist yöneticiler verdikleri 5 dakikalık müddetin dolmasını bile beklemeden ve arkadaşların tekliflerini red dederek saldırı emrini verdiler. TÜM POLİS EKİPLERİ VE ASKERİ KOMANDOLAR DİPÇİKLE, COPLA VE ATEŞ EDEREK ÜZERİMİZE SALDIRDILAR. KIZLARI YERDE SÜRÜKLEYEREK VE DİPÇİKLİYEREK GÖTÜRDÜLER. ONLARCA ARKADAŞ YARALANDI. 100'e yakın kişi binbir hakaretle toplanarak götürüldü. Diğer arkadaşlar dağıldılar. Göz altına alınan arkadaşlara maddi ve manevi işkence yapıldı.

Saat 24.00'ten itibaren hastanedeki ölü ve yaralıların kimliğini merak edenler hastaneye birikmişlerdi. Amaç faşist katillerin katlettiği CAFER ERDEM'in ölüsünü onlara teslim etmemek ve onu layık olduğu şekilde alıp ailesine teslim etmekti. Hastanede olayda ölü ve yaralı olmasına rağmen hiç bir emniyet mensubu yoktu. Hastanedekiler kapıları kapattılar. Fakat polis ve komandolar, askerler hastane ilgililerine hiçbir haber vermeden tamamen içerdekileri imha etmek düşüncesi ile hastanenin kömür mazgallarından içeri girerek hastaneyi işgal ettiler. Ve içerdeki arkadaşları toptan gözaltına alarak götürdüler. Hastaneden götürülen arkadaşların sayısı 150 civarında olup ilk kimlik tespitinde 40 kişi tutuklanmıştır. Diğerleriyle beraber toplam 100'e yakın devrimci içeri alınmıştır.

Karşı-devrimci güçler Cafer Erdem'in cenazesini de kaçırmayı başardılar. Kitle gücünden öcüden korkar gibi korkan bu güçler ne pahasına olursa olsun cenazeyi vermemek istiyorlardı. Onun için Cafer'in cenazesini kaçırdılar. Köylülerin tepkilerini göze alamadıkları için Çafer'in köyüne götürmeyip yol üzerinde bulunan bir köye giderek köylülere "Bu öldü, biz buraya kadar getirdik, bundan sonra da siz götürün" diyerek bırakıp geri kaçmışlardır.

DURUMU ÖĞRENEN DEVRİMCİLER HEMEN CAFER ERDEM'İN KÖYÜNE HAREKET ETTİLER. 1500-2000 KİŞİLİK BİR KALABALIK MAZGİRT'E KADAR ARABAYLA ORADAN SONRA 3-4 SAATLİK BİR YOLU YAYAN YÜRÜYEREK KÖYE ULAŞTI. KÖYLÜLER BİZİ GÖRÜNCE ZALİM DÜZENE KARŞI DUYDUKLARI KİNLERİ HAYKIRDILAR. "Devrimciler ölmez", "Katil iktidar","Caferler ölmez" sloganlarına köylüler de katıldılar. Devrimciler çok kalabalık olduğu için 3-4 köye dağıldılar. Köylüler, çok yakın bir ilgi ile devrimcileri misafir ettiler. Ev sahibi köylüler sabaha kadar yatmadılar, üşüyen devrimcilerin ısınmaları için sobalar doldurdular. Ertesi gün Cafer'in ölüsü törenle gömüldü. Törenden önce bir arkadaş, sonunda da Cafer'in ağabeyi; faşist katliamları lanetleyen ve Cafer'in faşizme karşı mücadeledeki yerini anlatan konuşmalar yaptılar. Devrim andı içildi ve "Caferler ölmez" sloganıyla köyden ayrılındı.

Bu gün resmen 18 kişi tutuklu bulunmaktadır. 2 kişi ağır, 7 kişi yaralıdır. 76 kişi tutuklanmış, bunlardan 18'i cezaevine yollanmıştır. Valinin beyanı yalandır ve kendi suçunu örtbas etmek çabasından başka birşey değildir.

Bu hareket boyunca tespit edebildiğimiz hatalar şunlardır:

Bu gerçekler gözardı edilemez:

1- Zamanından önce kitlenin eylem yerine gelmesi ve uzun bekleme süresince belirli dağınıklığın olması.

2- Slogan yarıştırılması ve eylemde sıkı bir disiplinin sağlanamaması.

3- Cenazeyi taşıyanları tesirsiz hale getirmek ve onların geri kaçabileceği ihtimalini düşünerek ona göre tedbirler almak gerekirdi. Bu düşünülmedi ve yapılmadı.

4- Gece geç vakite kadar beklemek ve oradaki kitle içinde bulunan küçük yaştaki çocukları uzaklaştırmamak hatali idi.

5- Karanlık olduğu düşünülerek, Emniyet kuvvetleri geldiğinde biz kendi insiyatifimizle düzenli bir şekilde geri çekilmesini başaramadık.

6- Hastanedeki arkadaşlar Cafer Erdem'in cenazesini kaçırmalıydılar.

Tüm bu hataların temelinde yatan önemli nedenlerden biri devrimcilerin tecrübesizliği, insiyatifli davranmamasıdır.

Bu hatalardan ders çıkarılmalı ve bir daha aynı hataya düşmemeliyiz. Bu olaydan sonra işbirlikçi hakim sınıfların düzenine olan kinimiz daha da arttı. Hıncımız bir volkan oldu. Onların hiç bir baskısı bizi halkın kurtuluşu yolundaki mücadeleden alıkoyamaz.

Biz ölen yoldaşlarımızın devrimci kararlılığını, devrime ve halka olan bağlılığını kendimize örnek alarak mücadelemize devam edeceğiz.

TUNCELİLİ DEVRİMCİLER

CAFER ERDEM

O, katledilen bir devrimcinin anısını yaşatmak için mücadele ederken öldürüldü O'nun anısı mücadelemizin ön saflarında dalgalanan kızıl bir bayrak olacaktır"

HALKIN KURTULUŞU Tunceli'de jandarma ve polis kurşunlarıyla yaralanan iki devrimciyle konuştu

H.K- Adınız, memleketiniz? Ne ile uğraşıyorsunuz?

- Mahmut Erdoğan. Malatya'lıyım ve Tunceli Erkek öğretmen lisesinde öğrenciyim.

- Fatih Dölek. Tunceliliyim ve Tunceli Lisesi'nde okuyorum.

H.K- Nerede, ne zaman yaralandınız?

- 12 Ocak Çarşamba günü gece saat 20-21 sıralarında polisin açtığı yaylım ateşi sonunda Tunceli'ye 1 km. uzaklıktaki benzinlikte yaralandık.

H.K- Benzinliğe ne amaçla gittiniz?

- Anacımız Erzurum'da kurşunlanan devrimci öğrenci Ahmet Söke'nin cenazesini cellat ellerden almak ve bir törenle ailesine teslim etmekti. Devrim yolunda şahsi hiçbir çıkar gözetmeden ölenlerimize sahip çıkmak için benzinliğe gittik. Faşizmin tekrar tekrar lanetlemek için gittik.

H.K- Bu tür olaylara, katliamlara,cinayetlere karşı nasıl mücadele etmelidir? Bu olaylar ne zaman son bulur?

- Bu tür olaylara karşı kitleyi seferber ederek mücadele etmek gerek. Bu olaylara seyirci kalmak demek, onların suçuna ortak olmak demektir. Bunların son bulması Emperyalizmin, Sosyal -Emperyalizmin kovulması ve yerli hakim sınıfların yerle bir edilmesiyle mümkündür. Kısacası Ulusal Demokratik Halk Devriminin gerçekleşmesi ile son bulacaktır.

H.K- Ölen devrimcilerin cenazelerine neden sahip çıkmalıyız?

- Biz devrimciler, işkenceciler, katil polisler ve besleme komandolar tarafından öldürülen devrimcilerin cenazesine her zaman sahip çıkmalıyız. Halkın kurtuluşu yolunda ışıldayan bayraklar yapmalıyız. Polis cellatlar her devrimcileri öldürüyorlar, her de ...ülüyorlar veya görmeye çalışıyorlar. Çünkü onlar ölenlerin bayraklaşmasından korkuyorlar. Eski biz ne yapmalıyız? Seyirci mi kalalım yoksa sahip mi çıkalım? Tabii ki sahip çıkmalıyız. Bu, devrimcilerin görevidir, yurtseverlerin görevidir, demokratların görevidir. Hiç bir devrimci bu görevden kaçmamalıdır.

H.K- Hastanede sizi rahatsız eden oldumu? Savcı ifadelerinizi aldımı?

a) Mahmut Erdoğan: Ben kurşun yarası aldıktan biraz sonra bayıldım ve hastanede geç ayıldım. Savcı ifademizi aldı ama hiç bir şey yokmuş, mesele değilmiş gibi durumu önemsemediler. Bu savcıya şunu soruyoruz: Bizi vuran ambülanstakiler hakkında ne yaptınız? Savcı ambülanstaki suçlunun ismini öğrenmiş midir? İfadesini almış mıdır? Biz savcının bu suçluları gerçekten hesap soracağına inanmıyoruz. Ama namuslu, yurtsever, ve demokrat savcıları bunu araştırmaya çağırıyoruz. Halkımız bu suçlulardan ergeç hesap soracaktır. Gün gelecek ki işkenceciler, siyasi cinayetlerin başkaları hesabını tek tek ondan soracağız.

b) Fatih DÖLEK: Geldiğimizde hastaneye yatırdılar. Fakat geceleyin polisin hastaneyi basmasına hastanedeki herkes telaş yaratıldı. Sanki teksas düzlüklerindeki film artistleri gibi güvenlik kuvvetleri Tunceli'de kovboyculuk oynuyorlar. Sözde halkın güvenliğini sağlıyacaklarmış, halbuki halkı katlediyorlar.

H.K- Hastanede gördüğünüz muamele nasıldır?

- Hastane personeli bize iyi bakmaktadır. Fakat faşist MC nin koyduğu ambargodan dolayı hastanenin hiçbir ihtiyacı giderilmemiştir. Hastanede yanlız bir doktor var, o da huzursuzluk içerisindedir. Jandarma ve polis HASTANE YETKİLİLERİNDEN izin alınmadan hastaneyi basmıştır.

Tüm Devrimcileri, Yurtseverleri, Demokratları mücadele saflarına çağırıyoruz.

Faşist MC nin her türlü işkencesi, baskısı, terörü, cinayeti bizi Halkın Kurtuluşu mücadelesinden geriletemeyecektir. Tam tersine bizim mücadelemize daha kararlı bir şekilde devam edecektir.

- İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORALIM
- FAŞİZME, İŞKENCELERE, SİYASİ CİNAYETLERE KARŞI MÜCADELE EDELİM
- KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ HER TÜRLÜ BASKIYA KARŞI MÜCADELE EDELİM
- FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET

"Bizi katletmek isteyen faşist cellatlardan halkımız ergeç hesap soracaktır."

Mahmut Erdoğan — Fatih Dölek

"'Güvenlik Kuvvetleri' sözde güvenlik sağlayacaklarmış, oysa halkı katledenler onlardır."

DE-KO İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ 5 ŞUBAT'TA YAPILACAK

İleri Maden-İş Sendikasında örgütlenmek isteyen De-Ko işçileri, topluca işten atılınca, direnişe başlamışlardır. Direniş bir buçuk aydır kararlı bir şekilde sürmektedir.

İleri Maden-İş sendikası, 5 Şubat'ta İstanbul Spor ve Sergi Sarayında "De-Ko işçileri ile Dayanışma Gecesi" düzenlemiştir. Gecede şair ve yazar Nihat Behram şiirler okuyacaktır. Geceye, Halk ozanlarından Abuzer Karakoç, Haydar Erdoğan, Dervişhan, Garip Şahin ve Kemal Şahin'de katılacaktır.

"Faşizme Ölüm Halka Hürriyet!" sloganı Alaca halkının faşizme karşı mücadele bayrağı oldu

Bütün mahalle halkı, yetişen köy emekçileri, kadınıyla, kızıyla, genciyle, yaşlısıyla bütün emekçiler tek bir yumruk olarak bir avuç faşist saldırgana gereken dersi verdik

Alaca ilçesinde faşistler ileri düzeyde örgütlüdür ve faşist terörü had safhaya çıkarmışlardır. Alaca lisesinde idarede ve okul içinde silahlı saldırganlar olarak örgütlenmişlerdir.

Bu yıl Alaca ve Alaca lisesi daha da koyu bir faşist saldırıya hedef oldu. Bir çok öğrenci okuldan atıldı, öğrencilere ve halka saldırıldı Alacalı devrimciler faşistlerin bütün saldırısı ve tehditlerine rağmen başeğmediler, teslim olmadılar öğrencilerin ve halkın başeğmeyişi ve yoğun bir teşhir kampanyası yürütülmesi faşistleri adeta kudurttu.

Devrimci, yurtsever öğrenciler veli ve halkla birleşme yolunu seçtiler. Veliler öğrencilere sahip çıktı. Okul idaresinin ve faşistlerin baskılarına karşı öğrencilerin yanında yer aldılar. Devrimcilerin her geçen gün daha da geniş bir kitleyi kucaklamaları ilçede faşistleri oldukça geriletti.

22 Aralık günü faşistler lisede olay çıkardılar ve bir devrimci arkadaşa saldırdılar. Devrimcilerden hemen anında gereken cevabı aldılar. Devrimci öğrenciler ertesi gün bir veli hareketi düzenlediler. Velilerin okulu terketmesinden hemen sonra faşist baş muavin kız arkadaşlara ağır hakaretlerde bulundu. Bu cevapsız kalamazdı, gerekli cevap verildi. Bahçede de çatışma başlamıştı. FAŞİSTLER OKULDA İYİCE GERİLEYİNCE ÇARŞIYA İNDİLER "DİN ELDEN GİDİYOR", "İSLAMA SAHİP ÇIKALIM" SAHTEKARLIKLARIYLA HALKI TAHRİK ETMEYE BAŞLADILAR. Bunda başarılı oldular. Yüzlerce kişiyi bu demagojilerle kandırıp arkalarına takarak okula saldırdılar. 70-80 devrimci öğrenci olarak bu saldırıya karşı koyduk. Alaca halkının hatta tüm Çorum köylülerinin ve Doğu Anadolu emekçilerinin kanını emerek palazlanan ve Alaca'da "cambazlar" diye bilinen bir halk düşmanı ailenin fertleri, Alaca halkı üzerindeki ekonomik ve siyasi tahakkümlerinden yararlanarak "Din için vurun" yaygaralarıyla halkı belli ölçüde etkiledi. Lisenin bitişiğindeki devrimci bir emekçinin büfesi faşistlerce yakıldı.

Bu olay cereyan ederken ilçenin faşist kaymakamı, faşist okul yönetimi onlara yardımcı oluyordu. Ancak büfenin yakılması, faşistlerin sahtekar yüzünü açığa çıkardı. Halkı "din için, İslam için" yaygaralarıyla toplayanlar "komünistlere ölüm", "Başbuğ Türkeş", "Güçlü İktidar" gibi sloganlar atıyor ve halkı bu amaçlarına alet etmek istiyorlardı. Bu durum yüzlerce kişilik kalabalık tarafından az da olsa kavrandı ve kitle büyük ölçüde hareketsizleşti.

Faşistlerin büfeyi yakmaları, camları kırmaları devrimcilerin daha da kararlı birleşmelerine sebep oldu. Birleşen devrimci, yurtsever gençler olarak büyük bir kin ve nefretle "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" diye haykırdık. Bu haykırış emekçileri mücadeleye, saflara çağıran bir ses oldu. Bütün mahalle halkı, yetişen köy emekçileri, kadınlarıyla, kızıyla, genciyle, yaşlısıyla bütün emekçiler tek bir yumruk olarak bir avuç faşist saldırgana gereken dersi verdik. Devrimcilerin kararlılığı ve halkın birleşmesi karşısında faşistlerin kof birliği darmadağın oldu. Beş saate yakın süren çatışma, faşist saldırganların halkın gücüyle dağıtılması ile son buldu.

Faşistler Alaca'da yükselen sınıf mücadelesini, faşizme karşı mücadeleyi bir meshep çatışması olarak göstermeye, "Alevi, sünni" meselesine indirgemeye çalıştılar. Biz devrimci propaganda ile bu demagojiyi de yıkacağız. Faşizme karşı direnen, mücadelenin bayrağını yükselten devrimciler sadece alevi değildir. BİZLER ALEVİ VES SÜNNİ AİLELERDEN GELEN GENÇLER, DEVRİMCİ VE YURTSEVERLER OLARAK BÖYLE BİR AYRIMI REDDEDİYORUZ. ÇÜNKÜ BİLİYORUZ Kİ BÖYLE BİR AYRIM "CAMBAZLARIN", "ŞIHLARIN" VE HER MESHEPTEN DE OLMASI MUHTEMEL OLAN SÖMÜRÜCÜLERİN İŞİNE YARAYACAKTIR. FAŞİST MC, ONLARIN TEMSİL ETTİĞİ İŞBİRLİKÇİ, SÖMÜRÜCÜ HAKİM SINIFLAR VE İKİ SÜPER DEVLETE YARAYACAKTIR.

Bu düzen şu veya bu meshepten olanların, diğer meshepten olanlar üzerindeki diktatörlüğü değildir. Bu düzen emperyalizmin işbirlikçisi tekelci büyük burjuvazi ve toprak ağalarının tüm halkımız üzerindeki diktatörlüğüdür. Bütün emekçiler, işçiler, köylüler birleşip bu yağma ve zulüm düzenini yerle bir ederek, işçilerin, köylülerin bağımsız, demokratik Türkiye'sini kuracaktır. Unutmamalıyız ki "cambazlar" sadece alevi köylülere

De.sa.7.sü.6'da

HALKIN KURTULUŞU

Geçen seneki Pazarcık olaylarının baş tahrikçisi öğretmen İsmail Özcan halka karşı yeni saldırılar kışkırtıyor

"BU, BİR AVUÇ FAŞİST SÜRÜSÜ İŞBİRLİKÇİ SÖMÜRÜCÜLERE KARŞI TEK YUMRUK OLALIM"

Pazarcık olayları 13 Ocak tarihinde faşist öğretmen İsmail Özcan'ın lise öğrencilerini sıra dayağından geçirmesi sonucu patlak vermiştir.

18 Ocak 1976'da Ülkü Ocağı'na faşist komandolarca dinamit konup, dinamitin TÖB-DER başkanı tarafından atıldığı yaygarası çıkarıldığından beri süregelen baskı ve yıldırma hareketleri 13 Ocakta son şeklini almıştır. Faşist öğretmen İsmail Özcan'ın o günkü kışkırtması bardağı taşıran son damla olmuştur.

10 Ocak günü faşist öğretmen, faşist ideoloji ile zehirlediği öğrencileri kışkırtarak diğerlerinin üzerine saldırttı.

Devrimci, yurtsever öğrenciler topluca bu kışkırtmaları göğüsledi ve baskıları protesto etmek amacıyla liseden, Pazarcık Kültür Derneği'ne kadar "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganını haykırarak yürüdü.

13 Ocak günü aynı olay tekrar edince, bu baskılara tepki olarak halk toplandı ve aynı zamanda CHP'lileri de zorladı. Halktan ve CHP'den birkaç kişi ile kaymakama başvuruldu. Kaymakam faşist öğretmen İsmail Özcan'ı çağırıp bu olayların neden olduğunu sorunca bu köpek "Ben MHP'liyim, elimden geleni yaparım" cevabını verdi. Bu cevaba halkın tepkisi büyük oldu.

CHP'liler halkı dağıtmak istedi. Ama halk onların pasifist yüzünü iyi bildiği için hiç aldırmadı, çünkü bir sene önceki Pazarcık olayları ve toprak işgalleri örnekleri Pazarcık halkına ders olmuştu. Onların uzlaşmacı, pasifist ve halkın karşısında olduklarını unutmamışlardı. Nitekim bu olayda da CHP'liler polis ve jandarmayı çağırıp, halka "dağılın, jandarma geliyor" dediler ve onları moralman çökertmek için ellerinden geleni yaptılar. Bu saldırı karşısında örgütlü olmayan halk dağıldı. Mahalle ve evlerde tutuklamalar başladı.

HALKTAN BİR HEYET CHP'YE GİDEREK BU OLAYLAR KARŞISINDAKİ TAVIRLARINI SORDUĞUNDA CHP MARAŞ İL BAŞKANI MEHMET PARLAKYİĞİT VE PAZARCIK İLÇE BAŞKANI HASAN KOÇDAĞ'DAN " 77 SEÇİMLERİNİN BEKLENMESİ GEREKİR. BUNDAN BAŞKA, YAPABİLECEĞİMİZ HİÇ BİR ŞEY YOK" CEVABINI ALMIŞTIR.

Bu olaylar sırasında da halk CHP'nin gerçek yüzünü bir kez daha gördü.

Pazarcık'tan sonra Kahramanmaraşta da faşist güçler kahveleri, evleri basmaya, adam toplamaya başlamıştır. Faşist polisler Dinçer ve Hüseyin To-

De.sa.7.sü.7'de

Halkın mücadelesinin olumlu örneklerini yaygınlaştıralım

İşbirlikçi hâkim sınıfların, resmi ve sivil beslemeleri eliyle yürüttükleri faşist saldırıların bütün azgınlığıyla sürmesi, halkın yükselen mücadelesini önleyelemektedir. Bütün zaaflarına rağmen, işçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen mücadelesi, içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan çıkaş yolunu emekçi kitlelerin sınırlı ekonomik, demokratik haklarını gaspetmekte gören işbirlikçi hâkim sınıfların buhranını derinleştirmekte, sınıf mücadelesi keskinleşmektedir.

İşçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve tabakaların gerektiği kadar güçlü bir biçimde örgütlenememiş olması ve var olan ekonomik, demokratik örgütlerinin çoğunun yönetiminin reformistlerin, veya revizyonistlerin elinde olması bugün halkın mücadelesini zayıflatan etkenlerin başta gelenlerindendir. Reformistlerin uzlaşmacı, pasifist siyasetleriyle, revizyonistlerin karşı-devrimci siyesetleri, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadele azmini ve kararlılığını uyuşturmak, seçim hayalleri peşine takmak noktasında da çakışmaktadır. Öte yanda yaşam koşullarının gitgide dahada katlanılmaz hale gelmesinin yanı sıra işbirlikçi hakim sınıfların her sınıftan ve her yaştan halka karşı saldırılarının azgınlaşması işçiler, köylüler, öğretmenler, memurlar, öğrenciler, küçük esnaf ve sanatkarların emperyalizme ve faşizme duydukları öfke ve nefreti arttırmakta, mücadele azimlerini güçlendirmektedir. Hayatın gerçekleri, gün geçtikce artan sayıda işçinin, köylünün, emekçinin reformizmin ve revizyonizmin uzlaşmacı, pasifist, karşı-devrimci yüzlerini görmelerine yolaçmaktadır. Tek tek te olsa; Presiz işçileri faşist beslemelere hakettikleri cevabı vermek için aynı zamanda sosyal faşist beslemelerin karşı-devrimci siyasetlerinide yere çalmanın gerekli olduğunu görerek harekete geçmekte, Pazarcık halkı reformist CHP yöneticilerinin "uslu duralım, seçimlere kadar sabredelim" öğütlerine kulak tıkayarak faşist saldırganlardan hesap sormaktadır. Bu örnekler daha çoğaltılabilir. Ama yine de bu tür olumlu örneklerin, faşizme karşı mücadelenin ağır basan ve kalıcı yanını gösterdiğini söyleyemeyiz. Bunun en büyük nedenlerinden biri; proleter devrimcilerin, yurtseverlerin kitle bağlarının yetersiz oluşudur. Gerek demokratik kitle örgütlerinde olsun, gerekse henüz örgütsüz kitleler arasında olsun revizyonizmin ve reformizmin etkinliğinin kırılması kendiliğinden bir sürecin değil proleter devrimcilerin siyasi çalışmalarının başarısı sonunda kırılabilir. Proleter devrimciler, sınıf mücadelesinin içinde revizyonizmin ve refor-

De.sa.7.sü.1'de